

Onsdag den 22. maj 2013 (D)

1

100. møde

Onsdag den 22. maj 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til skatteministeren om Camilla Vest-sagen. (Haste-forespørgsel).

Af Claus Hjort Frederiksen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF).
(Anmeldelse 16.05.2013. Fremme 21.05.2013).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

(Se nedenfor).

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om kritik af udviklingen i Ungarn.
Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 04.04.2013).

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om styrket beskyttelse af personnummeret.
Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 04.04.2013).

1) Til finansministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 1257 svare klart og utvetydigt på, hvorvidt ministeren bakker op om sin partifælle Simon Kollerups forslag om, at nordjyske virksomheder ikke selv skal modtage den af regeringen foreslåede besparelse i selskabsskat, men at midlerne i stedet skal samles i en pulje, der skal anvendes til at gøre lokale virksomheder mere konkurrencedygtige? (Spm. nr. S 1829 (omtrykt)).

2) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V)

Mener ministeren, at de aftalte vækstpakker er nok til at vende den faldende beskæftigelse i 2013 – og hvis ikke, vil regeringen så tage yderligere initiativer, for at det sker? (Spm. nr. S 1843 (omtrykt)).

3) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V)

Hvilken effekt på kommunernes samlede økonomi vil det efter ministerens vurdering få, hvis regeringens forslag om en senere indfasning af dagpengereformen gennemføres?

(Spm. nr. S 1866 (omtrykt)).

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)

Finder ministeren det forsvarligt, at antallet af ATK-vogne til fartkontrol fastsættes af embedsmænd i Finansministeriet frem for af Rigspolitiet ud fra deres politifaglige vurdering af det færdselssikkerhedsmæssige behov for automatisk fartkontrol, jf. BT's artikel den 16. maj 2013?

(Spm. nr. S 1873).

5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Hvordan mener ministeren, at partikelterapi-centeret til kræftbehandling i Aarhus skal finansieres?

(Spm. nr. S 1874. Medspørger: Martin Geertsen (V)).

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Mener ministeren, at det er udtryk for god regeringsførelse, der sikrer høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, at hun i 22 af 24 tilfælde i det seneste folketingsår ikke overholdt Folketingets anbefalede høringsfrist på mindst 4 uger, og i hele 9 tilfælde havde en høringsfrist på under 1 uge, som det beskrives i artiklen »Ministerier umuliggør ordentlige høringsvar« i Information den 13. maj 2013? (Spm. nr. S 1875).

7) Til social- og integrationsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Er det efter ministerens opfattelse tilfredsstillende, at udviklingshæmmede – mod deres vilje – flyttes væk fra dagtilbud, herunder særligt set i lyset af hensynet til deres udvikling og stimulering? (Spm. nr. S 1876).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Lovforslag nr. L 220 (Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Forhøjelse af Landsbyggefondens investeringsramme for 2013 til renovering)).

Klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard):

Lovforslag nr. L 221 (Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om leje, lov om leje af almene boliger m.v. og lov om elforsyning. (Lejeres mulighed for nettoafregning, herunder afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet på vedvarende energi-anlæg)).

Titlerne på de anmeldte sager vil også fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 44:

Forespørgsel til skatteministeren (hasteforespørgsel):

Vil ministeren vedrørende forløbet af Camilla Vest-sagen reddegøre for, 1) om der har været kommunikation mellem SKAT Nordsjælland og SKAT København i forbindelse med ønsket fra forsvarer for Camilla Vest om at se afgørelsen i Kinnocksagen, 2) om der mellem de to myndigheder var enighed om, at dette ikke kunne komme på tale, samt begrundelsen herfor, 3) om det er i overensstemmelse med SKATs retssikkerhedspolitik at træffe beslutning om en praksisændring uden at offentliggøre den, og endelig 4) hvordan ministeren og hans forgængere konkret har varetaget den tilsynsforpligtelse, ministeren har med SKATs arbejde i denne sag?

Af Claus Hjort Frederiksen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF).
(Anmeldelse 16.05.2013. Fremme 21.05.2013).

Kl. 13:00

Formanden:

Jeg gør opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse udsættes til på torsdag, den 23. maj 2013.

Jeg skal lige repetere de taletidsregler, vi prøver at afvikle debatten efter. Der er 2 minutter til begrundelse af forespørgslen, 10 minutter til skatteministeren til besvarelse, 4 minutter til hver af de efterfølgende ordførere inklusive skatteministeren til sidst.

Så vil jeg prøve at administrere de korte bemærkninger efter de regler, vi bruger til de store debatter: 1 minut i første runde til spørgsmål og svar og ½ minut i anden runde, så så mange som muligt kan komme ind med korte bemærkninger inden for den tidsramme på 2 timer, som vi har.

Jeg giver først ordet til ordføreren for forespørgslerne, hr. Claus Hjort Frederiksen, for begrundelse.

Kl. 13:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgslerne)

Claus Hjort Frederiksen (V):

SKAT Nordsjælland rejste sigtelse mod Camilla Vest og hendes mand for groft skattesvig. Under det forberedende retsmøde spørger forsvarsadvokaterne, om afgørelsen i Helle Thorning Schmidt og Stephen Kinnocks skattesag har indflydelse på Camilla Vests sag. SKAT og anklagemyndigheden oplyser, at det ikke er tilfældet, og at de ikke vil udlevere afgørelsen. Camilla Vest og hendes mand idømmes derfor hver 1 år og 9 måneders fængsel og en bøde på 6,6 mio. kr. Camilla Vest anker sagen.

Inden sagen behandles, sker der imidlertid det, at Helle Thorning Schmidt føler sig presset til at offentliggøre afgørelsen i sin skattesag. Camilla Vest og hendes mand frifindes derfor pure i landsretten med direkte henvisning til afgørelsen i Helle Thorning Schmidts

skattesag. Det rejser nogle meget fundamentale spørgsmål om retssikkerhed, spørgsmål om ligebehandling af skatteyderne, spørgsmål om, om embedsmænd under påberåbelse af tavshedspligt medvirker til justitsmord på Camilla Vest.

Under SKAT Københavns behandling af Helle Thorning-sagen bad man eksperter se på skattepraksis. Det blev besluttet at ændre praksis og tillade Kinnock nogle dages arbejde i Danmark uden at ifalde skattepligt. Og man undlod bevidst at offentliggøre denne praksisændring. Skatterådets daværende formand har da også udtalt, at Camilla Vest-sagen aldrig skulle have været rejst.

Forespørgslen i dag skal derfor afdække en række spørgsmål: Har der været kommunikation mellem SKAT Nordsjælland og SKAT København om ønsket fra forsvarer for Camilla Vest om at se afgørelsen i Helle Thorning-sagen? Var der mellem de to myndigheder enighed om, at det ikke kunne komme på tale? Og hvad er i så fald begrundelsen herfor? Er det i orden at holde praksisændringer hemmeligt? Og hvad har ministeren gjort for at opfylde sin tilsynsforpligtelse?

Camilla Vest-sagen går ikke væk, før alle kort lægges på bordet. Tak.

Kl. 13:03

Formanden:

Tak til ordføreren for forespørgslerne. Så er det skatteministeren for besvarelse af forespørgslen.

Kl. 13:03

Besvarelse

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand. Jeg ser dagens forespørgselsdebat som en udløber af, at der gennem de senere måneder er kommet stor fokus på SKATs håndtering af konkrete controlsager og fokus på retssikkerheden på skatteområdet. Jeg vil derfor tillade mig før besvarelsen af de konkrete spørgsmål at knytte enkelte overordnede bemærkninger her til.

Skattekontrol er en del af SKATs samlede opgaver. Der bliver opkrævet ca. 900 mia. kr. i skatter og afgifter, og det kræver selvfølgelig også kontrol. Denne kontrol skal udføres professionelt og efter reglerne. Retssikkerhed er således helt centralt for vores skattesystem. SKAT har en række hjemler i skattelovgivningen til at kontrollere borgernes og virksomhedernes forhold, som kan have vidtgående konsekvenser for den enkelte. Derfor må det også kunne forventes, at SKAT i alle sammenhænge optræder ordentligt og korrekt.

Jeg ser med alvor på den kritik, der er rejst imod SKAT. Den rejste kritik i de konkrete sager er også baggrunden for, at jeg helt tilbage i starten af april bad SKAT om en redegørelse for de retningslinjer, som SKAT følger ved håndteringen af controlsager, og om, hvorledes retningslinjerne tilgodeser den enkeltes retssikkerhed. Som en del af redegørelsen har jeg bedt om en vurdering af, om retningslinjerne har været fulgt i de konkrete sager, der bliver diskuteret i offentligheden. Jeg kan af gode grunde ikke på nuværende tidspunkt vide, om redegørelsen vil pege på et behov for konkrete tiltag. På det tidspunkt, hvor redegørelsen foreligger, vil jeg selvfølgelig nøje vurdere situationen. Den endelige redegørelse vil blive oversendt til Folketingets Skatteudvalg.

Nu har jeg sagt noget om min mere generelle opfattelse af den rejste kritik. Helt konkret i forhold til de rejste spørgsmål i dagens forespørgselsdebat vil jeg gerne understrege, at jeg kun kan svare på Skatteministeriets område. En straffesag for domstolene føres af anklagemyndigheden. I en straffesag for domstolene vil SKAT typisk have en sagkyndigfunktion, og derudover vil selve skatteansættelsen være SKATs ansvar. Der er således to kompetente myndigheder inde over straffesagerne. Og i sidste ende er det anklagemyndigheden, der

har kompetencen til at rejse tiltaler. Jeg nævner denne adskillelse i rollefordelingen, for den er efter min klare opfattelse retssikkerhedsmæssigt helt central. SKAT fører ikke straffesager ved domstolene, det gør anklagemyndigheden ved politiet, og sådan skal det også være.

Spørgernes spørgsmål knytter sig til en konkret skattesag, hvor jeg har ubetinget tavshedspligt efter skatteforvaltningslovens § 17. Jeg håber derfor, at der er forståelse for, at jeg hverken kan eller vil diskutere konkrete skattesager eller bidrage med oplysninger i videre omfang end det, der fremgår af de offentliggjorte afgørelser. Jeg håber også, at de ærede medlemmer af Folketinget under forespørgselsdebatten vil have fokus på at holde diskussionen generel. Inden for disse rammer er jeg også tilfreds med at kunne sætte nogle ting på plads.

Jeg har følgende bemærkninger til de enkelte stillede spørgsmål. Spørgsmål 1 og 2 refererer til oplysninger om materiale, der har været fremme i pressen om, hvordan SKAT har håndteret den konkrete sag. Jeg vil ikke kommentere nærmere på den konkrete sagsbehandling.

Efter skatteforvaltningsloven har SKATs medarbejdere en særlig, ubetinget tavshedspligt. Intern videregivelse af særligt, fortroligt internt materiale er også omfattet af de almindelige regler herom i forvaltningsloven og persondataloven. Efter forvaltningsloven må en offentligt ansat ikke skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke har betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver. På samme måde må en offentligt ansat ikke videregive oplysninger, der ikke er af betydning for en anden myndigheds opgaver. Bestemmelsen begrænser således, hvem der inden for en myndighed kan gives adgang til en fortrolig oplysning.

Generelt kan jeg oplyse, at når der er tale om en praksisændring, udsender SKAT et ordregivende styresignal eller beskriver praksisændringen i den juridiske vejledning. Der bliver ikke gjort opmærksom på praksisændringer ved at sende fortrolige afgørelser rundt i organisationen.

Spørgsmål 3 lyder således: Er det i overensstemmelse med SKATs retssikkerhedspolitik at træffe beslutning om en praksisændring uden at offentliggøre den? Når der er tale om en praksisændring, udsender SKAT, som jeg netop lige har nævnt, et ordregivende styresignal eller beskriver praksisændringen i den juridiske vejledning. SKAT har således faste retningslinjer for, hvornår der udsendes styresignaler og ændres i den juridiske vejledning. Det sker, når der er et behov for at beskrive nye områder, hvor der ikke tidligere har været fastlagt en praksis. Det er også oplagt, når der sker en praksisændring eller en præcisering. Styresignaler bruges også, hvor genoptagelsen af en bestemt type sager skal ske som følge af, at SKATs praksis er underkendt.

Hvis SKAT har truffet beslutning om, at der er sket en praksisændring, skal denne altså offentliggøres, og det sker ved udsendelsen af et styresignal og ved ændring af den juridiske vejledning.

Ud fra den sammenhæng, der spørges til, lyder det, som om afgørelsen af Stephen Kinnocks skattesag opfattes som en ændring af praksis. Det var *ikke* en ændring af praksis. Jeg vil i den forbindelse nævne, at Skatteministeriet i morges har offentliggjort en domskommentar til Østre Landsrets dom i straffesagen. Kommentaren redegør for retstilstanden, og det udledes heraf, at Stephen Kinnocks skattesag ikke er udtryk for en praksisændring. Det fremgår også af domstolskommentaren, at der vil blive udsendt et styresignal, der nærmere vil belyse konsekvenserne af dommen med henblik på at sikre en ensartet skattemæssig behandling i disse tilfælde.

Vedrørende den konkrete dom og domskommentaren er der tale om regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier, men hvor der også kan indgå mere komplicerede vurderinger. Skattepligten afgøres så efter fortolkning og praksis. Bevisvurdering kan også være af stor betydning. Det gør også, at jeg ikke finder det hensigtsmæssigt

at indlede en nærmere dialog om eller fortolkning af selve reglerne her fra talerstolen. Jeg synes imidlertid, at den offentliggjorte domskommentar giver en god beskrivelse af forholdene mellem praksis og den konkrete sag. Jeg kan anbefale alle her i Folketinget at læse den domskommentar meget grundigt.

Spørgsmål 4: Hvordan har ministeren og hans forgænger konkret varetaget den tilsynsforpligtelse, ministeren har med SKATs arbejde i denne sag? Som minister har jeg en overordnet tilsynsforpligtelse over for ministeriets institutioner. Jeg skal i et rimeligt omfang føre tilsyn og fastsætte instrukser. Jeg kan derimod ikke træffe afgørelser i konkrete sager i SKAT. Det fremgår klart af skatteforvaltningsloven, at det alene er SKAT, der har kompetencen hertil.

Jeg har derfor ikke varetaget et konkret tilsyn i denne eller andre enkeltstående sager, mens sagen har kørt. Og jeg går så sandelig ud fra – jeg går så *sandelig* ud fra – at mine forgængere på posten også har holdt den påkrævede armlængde og derfor heller ikke har ført et konkret tilsyn med denne eller andre sager. Det går jeg naturligvis ud fra.

Hvad angår min overordnede tilsynsopgave, kan jeg oplyse, at Skatteministeriet har ændret struktur flere gange i de seneste år, og dermed er der også sket ændringer i tilrettelæggelsen af tilsynsopgaven. I dag er den overordnede tilsynsopgave tilrettelagt, så den bl.a. baserer sig på behandling af eller rapporter fra intern revision, instrukser, resultatkontrakter, årsrapporter, faste styringsfora og løbende dialog.

Afslutningsvis vil jeg godt opsummere: Skattekontrol er en del af SKATs opgave, og retssikkerhed er centralt for, at den kan foregå på betryggende vis. Jeg har på baggrund af den rejste kritik af SKAT bedt SKAT om en redegørelse om kontrolsager. Når jeg modtager denne, vil jeg orientere Folketinget om redegørelsen og de eventuelle tiltag, der måtte følge heraf.

Endvidere vil jeg endnu en gang understrege, at retssikkerhed er centralt for SKAT, og at borgere og virksomheder skal kunne stole på, at alle sager bliver behandlet professionelt og efter gældende regler. Jeg ser således ikke redegørelsen som et endeligt punktum for spørgsmålet om retssikkerhed og for, hvordan SKAT skal agere i mødet med borgere og virksomheder.

Jeg ser gerne, at redegørelsen kan bruges som et afsæt til en styrkelse af retssikkerheden i skattekontrolsager og til at få øget tilliden til SKAT. Det håber jeg også der vil være bred opbakning til.

Kl. 13:12

Formanden:

Tak til skatteministeren for besvarelsen af forespørgslen. Så er det ordføreren for forespørgerne, hr. Claus Hjort Frederiksen fra Venstre.

Kl. 13:12

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det ikke meget lys, ministeren kaster over denne skandaløse skattesag, hvor SKAT *ville* have de to mennesker dømt for grov skatte-svig, selv om de vidste, at praksis var blevet ændret med SKAT Københavns afgørelse i Helle Thorning-Schmidts tilsvarende sag.

Det er også særegent for denne sag, at skatteministeren ikke i Folketingets Skatteudvalg har villet svare på spørgsmål, men alene har henvist til, at fortolkningen af gældende ret fremgår af Skatteministeriets juridiske vejledning.

Sagen har berettiget givet anledning til undren og kritik i advokat og skatteretlige kredse, for hvordan kan SKAT som myndighed statuere, at der for Kinnocks vedkommende ikke er dansk skattepligt, og i en tilsvarende sag, hvor Camilla Vest ubestridt ikke var skatte-

pligtig i Danmark, alligevel vil have dem dømt for grov skattesvig ved første dags arbejde i Danmark? Det er så horribelt og krænker retsfølelsen hos mange mennesker – mig selv inklusive. Hos mig kalder det på ordene: forsøg på justitsmord begået af SKAT.

Hvis Helle Thorning-Schmidt ikke havde offentliggjort kendelsen i sin og sin mands skattesag, ville Camilla Vest og Peter Nielsen efter skatteeksperters opfattelse også være blevet dømt med piber og trommer i Landsretten. Jeg vil sige til skatteministeren, at der altså ville være idømt strenge straffe, strenge fængselsstraffe i en sag lig den, hvor Helle Thorning-Schmidts mand var frikendt.

Kan man virkelig påberåbe sig tavshedspligt, selv om konsekvensen bliver, at mennesker dømmes for grov skattesvig, når skattevæsenet selv tidligere har afgjort, at man godt må arbejde i mindre omfang uden at ifalde skattepligt? Og er der virkelig tale om tavshedspligt over for andre dele af SKAT, som jo er omfattet af den samme tavshedspligt? Er det retssikkerhedsmæssigt i orden at træffe en beslutning om en praksisændring, som frikender Kinnock, og så undlade at offentliggøre den med den konsekvens, at Camilla Vest og hendes mand, Peter Nielsen, hver idømmes 1 år og 9 måneders ubetinget fængsel? Har der været korrespondance mellem SKAT Nordsjælland og SKAT København, ja eller nej? Det vil vi gerne høre. Var der enighed mellem myndighederne? Hvad var indholdet i korrespondancen, og – endnu en gang – vil skatteministeren udlevere den?

Dagbladet BT har refereret, at en afdelingschef i SKAT i en intern mail varslede den daværende direktør i SKAT København Erling Andersen om, at Camilla Vests advokat muligvis ville forsøge at få udleveret den ni sider lange kendelse, der frifandt Helle Thorning-Schmidts ægtemand for skattepligt. Afdelingschefen håbede ifølge BT, at SKAT Københavns direktør Erling Andersen ville være, og nu citerer jeg fra BT, »behjælpelig«, hvis advokaten forsøgte at blande de to sager sammen, som ifølge afdelingschefen, og jeg citerer igen BT, »slet ikke havde noget med hinanden at gøre« – en påstand, som Landsretten senere total underkendte.

Som skatteminister har man ligesom andre ministre en tilsyns- pligt med sit ministerområde. Er ministeren ikke enig i, at en måde at føre et sådant tilsyn på er ved at stille spørgsmål til sine embedsmænd om afgørelser i de sager, de behandler? Hvis man som minister finder, at en sag er afgjort forkert, er det så upassende, at ministeren stiller spørgsmålstegn ved det? Er det upassende, at andre mennesker stiller spørgsmålstegn ved det?

Skatteministeren har desværre heller ikke i dag villet give fyldestgørende oplysninger om Camilla Vest-sagen, og jeg skal derfor på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Liberal Alliance og Konservative fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget finder det skarpt kritisabelt, at SKAT ikke udveksler oplysninger om praksisændringer, hvilket i Camilla Vest-sagen var ved at føre til justitsmord, jævnfør dommen i Østre Landsret af 5. november 2012. Folketinget pålægger regeringen at iværksætte en uvildig advokatundersøgelse af Camilla Vest-sagen og SKATs ageren i denne sag«.

(Forslag til vedtagelse nr. V 76).

Kl. 13:17

Formanden:

Det af hr. Claus Hjort Frederiksen netop fremførte forslag til vedtagelse fra fire partier indgår i den videre debat.

Så har jeg noteret hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

Thomas Jensen (S):

Tak. Så står vi her og behandler en personlig skattesag i Folketingssalen. Det synes jeg i sig selv er lidt udtryk for, hvad Venstre måske er ude på i den her sag. Jeg synes, at det er helt på sin plads, som skatteministeren har orienteret om, nemlig at man vil komme med en redegørelse om de sager, der har været omtalt i pressen på det seneste, og at vi på baggrund af den her i Folketinget nok også skal kunne drage vores konklusioner.

Men jeg har nu igen fra Folketingets talerstol hørt hr. Claus Hjort Frederiksen komme med den fejlagtige oplysning, at der i Kinnock-sagen er sket en praksisændring. Jeg vil bare gerne bede hr. Claus Hjort Frederiksen om at oplyse mig om, hvad der fremgår af den udtalelse, der er kommet her til morgen fra Skatteministeriet, om praksisændringen. Er der sket en praksisændring – ja eller nej?

Kl. 13:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:18

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil sige to ting til hr. Thomas Jensen. For det første: Kan man virkelig ikke behandle en sag i Folketinget, hvor der er sket et forsøg på justitsmord, hvor mennesker er i dømt 1 år og 9 måneders fængsel, som efter danske forhold er en meget streng straf? Det går jeg ud fra må være fuldstændig legitimt at diskutere en sådan sag. For det andet behøver hr. Thomas Jensen ikke gøre sig de store bekymringer, for det afgjorde landsretten. Landsretten afgjorde, at der var sket en praksisændring, som havde indflydelse på Camilla Vest-sagen, og derfor frifandt de hende, så det problem er ikke så stort.

Kl. 13:19

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:19

Thomas Jensen (S):

Nu kan jeg konstatere, at jeg i hvert fald ikke får svar på mit spørgsmål, for jeg spurgte til den konkrete domskommentar, som er kommet fra SKAT her til morgen, og den har hr. Claus Hjort Frederiksen ikke forholdt sig til. Så det kunne jeg jo spørge om igen.

Men jeg vil også bare spørge hr. Claus Hjort Frederiksen, for det ligger jo implicit i spørgsmålene til den her hasteforespørgsel, at Venstre rent faktisk ønsker, at Kinnocksagen skulle offentliggøres, at man simpelthen skulle lade den her sag tilflyde en anden offentlig myndighed for at stille en konkret personskattesag bedre, om hr. Claus Hjort Frederiksen så ikke også er enig med mig i, at hvis man lader Kinnockskattesagen som noget helt nyt flyde til en anden myndighed, ødelægger man også retssikkerheden for Kinnock i det konkrete tilfælde.

Kl. 13:20

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:20

Claus Hjort Frederiksen (V):

Der må være noget, Thomas Jensen har misforstået i den her sag. Det var ikke til en anden myndighed. Det var til et andet af SKATs indre områder. Man påberåber sig tavshedspligt fra SKAT København over for SKAT Nordsjælland. Det, hr. Thomas Jensen står og siger her i Folketingssalen, er jo helt forrykt, og grunden til, at vi alle sammen er blevet opmærksomme på det, er jo ene og alene den kendsgerning, at Helle Thorning-Schmidt offentliggjorde kendelsen

i sin og sin mands sag. Ellers var der ingen, der havde opdaget det, og det er jo det, der gør, at det er den store skandale, vil jeg sige til hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Andreas Steenberg (RV):

Sagen her er jo, at SKAT fik medhold i byretten, men så omgjorde Landsskatteretten den dom, som vi taler om. Jeg vil bare spørge hr. Claus Hjort Frederiksen, om ikke han og partiet Venstre er tilfredse med, at vi jo netop lever i et retssamfund, hvor sager kan blive taget op og gjort om, når der har været tvivlstilfælde.

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jamen jeg er ikke tilfreds med et samfund, hvor SKAT som myndighed påberåber sig tavshedspligt i en sag, som direkte medfører, at to andre mennesker idømmes hver 1 år og 9 måneders fængsel. Sagen er, at hvis ikke Helle Thorning-Schmidt havde offentliggjort den afgørelse, var de også blevet dømt i landsretten. Landsretten siger så direkte, at fordi man nu har fået indblik i Kinnocksagen, frikender man Camilla Vest og hendes mand. Det er jo det, der er den egentlige og voldsomme skandale, som jeg ikke synes er et retssamfund værdigt.

Når nogen inden for SKAT, SKAT Nordsjælland i det her tilfælde, spørger SKAT København: Vi kan se, at der er en sag, der ligner den her, må vi høre, hvad begrundelserne er for jeres afgørelse? – og der så bliver sagt, at den er låst, og at der er tavshedspligt, så er det jo det samme, som at embedsmændene ved at dække sig bag tavshedspligten ville sidde og se på, at der blev begået et justitsmord. Det er da fuldstændig forrykt i et retssamfund.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 13:22

Andreas Steenberg (RV):

Men vi har jo fået offentliggjort nogle dokumenter i dag, som viser, at der netop ikke skete en praksisændring i forbindelse med Stephen Kinnock-sagen, og derfor vil jeg gentage spørgsmålet: Viser det her forløb ikke, at vores retssamfund netop virker? For en person blev dømt i byretten og anker sagen, og så bliver der kigget på sagen igen af en højere instans, som så giver den tiltalte i den her sag ret og dermed omgør afgørelsen. Er det ikke et bevis på, at vores retssamfund netop virker?

Kl. 13:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:22

Claus Hjort Frederiksen (V):

Altså, for mig er det et bevis på, at der er noget rivende galt, at man kl. 23.36, aftenen før vi har den her forespørgsel, udsender en redogørelse for, hvordan SKAT praktiserer de her ting, og at man så samtidig med SKATs direktør går ud og lufter, at der måske er 100 sager, man tager op. Ja, selvfølgelig gør man det, for hvis der er begået 100 justitsmord i den slags sager, så skulle pokker da forlange,

at det blev taget op. Jeg synes bare, det er helt utroligt, at Det Radikale Venstre også vil påberåbe sig, at der er sket en retssikkerhedsmæssigt fuldt forsvarelig handlen i den her sag.

Kl. 13:23

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren for forespørgerne. Så er det hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 13:23

(Ordfører)**Thomas Jensen (S):**

Når det kommer til skattekontrol, er retssikkerhed helt centralt. Alle skattebetalende borgere, høj som lav, skal have tillid til, at deres sag bliver behandlet professionelt efter gældende regler, fortroligt og uden politisk indblanding. Derfor er det bemærkelsesværdigt, at vi i dag i en forespørgselsdebat af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance bliver bedt om at forholde os til en konkret skattesag, som anklagemyndigheden har tabt ved Østre Landsret. Jeg må indrømme, at selv i talende stund er det mig stadig uklart, hvorfor det netop er denne konkrete personsag, som partierne med Venstre i spidsen vil have os til at debattere her i Folketingssalen. Men ofte gemmer djævelen sig jo i detaljen, og jeg kan få den mistanke, at man bruger en afgjort personskattesag til at trække en anden afgjort personskattesag frem. Men dette får vi forhåbentlig svaret på i løbet af debatten.

Den sag, som Venstre bruger som påskud for denne hasteforespørgsel, vil jeg blot sige lidt generelt om. Først og fremmest har jeg som folketingsmedlem ingen problemer med at udstede en beklagelse over for en borger, der måtte være anklaget for noget, som vedkommende ikke har gjort, og hvor tingene er blevet fejlbehandlet hos de offentlige myndigheder – ingen tvivl om det. Og jeg synes også, at det ville klæde de tre Venstreskatteministre, som har haft ansvaret for SKAT til og med oktober 2011, mens den konkrete sag har været behandlet, også at beklage sagen her i salen.

Men Venstre beklager intet over for borgeren. I stedet bruger Venstre en borgers sag hos SKAT som løftestang til at tale om en anden borgers sag, nemlig statsministerens ægtefælle. Jeg synes, at det er utilstadeligt over for begge borgere. Det fremgår af spørgsmålet fra hr. Claus Hjort Frederiksen, at han er af den fejllopfattelse – og jeg understreger fejllopfattelse – at der forud for den konkrete sag i forbindelse med Kinnocks skattesag skulle være sket en praksisændring. Det er ikke sandt. Og jeg vil godt gentage og dermed understrege over for hr. Claus Hjort Frederiksen: Der er ikke sket en praksisændring i forbindelse med Kinnocks skattesag. Det fremgår klart og tydeligt af domskommentaren fra Skatteministeriet. Afgørelsen i Kinnocks skattesag var i overensstemmelse med gældende praksis.

Som alle skattepolitikere ved, er fremgangsmåden den, at når der i en sag er tale om en praksisændring, så melder SKAT alle praksisændringer ud i styresignaler eller i den juridiske vejledning. SKAT offentliggør ikke en borgers skattesag. Det handler om retssikkerhed. Det er en velkendt procedure, som jeg er sikker på Venstre kender alt til, da alle skatteministre under VK-regeringen kom fra netop partiet Venstre.

Skal vi se lidt bag om Venstres spørgsmål til debatten i dag, så er det, Venstre vil have, at der skulle ses stort på en borgers retssikkerhed for at sikre en anden borger korrekt sagsbehandling. En hvilken som helst borger, hr. Hansen, fru Petersen, fru Jørgensen, skulle altså ifølge Venstre kunne se sine personlige oplysninger i en skattesag ligge og flyde rundt mellem forskellige offentlige instanser. Det kan vel næppe være at kere sig om alle borgers retssikkerhed.

Venstres begrundelse for at rejse denne hasteforespørgsel, nemlig retssikkerheden, synes derfor at hvile på et aldeles tyndt grundlag. Ja, jeg er tilbøjelig til at kalde det et pivhamrende falsk grundlag.

Det er ikke retssikkerhedens ærinde, Venstre går, tværtimod. Man foruretter nærmere en borger. Men det overrasker næppe nogen, at Venstre sætter sig op på moralens høje hest og påstår, at partiet kæmper for retssikkerhed, på trods af at det substantielt ikke er det ærinde, Venstre går. Faktum er, at Venstre trækker en borgers afgjorte skattesag til debat i Folketinget for samtidig at få lejlighed til at debattere en anden borgers afsluttede sag. Det kan jeg som folketingsmedlem kun beklage dybt over for alle borgere.

Lad ikke den her forespørgselsdebat blive en ny standard for, hvor lavt medlemmer af Folketinget vil falde for at mistænkeliggøre andre folkevalgte medlemmer af dette Ting.

Jeg skal på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF oplæse følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager skatteministerens redegørelse til efterretning og konstaterer, at retssikkerhed er centralt for SKAT, og at borgere og virksomheder skal kunne stole på, at alle sager bliver behandlet professionelt efter gældende regler. Folketinget noterer sig derudover, at skatteministeren vil orientere Folketinget om SKATs redegørelse om kontrolsager og eventuelle tiltag, der måtte følge heraf.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 77).

Kl. 13:28

Formanden:

Det af hr. Thomas Jensen oplæste forslag til vedtagelse på tre partiers vegne indgår i de videre forhandlinger.

Jeg har noteret tre medlemmer for korte bemærkninger. Først er det hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:28

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Thomas Jensen: Hvis der ikke er sket en praksisændring, hvorfor rejste man så sagen mod Camilla Vest?

Kl. 13:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:28

Thomas Jensen (S):

Hr. Claus Hjort Frederiksen kan læse de nærmere detaljer i den domskommentar, som er kommet fra Skatteministeriet her til morgen. Jeg vil ikke gå ind i at diskutere detaljer i folks personskattesager her fra Folketingets talerstol. Men det ligger fuldstændig åbent på Folketingets hjemmeside, så alle borgere i Danmark kan gå ind og sætte sig sagligt ind i det, og det kan hr. Claus Hjort Frederiksen også gøre.

Kl. 13:28

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:28

Claus Hjort Frederiksen (V):

Ja, undskyld mig engang med alt det hokusfokus, vi hører her. Hr. Thomas Jensen siger, at der ikke er sket nogen ændring i skattepraksis. Så er mit simple spørgsmål bare: Hvorfor rejste man så en sag mod Camilla Vest?

Kl. 13:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:29

Thomas Jensen (S):

Jamen jeg skal gentage mit svar til hr. Claus Hjort Frederiksen. Jeg går ikke ind og diskuterer indholdet i de forskellige personskattesager. Jeg tager bare den domskommentar, der er kommet fra Skatteministeriet, til efterretning, og den vil juristen og folketingsmedlemmet hr. Claus Hjort Frederiksen jo også få noget ud af, for hr. Claus Hjort Frederiksen vil blive bragt ud af den vildfarelse, som hr. Claus Hjort Frederiksen har viderebragt her fra Folketingets talerstol, nemlig påstanden om, at der skulle være sket en praksisændring i Kinnocksagen. Men det forholder sig heldigvis ikke sådan.

Kl. 13:29

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 13:29

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes, det er ren sovsesnak. Hvad angår Camilla Vest-sagen, så blev hun dømt i alle instanser, indtil sagen kom i Landsretten, hvor hun stod til at blive dømt igen, men fordi man ved en tilfældighed fik Thorning-Kinnock-sagen, hvor der var sket en praksisændring, frem, endte man med at sige: O.k., så er vi nødt til at følge den praksisændring, der er sket. Og så frikendte man Camilla Vest.

Det giver da ingen mening at sige, at det er i Camilla Vest-sagen, der er sket en praksisændring; hendes sag blev netop omgjort på grund af den tidligere sag, hvor den reelle praksisændring er sket. Det vil jeg da gerne have at hr. Thomas Jensen lige bekræfter.

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

Thomas Jensen (S):

Igen vil jeg ikke gå ind i drøftelser af konkrete personsager fra Folketingets talerstol. Det synes jeg ikke klæder Folketinget. Jeg vil igen sige, at det for hr. Dennis Flydtkjær vil fremgå tydeligt af den domskommentar, som ligger fra Skatteministeriet, og som blev oversendt til Folketingets Skatteudvalg i aftes, hvordan sagerne forholder sig, og at der ikke er sket en praksisændring i Kinnocksagen.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:30

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er meget belejligt, at der, når der en forespørgselsdebat i dag om et klokkeklart justitsmord, så lige kommer en offentliggørelse lidt i kl. 24 i går aftes, om, at man lige har fundet nogle jurister i SKAT, som kunne forsvare sig selv, frikende selv og sige, at der ikke er begået justitsmord.

Jeg synes, det er en kæmpe katastrofe for et retssamfund, at vi står med regeringspartier, som simpelt hen benægter et klokkeklart justitsmord. Hvorfor ikke bare lægge sig fladt ned og sige: Det er selvfølgelig ikke godt nok, og vi er nødt til at sørge for, at det bliver lavet om? Hvorfor skal man vente til et par timer før en forespørgselsdebat, før man prøver på at komme med en frikendelse af sig selv? Det ligner simpelt hen ikke noget.

Kl. 13:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:31

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt bede hr. Dennis Flydtkjær om at huske, hvad jeg sagde i min ordførertale, nemlig at jeg som folketingsmedlem til hver en tid vil beklage over for enhver person, der har været udsat for en urigtig behandling af en offentlig myndighed. Så på den måde synes jeg da, at det er godt, at Camilla Vest-sagen er blevet afgjort, som den er blevet.

Men det, der vel egentlig er trædestenen og den reelle grund til, at nogle partier med Venstre i spidsen har rejst den her sag i dag, er, at man vil lave en sammenkædning mellem Camilla Vest-sagen og Kinnocksagen. Der vil jeg bare sige, at vi har fået dokumenteret i den domskommentar, der nu er kommet, at der ikke er den sammenhæng. Der er ikke nogen praksisændring i Kinnocksagen.

Kl. 13:31

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Brian Mikkelsen (KF):

Jamen jeg beklager virkelig, at der kommer en sådan udenomssnak her, og at Socialdemokratiet afslører sig som det typiske statsparti, man er, hvor man sådan jagter borgere og ikke forsvarer borgernes interesser. At det så er skuffende, at resten af regeringen følger trop, og at deres parlamentariske grundlag ikke skrider ind over for det, er sådan en anden sag, vi må diskutere lidt efterfølgende.

Men det konkrete spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører er krystalklart, og det er ikke med udgangspunkt i en konkret person-sag: Hvis man kan se, at der er sager, der bliver behandlet forskelligt i SKAT – nu har vi to sager, som har været offentligt fremme, nemlig Kinnocksagen og Camilla Vest-sagen – har man så ikke som stat, som myndighed, som skattevæsen, som politiker et ansvar for at sørge for, at der ikke bliver begået et gedigent justitsmord, hvor en sag bliver behandlet anderledes end en anden sag? Har man ikke en underretningspligt, har man ikke en forpligtigelse til at sikre, at et ægtepar ikke kommer 1 år og 9 måneder i fængsel, blot fordi SKAT København træffer en anden afgørelse end SKAT Nordsjælland?

Kl. 13:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:32

Thomas Jensen (S):

Som det også fremgik af min ordførertale, kerer jeg mig enormt meget om retssikkerheden, og derfor er jeg også glad for, at skatteministeren, med det samme de her sager er kommet op, har bedt SKAT om at komme med en redegørelse – en redegørelse, som vi vil få oversendt til Folketingets Skatteudvalg, sådan at vi kan blive oplyst om, hvad der er op og ned i det her. Det ser jeg frem til, og på det tidspunkt får vi bedre mulighed for virkelig at se, hvad der er sket i den her sag.

Derudover vil jeg sige – som jeg også anmærkede over for hr. Claus Hjort Frederiksen, da han var heroppe som ordfører – at det, der indirekte ligger i den tekst, der behandles i dag, jo er, at man egentlig siger, at Kinnocksagen, selve personsagen, skulle offentliggøres. Det synes jeg retssikkerhedsmæssigt er et problem, som partierne gør sig til talsmand for, for det skal jo være sådan, at uanset hvad man hedder til efternavn, skal man være sikker på, at når en sag bliver behandlet, så bliver den også behandlet fortroligt. Og i den her sag, altså Kinnocksagen, mener man lige pludselig, at den skal offentliggøres i hele Danmark, inden for det offentlige, for at hjælpe i en anden sag.

Det, som skatteministeren har fremlagt, er, at det er efter fuld- stændig gældende praksis, at der kommer et styresignal fra SKAT, og at der også vil komme en ændring af den juridiske vejledning, hvis der skulle være sket en praksisændring. Men som sagt er der ikke sket en praksisændring i Kinnocksagen, så derfor er det ikke den, der er grundlag for en ændring.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:34

Brian Mikkelsen (KF):

For mig handler det slet ikke om Kinnocksagen. For mig handler det om, at man som offentlig myndighed har en forpligtigelse til at sikre, at der ikke sker justitsmord. Og jeg undrer mig kolossalt meget over, at man i Skatteministeriet har en SF-minister, som ellers vogter om retssikkerheden, og at vi har Socialdemokratiet og andre medlemmer af regeringen, som ikke tænker på, at der her kunne være foregået et kolossalt justitsmord – et kolossalt justitsmord, hvor et ægtepar var kommet til at sidde i spjældet i 1 år og 9 måneder, fordi der ikke var nogen, der udvekslede oplysninger i SKAT. Det må da vække til eftertanke, også hos den socialdemokratiske ordfører, som trods alt også er valgt på borgernes vegne og ikke på systemets vegne.

Kl. 13:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:35

Thomas Jensen (S):

Jeg er i særdeleshed valgt på borgernes vegne, af borgerne, og det er også derfor, at jeg meget tydeligt i min ordførertale – og den håber jeg at hr. Brian Mikkelsen har lyttet godt efter – siger, at jeg som socialdemokratisk repræsentant kerer mig ualmindelig meget om borgernes retssikkerhed.

Jeg synes også bare, at det er en forkert fremgangsmåde, som de borgerlige partier har valgt: at man skal køre den her sag på den her måde i Folketingssalen. Vi kan – det ser jeg i hvert fald frem til at vi kommer til – når SKATs redegørelse via skatteministeren kommer over i Skatteudvalget, tage en god og saglig oplyst debat om, hvad det er, der er gået galt i den her sag, og om der er gået noget galt, sådan at vi kan sikre os, at borgere i fremtiden ikke skal blive udsat for det samme. Og der kæmper Socialdemokraterne helt på borgernes side.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:36

(Ordfører)**Dennis Flydtkjær (DF):**

Det, vi taler om her i dag, er efter min mening en utrolig alvorlig sag, for der er tale om et rent justitsmord på to danske statsborgere. Sagen handler kort om, at man har to næsten ens skattesager, men vidt forskellige afgørelser. På den ene side Thorning-Kinnock-sagen, hvor Kinnock boede i udlandet og arbejdede en smule i Danmark, men slap for at være skattepligtig i Danmark. På den anden side har vi Camilla Vest og hendes mand, Peter Nielsen, hvor den ene part også boede i udlandet og arbejdede en smule i Danmark, men endte med at være skattepligtig i Danmark og blive idømt en fængselsstraf på 1 år og 9 måneder samt en kæmpe bøde.

Normalt ville begge par sådan set være skattepligtige, hvis man ikke havde ændret praksis i Thorning-Kinnock-sagen; en praksisændring, som tilsyneladende bevidst blev holdt hemmeligt, og som ingen andre måtte få noget at vide om. Det er jo det, der er det katastrofale i den her sag, og det er jo det, der fik vidtgående konsekvenser for Camilla Vest, som blev idømt fængsel og fik en kæmpe bøde. Jeg synes simpelt hen, at det er en katastrofe for retssikkerheden, når to så sammenlignelige sager ender med så vidt forskellige resultater og så langt fra hinanden.

Der er sådan set to ting, der er gået galt i den her sag. Først fik man lavet en praksisændring i Thorning-Kinnock-sagen, som ikke blev offentliggjort, og efterfølgende ville SKAT København ikke udlevere afgørelsen, da en anden afdeling henvendte sig, fordi de havde en lignende sag. Jeg synes egentlig, at begge ting er ret alvorlige og danner ramme om det store problem i den her sag. Jeg synes, at man lige så godt kan sige det, som det er, og tale rent ud af posen, for jeg tror, at der er rigtig mange danskere, der sidder derude med en mistanke om, at man alene ændrede praksis for at tilgodese Kinnock-Thorning-familien. For det virker da noget mærkværdigt, at man ændrede praksis kun i den sag og samtidig ikke ville fortælle det til resten af den danske befolkning, som sad med en lignende sag – ikke engang da en anden afdeling inden for SKAT henvender sig med en bøn om det, fordi de sad med en lignende sag, ville man gøre noget som helst. Det ligner i mistænkelig grad en vis særbehandling, synes jeg.

Tilbage står der sådan set bare, at der ingen retssikkerhed har været i den her sag, og det synes jeg da er utrolig ærgerligt. SKAT København sad sådan set bare og så til, mens der blev begået et alvorligt justitsmord. Det synes jeg virkelig er utrolig langt ude, og det synes jeg da må få nogle konsekvenser for de embedsmænd, som har været ansvarlige for det.

Jeg synes også, det er meget bemærkelsesværdigt, når de er kommet frem til i den her Skattekommission, som kører nu, at man faktisk langt op i ministeriet også har været klar over, at der er sket en praksisændring, at man så ikke der på et eller anden tidspunkt har sagt, at der kunne være ved at ske nogle justitsmord, som man var nødt til at kigge på. Men det er så åbenbart først her fra i morgens af, kan jeg forstå, at man har fundet ud af, at der måske yderligere er 100 sager, hvor der måske er begået justitsmord. Det er altså ganske rystende, at man bare stiltiende har set til. Man har ingenting gjort. Hvis det ikke havde været tilfældet, at statsministeren selv offentliggjorde skatteafgørelsen, havde ægteparret i dag skulle i fængsel i 1 år og 9 måneder.

Jeg undrer mig meget over, hvorfor man ikke har gjort noget, for opgaven er sådan set fra SKATs side, at man skal sikre sig, at man ikke opkræver skat i strid med loven. Det er det, der hedder lighed for loven. Alle skattesager skal behandles ens. Det må man klart sige overhovedet ikke har været tilfældet i den her sag. Og man må sige, at noget af det, der har været sendt et tydeligt signal om – i hvert fald for mig – er, at der har været en om ikke andet meget skidt kultur i SKAT, og jeg synes da, at det må være en kæmpe opgave for skatteministeren at sørge for, at der bliver ryddet op, for det er ganske enkelt uholdbart, at der kan foregå så vidt forskellige sagsbehandling i to ens skattesager. Så vi skal have retssikkerheden tilbage i SKAT, og derfor kan vi bakke op om det forslag til vedtagelse, der er fremsat her i dag, hvor der bliver foreslået en uvildig undersøgelse for at få et klart overblik over det her sagsforløb.

Kl. 13:39

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra Thomas Jensen.

Kl. 13:39

Thomas Jensen (S):

Jeg vil godt gentage, at det er fuldstændig uhørt, hvad vi hører fra Dansk Folkepartis ordfører, når han på den måde indirekte siger, at der er sket en forskelsbehandling på grund af, at en persons ægtefælle har et borgerligt ombud i dette land. Det er det, jeg hører Dansk Folkepartis ordfører sige. Og når det så endda handler om statsministeren, synes jeg, at det her bedre end noget andet understreger, hvad hr. Claus Hjort Frederiksen prøvede at skjule, nemlig at det her slet ikke handler om retssikkerhed og Camilla Vests skattesag. Den her hasteforespørgsel handler først og fremmest om at tilsværte landets statsminister. Jeg synes, det er uklædeligt for Folketingets medlemmer at opføre sig på den måde i Folketingssalen.

Jeg har et kort og klart spørgsmål til hr. Dennis Flydtkjær: Har hr. Dennis Flydtkjær læst den domsudtalelse, der er kommet fra Skatteministeriet om, at der *ikke* skete en praksisændring i Kinnock-sagen, og har hr. Dennis Flydtkjær nogen saglige argumenter imod dette udsagn?

Kl. 13:41

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:41

Dennis Flydtkjær (DF):

Den her debat handler ikke om Helle Thorning-Schmidt. Den handler om retssikkerhed, og den handler om et justitsmord på Camilla Vest og hendes mand. Det er et justitsmord, som Socialdemokratiet åbenbart ikke vil acceptere har fundet sted.

Det er åbenlyst for enhver i Danmark, tror jeg, at der er sket et justitsmord, når man har to sammenlignelige sager, som ender ud med, at den ene person bliver frikendt, og den anden bliver idømt fængselsstraf. Det giver ganske enkelt ikke mening, at man stort set kun ved en tilfældighed i Landsskatteretten får en afgørelse, som frivilligt bliver givet til pressen af Helle Thorning-Schmidt, og det er den, der danner grundlag for en frikendelse.

I dagens afgørelse, som jeg i øvrigt har læst, indrømmer SKAT jo også, at der vistnok kan være 100 sager mere, hvor der måske er begået et justitsmord, og det synes jeg ganske enkelt ikke er rimeligt. Det er vi da nødt til at få undersøgt til bunds. Og jeg håber da, at Socialdemokraterne er enig i, at det giver ingen mening i et retssamfund, at der kan være 100 sager derude, hvor der er begået justitsmord.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:41

Thomas Jensen (S):

Jamen jeg vil bare gentage, hvad jeg allerede har sagt, nemlig at Dansk Folkepartis ordfører opfører sig fuldstændig uklædeligt over for det danske folkestyre. Når ordføreren på den måde står og antyder noget om statsministeren, afslører det virkelig, hvad de fire borgerlige partier er ude på i den her sag. Det handler ikke om Camilla Vests retssikkerhed, det handler ikke om nogens retssikkerhed, det handler i stedet for om at tilsværte nogen.

Jeg vil bare gentage mit spørgsmål til hr. Dennis Flydtkjær: Hvor er de saglige argumenter imod det, der er kommet frem fra SKAT her til morgen, nemlig at der *ikke* blev ændret retspraksis med Kinnocksagen. Hr. Dennis Flydtkjær må komme med de saglige argumenter – der er et helt minut til at komme med dem.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:42 fejl, laver myndighederne deres praksis og tolkning om, så borgerne har den ret, som de skal have. Med de ord kan vi som sagt støtte det forslag til vedtagelse, vi er medfremstætter af. Kl. 13:46

Kl. 13:42

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg har vist kun 30 sekunder, men det er så, hvad det er. Men jeg skal nok gøre et forsøg alligevel. Hvis man ser på Kinnocks-kattesagen, vil man opdage, at de endte med at ændre praksis, fra at han skulle være skattepligtig som alle andre – også Camilla Vest – til at han pludselig ikke skulle være det.

I Camilla Vest-sagen endte hun med at blive dømt ved alle instanser, indtil man ved et tilfælde fik en afgørelse fra Kinnocks-sagen, som blev vist frem, og hun blev så frikendt. Og nu prøver man så at skjule sig bag ved, at det var det, der var praksisændring, at det altså var Camilla Vest-sagen, der var praksisændring. Men det var det jo ikke. Havde man aldrig fået den tidligere afgørelse, var hun jo blevet dømt igen, og det er deri, justitsmordet ligger.

Praksisændringen er ikke kommet på grund af Camilla Vest-sagen eller nogle af de 100 andre sager, som man nu finder ud af skal undersøges. Det var altså tidligere, det var sket. Og havde man ikke fået den praksisændring frem ved et tilfælde, var justitsmordet jo blevet fuldbyrdet, og hun var blevet sat i fængsel i 1 år og 9 måneder.

Kl. 13:43

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Andreas Steenberg som radikal ordfører.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg skal starte med at takke skatteministeren for hans redegørelse, som Radikale Venstre kan støtte op om, ligesom vi selvfølgelig også i sagens natur støtter op om teksten i det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte her i dag.

I en global verden, hvor mennesker bor, arbejder og rejser i mange forskellige lande, og hvor der også er personer, der har bopæl og arbejde i flere forskellige lande på samme tid, synes jeg, det er rimeligt, at skattevæsenet selvfølgelig finder det ret kompliceret at finde ud af, i hvilket land en person skal betale skat. Den sag, vi debatterer i dag, er en sag, hvori SKAT har anerkendt, at de har lavet en fejl i deres fortolkning af lovene. Byretten gav SKAT medhold i deres sag mod Camilla Vest, men det gjorde landsretten ikke. Det er selvfølgelig sådan, et retssamfund skal fungere. Jeg synes, det viser, at der har været nogle problemer med, hvordan man kan tolke loven, men det viser også, at en borger kan anke, og hvis en myndighed tager fejl, kan myndigheden blive underkendt i retssystemet, og det er sådan, det skal være.

Det handler om, at midlertidigt arbejde i Danmark ikke gør en person skattepligtig, og det er det, man har fundet frem til den her sag. SKAT har beklaget, at de har administreret forkert, og ministeren har redegjort for, hvordan han vil sikre, at SKAT retter fejlen, og sikre, at borgerne har retten på deres side fremover.

Så diskuterer vi også i dag statsministerens ægtefælles sag. Der vil jeg også slå fast på baggrund af de dokumenter, vi har fået sendt over, at SKAT ikke ændrede praksis i forbindelse med statsministerens ægtefælles sag, og derfor har den sag ikke haft direkte effekt på Camilla Vest-sagen. Camilla Vest-sagen blev afgjort til Camilla Vests fordel, fordi SKAT simpelt hen ikke havde retten og fortolkningen af den gældende lov på deres side, og derfor ændrer de nu fortolkningen af den gældende lov, ligesom vi kan forvente, at alle myndigheder gør det, når de er blevet underkendt i retssystemet. Det er jo der, borgernes retssikkerhed ligger: Hvis myndighederne tager

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:46

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Andreas Steenberg: Er det efter Det Radikale Venstres mening i orden, at SKAT København påberåber sig tavshedspligt over for SKAT Nordsjælland, og at man ikke vil oplyse SKAT Nordsjælland om, at man har ændret praksis? Mener hr. Andreas Steenberg, at det er røbelse af privatlivets forhold at nævne, at man nu altså tillader noget arbejde i mindre omfang, og at man ikke knalder folk, første dag de arbejder i Danmark? Mener hr. Steenberg, at det altså er i orden, at SKAT København ikke vil oplyse SKAT Nordsjælland om det? De er jo alle sammen omfattet af den samme tavshedspligt. Det vil jeg gerne høre.

Kl. 13:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:47

Andreas Steenberg (RV):

Jeg synes, det er ret vigtigt, at skattemyndighederne har tavshedspligt i personsager, og jeg er ikke bekendt med, at den præmis, hr. Claus Hjort Frederiksen sætter op for spørgsmålet, er korrekt.

Kl. 13:47

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:47

Claus Hjort Frederiksen (V):

Hvis det er tilfældet – det, hr. Andreas Steenberg siger – har vi altså et system, som retssikkerhedsmæssigt består i, at én skattemand i København kan træffe en afgørelse, der går én vej, og i den samme sag kan man i Nordsjælland træffe en afgørelse, der går den modsatte vej, og borgeren får aldrig at vide, hvilke afgørelser der er blevet truffet. Synes hr. Steenberg virkelig, at det lever op til de ønsker, man kunne have om retssikkerhed, og ville det ikke være konduite, at SKAT København lige oplyste kollegaerne i SKAT Nordsjælland om, at praksis var ændret?

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Andreas Steenberg (RV):

Jeg synes, den her sag er et godt eksempel på, at vi netop har retssikkerhed i Danmark. Der er en borger, der blevet dømt i byretten for et forhold, som borgeren har været uenig i, og derfor har borgeren appelleret og er gået til den næste retsinstans og har fået medhold. Det får nu den betydning, at SKAT ændrer sin praksis i de her sager, og det er sådan, det skal fungere i et retssamfund. Så jeg synes, det her er et eksempel på, at der er retssikkerhed, og at vi har et velfungerende retssamfund.

Kl. 13:49

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Mette Boye som SF's ordfører.

Kl. 13:49

Kl. 13:53

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet, hr. formand. Som bekendt og redegjort for af skatteministeren, knytter spørgerens spørgsmål sig til en konkret skattesag, hvor der hersker ubetinget tavshedspligt efter skatteforvaltningsloven, § 17. Vi hverken kan eller bør i dag diskutere den konkrete sag.

Hvad angår de skatteregler, som er baggrunden for dagens forespørgsel, er de måske lige værd at nævne. Det er jo ikke alle, der har fulgt så indgående med i de her skattesager som andre.

Når en person har bopæl i Danmark, er det sådan, at den person bliver fuldt skattepligtig, når han eller hun samtidig tager ophold her. Man kan dog tage et kortvarigt ophold i landet uden at være skattepligtig. Et kortvarigt ophold betyder, at en person kan være i Danmark på ferie eller lignende i op til 180 dage eller tre sammenhængende måneder inden for 12 måneder. Hvis borgeren er på et kortvarigt ophold og udfører erhvervsmæssig beskæftigelse på en måde, så der ikke længere er tale om ferie eller lignende, er der skattepligt.

Udfordringen ved reglerne og noget af det, vi diskuterer i dag, er, når det skal afgøres, hvor meget en person, der har bopæl i Danmark, egentlig må arbejde, uden at skattepligten indtræder. Her er det heldigvis sådan, at den netop offentliggjorte domskommentar og det kommende såkaldte styresignal kan medvirke til at skabe klarhed på det her område. Det kan være rart at vide som borger. Det er altså reglerne, som de er i dag. Borgernes retssikkerhed er helt grundlæggende for vores samfund.

Fra SF kan vi klart og tydeligt tilkendegive, at det er afgørende for SKAT, at der i mødet med borgere og virksomheder ageres ordentligt og fagligt korrekt. Det er altså afgørende, at der i mødet med borgere og virksomheder ikke kan sættes spørgsmålstejn ved SKATs adfærd.

Kritikken mod SKAT er alvorlig, og derfor er det jo netop vigtigt, at skatteministeren har bedt SKAT om en redegørelse for de retningslinjer, som SKAT følger ved håndteringen af kontrolsager, herunder også om, hvordan retningslinjerne tilgodeser den enkeltes retssikkerhed. Redegørelsen kommer inden sommerferien og kan netop danne afsæt for en generel og mere principiel politisk drøftelse af borgernes retssikkerhed i skattesager.

Vi kan derfor i SF støtte det forslag til vedtagelse, som Socialdemokraternes ordfører har fremført.

Kl. 13:52

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:52

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører: Hvorfor var det, at Camilla Vest blev frikendt? Var det, på grund af at SKAT foretog sig noget? Var det, på grund af at anklagemyndigheden foretog sig noget? Eller var det, fordi Helle Thorning-Schmidt blev presset til at offentliggøre sin kendelse i skattesagen?

Så før vi begynder at fortælle, hvor hellige principper om retssikkerhed vi har, kan vi i denne sag fastslå, at retssikkerheden ikke skete som følge af noget, SKAT foretog sig, ikke som følge af noget, anklagemyndigheden foretog sig, men fordi en borger i landet offentliggjorde en kendelse, som landsretten så sagde var en praksisændring, der havde indflydelse på Camilla Vests sag.

Så mit spørgsmål er: Når vi nu skal høre, hvor vidunderlig retssikkerheden er i SKAT, hvad har SKAT så foretaget sig, for at Camilla Vest ikke skulle blive dømt uretfærdigt?

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Mette Boye (SF):

Tak for spørgsmålet. Jeg vil gerne gentage det, som jeg startede med at sige: at vi i denne Folketingssal hverken kan eller bør kommentere konkrete skattesager.

Derudover vil jeg gerne henvise til den domskommentar, som er blevet offentliggjort, og hvor netop forholdet mellem praksis og den konkrete sag sådan set meget nøje er beskrevet.

Derudover vil jeg sige, at det er klart, også fra SF's side, at diskussionen om retssikkerhed i skattesager, som er komplicerede, og som er ekstremt afgørende, ligger os meget på sinde, hvorfor vi også ser frem til den redegørelse, som skatteministeren har bedt SKAT om at komme med her inden sommerferien. Så det ser vi frem til.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 13:53

Claus Hjort Frederiksen (V):

Så vil jeg lige spørge om noget. Jeg ser her, at hr. Ole Hækkerup, som er ordfører på Skattesagskommissionen, siger, at der intet mærkeligt er i at ændre skattepraksis. Så siger han: Hvordan skattemyndighederne behandler den enkelte skatteyder, er jo ikke et politisk anliggende. Den socialdemokratiske ordfører siger altså, at skattepraksis er blevet ændret, og derfor er det jo noget underligt noget at stå her i salen og høre både, at skattepraksis ikke er ændret, og at praksis er ændret. Vi kan se, at vi taler om en sag, hvor en borger får 1 år og 9 måneder i spjældet, og undskyld mig, selv for en SF'er er det vel en ret alvorlig dom. Det går jeg ud fra at vi kan være enige om, og derfor synes jeg, det er grænsende til det uanstændige, at man hele tiden siger, at man ikke diskuterer personsager, enkeltssager.

Undskyld mig, krænker det, vi taler om her, Helle Thorning-Schmidts og Kinnocks privatliv, at man har ændret praksis, fra at man ikke må arbejde, til at man godt må arbejde lidt? Jeg har svært ved at se, hvad beskyttelseshensynet er i denne sag. Jeg vil i hvert fald sige, at det er helt uanstændigt, at en SF'er står og siger, at vi ikke kan drøfte væsentlige retssikkerhedsspørgsmål, fordi det handler om personer. Det gør det jo altid.

Kl. 13:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:55

Mette Boye (SF):

Tak for spørgsmålet. Først vil jeg sige, at det jo er sådan, at der er en meget god grund til, at der er tavshedspligt omkring de her sager. Man kan jo skifte de navne, der er blevet nævnt her i salen, ud med vores andres navne og så fornemme, hvordan man ville have det med det. Der er en god grund til, at der netop er tavshedspligt, og at vi ikke skal stå og behandle personskattesager her i salen.

Når det så er sagt, vil jeg gerne gentage, at i den domsafgørelse, den domskommentar, der kom i går aftes og her til morgen, står der klart og tydeligt, at der ikke skete en praksisændring med Kinnock-sagen. Men det er det, som vedvarende bliver lagt som præmis for spørgsmålene, og der vil jeg gerne igen understrege, at der altså ikke er sket en praksisændring, og det kan man læse i domskommentaren.

Kl. 13:56

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:56

Brian Mikkelsen (KF):

Man skal jo høre meget, før ørerne falder af, for regeringsordførerne bliver ved med at tale udenom og tale udenom og bliver ved med at henvise til personsager. Det her er jo en ekstremt vigtig principiel sag og bør også være det for en SF'er. Som politikere ligger det jo i vores dna, at vi er der for borgerne, at vi skal sikre retssikkerhed, at vi lever i et demokrati, og at der skal være transparens. Her er vi jo vidne til, at der ikke var nogen myndighed, der havde grebet ind over for, at et ægtepar kunne komme til at sidde 1 år og 9 måneder i fængsel, hvis ikke det var, fordi der var en offentlig debat om en konkret sag. Det er derfor, der er debat om Kinnocksagen, og det er derfor, der er debat om Helle Thorning-Schmidts offentliggørelse i den sag.

Det kunne være X og Y person, det har intet at gøre med Kinnocksagen overhovedet for mit vedkommende. Det har at gøre med, at der ikke er nogen myndighed, at der ikke er en minister, at der ikke er et system, som griber ind, men som stiltiende ser på, at man kunne komme næsten 2 år i fængsel, samtidig med at der er truffet en anden afgørelse i en anden sag. Derfor er det vigtigt, at den her sag bliver diskuteret, og derfor er det også vigtigt, at det bliver gransket, hvad der er gået galt, så vi ikke kommer til at opleve en ny sag, hvor et nyt ægtepar eller en ny person kommer til at stå i samme situation. Det er helt urimeligt i et demokrati.

Kl. 13:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:57

Mette Boye (SF):

Det, jeg kan høre på debatten i dag, er, at vi alle sammen er enige om, at retssikkerhed i skattespørgsmål er vigtigt og centralt for os som folketingsmedlemmer at diskutere og forholde os til. Derfor vil jeg igen påpege, at skatteministeren har bedt SKAT om at komme med en redegørelse inden sommerferien, og den vil jeg håbe og henstille til at vi kan bruge som afsæt for en diskussion af de eventuelle forbedringer, der skulle være behov for på den baggrund. Det er det, der er det vigtige; det er det, der er det principielle; og det er det, vi skal holde fokus på.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 13:57

Brian Mikkelsen (KF):

Det principielle i den her sag er jo, om SF – og nu er spørgsmålet til SF, som tilfældigvis også har ministerposten – har den holdning, at det bare kunne være foregået, uden at nogen skulle have grebet ind, at et ægtepar var blevet idømt 1 år og 9 måneders fængsel, og at der havde siddet nogle i SKAT og vidst, at det ville have været en forkert afgørelse i forhold til den konkrete sag, man havde haft i SKAT København, nemlig Kinnocksagen.

Jeg ville da for alt i verden ønske, at det ikke var Kinnocksagen, at det var Jørgen Jørgensen-sagen, for det her handler for mig principielt om, at vi har en stat i staten, nemlig SKAT, som opfører sig, som om der ikke er nogen politisk kontrol, som opfører sig, som om der ikke er nogen demokratisk kontrol af dem, og det må SF jo også have en holdning til.

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:58

Mette Boye (SF):

Jeg vil gentage, at jeg synes, vi hverken bør eller kan diskutere de konkrete sager. Hvad angår det principielle og det retssikkerhedsmæssige, mener jeg, at vi må afvente den redegørelse, som skatteministeren fornuftigt har bedt om, og så bruge den som afsæt for en videre politisk drøftelse.

Kl. 13:59

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 13:59

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Vi er tilfredse med, at SKAT nu laver en redegørelse på baggrund af de sager, der har været rejst kritik af over for SKAT. Og jeg mener også, at den redegørelse, der kommer, skal danne grundlag for en debat her i Folketinget. Det gælder ikke bare den måde, SKAT laver kontrol på, men også det lovgrundlag, der er grundlag for kontrolindsatsen og de afgørelser, der træffes af Landsskatteretten, ankenævn og domstole. Er der problemer med retssikkerheden, skal vi jo behandle det her og kan gøre det ud fra sådan en redegørelse. Og det er baggrunden for, at vi kan støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat af regeringen.

Jeg vil også sige til den debat, der har været, at hvis man synes, der har været en ændret praksis på trods af den domskommentar, vi fik her i går aftes, så skal man da bare spørge ind til det. Jeg synes da virkelig, der er grundlag for at stille spørgsmål til det, der er skrevet fra SKATs side, hvis man mener, der er tale om en ændret praksis. Man skal da ikke bare sige: O.k., nu har SKAT skrevet det. Spørg ind til det, få folk til at kigge på det – det har jeg ikke noget imod, og det synes jeg vil være helt fint. Og det kan vi jo gøre i den kommende tid.

Så mener jeg i øvrigt, der er flere eksempler på, at vi skal vurdere reglerne for kortvarigt arbejde og indtrædelse af fuld skattepligt, nemlig om de regler, der er i dag, og som også bliver beskrevet i den her domskommentar, er for rigide. Jeg har siddet i skatteråd i en periode og var der med til at træffe nogle beslutninger, som jeg mener simpelt hen lå ud over kanten af, hvad jeg mente var rimeligt, fordi folk havde haft en meget kortvarig arbejdsindsats, mens de var i Danmark, og så straks blev dømt fuldt skattepligtige. Jeg synes, det er lovgivningen, vi skal kigge på. Det kan godt være, at den er god nok, det ved jeg ikke, men jeg synes i hvert fald, den trænger til at blive gennemgået.

Så skal jeg endelig til sidst sige, at jeg mener, det er en uskik, hvis konkrete skattesager sættes til debat her i Folketinget. Her vedtager vi love, vi kontrollerer forvaltningen, men selve forvaltningen og afgørelserne i forhold til lovgivningen overlades til SKAT, til ankenævn, til Landsskatteretten og til domstolene og ikke til politisk afprøvning.

Kl. 14:01

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først er det fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 14:01

Ole Birk Olesen (LA):

Hvad mener Enhedslisten om det forløb, som er blevet oprullet i pressen, om de her to sager, og det forhold, at man i SKAT Nord-

sjælland efterspørger oplysninger om en sag i SKAT København, som kan have relevans for afgørelsen hos SKAT Nordsjælland, og at man ikke får disse oplysninger, sådan at man kan implementere det, som regeringen ikke ønsker at kalde en praksisændring, men som er en ændring af en praksis? Hvad mener Enhedslisten om det? Mener Enhedslisten ligesom regeringspartierne ordførere, at der internt i SKAT er en eller anden form for tavshedspligt, som gør, at SKAT København ikke må oplyse SKAT Nordsjælland om, at der er sket en ændring af praksis, som ikke er en praksisændring?

Kl. 14:02

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:02

Frank Aaen (EL):

Jeg synes, at man skal overholde de krav om tavshed, som SKAT har. Er der sket en praksisændring, skal man selvfølgelig informere om praksisændringen, og det var derfor, at jeg anbefalede allerede i min ordførertale, at man skal spørge ind til, om det, der står i den her domskommentar, er korrekt, at der ikke er sket en praksisændring, eller man har en anden opfattelse, og eventuelt få nogle til at kigge på det og se, om det er en holdbar vurdering, der er lagt her. Jeg synes selvfølgelig, at det er vigtigt, at hvis der er lavet en praksisændring, uden det bliver sendt ud til offentligheden, så er der et problem.

Kl. 14:03

Formanden:
Ole Birk Olesen.

Kl. 14:03

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo fuldstændig ligegyldigt, om man kalder det en praksisændring, eller om man ikke kalder det en praksisændring. Der sker det, at man træffer en afgørelse i SKAT København, og den afgørelse sætter en ny standard for, hvordan den slags sager skal behandles, og det ønsker man så ikke at oplyse SKAT Nordsjælland, som sidder med en tilsvarende sag, om. Resultatet af det bliver, at en borger og hendes mand idømmes straf på 1 år og 9 måneders fængsel, fordi der ikke sker en deling af informationer mellem de to afdelinger af SKAT. Så siger Enhedslistens ordfører, at det kan vi jo bare spørge ind til. Ja, det gør vi sandelig også. Hvorfor gør Enhedslisten ikke det?

Kl. 14:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:03

Frank Aaen (EL):

Det vil jeg da heller ikke udelukke. Jeg stiller selv ret mange spørgsmål, må jeg sige. Jeg har først fået læst den her domskommentar i dag. Jeg har ikke taget stilling til, om jeg skal stille spørgsmål til den, men jeg vil da sige, at dem, der er fuldt overbevist om, at der er sket en praksisændring, bør da i hvert fald stille spørgsmål til det papir, vi lige har fået.

Kl. 14:04

Formanden:
Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Brian Mikkelsen (KF):

Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti er jo uenige om mangt og meget, men har haft sådan en sund tilgang til tingene ved at have

været på borgernes side, når det handlede om konflikter og konfrontationer med staten. Derfor underer det mig meget, at Enhedslisten og hr. Frank Aaen ikke involverer sig i den her sag, ikke kan se det dybt urimelige i, at et ægtepar stod til at få 1 år og 9 måneders fængsel i landsretten, fordi der ikke var nogen kommunikation, fordi der ikke var en dialog, fordi der ikke var en politisk dessin om, at man ikke kunne behandle borgere på den måde. Derfor bliver jeg nødt til at spørge Enhedslistens repræsentant her, hr. Frank Aaen, om det er, fordi det handler om en tidligere direktør i A. P. Møller, og en kendt fotomodel, som har tjent rigtig mange penge. Ville sagen have stillet sig anderledes, hvis det var nogle andre borgere i det her land?

Kl. 14:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:04

Frank Aaen (EL):

Nej, under ingen omstændigheder, og det er derfor, vi siger, at vi ser frem til, at vi får resultatet af undersøgelsen af SKAT, så det kan påvises, om der er sket fejl; den laves på baggrund af den kritik, der er rejst i flere sager, ikke kun den sag, der har været meget fremme i debatten i dag. Det ser vi frem til, og vi skal bestemt være meget aktive i den forbindelse, og som sagt kan det også godt være, at vi vil stille spørgsmål om domskommentaren. Men med det at være på borgerens side mener vi altså også, at det ikke bare er i almindelighed, man skal offentliggøre afgørelser fra SKAT. Der skal altså være en grund til, at man siger: Hov, her er sket noget, og så meddeler man det anonymt i form af en praksisændring. Det går vi ind for, men vi går ikke ind for, at borgeres skattesager bare offentliggøres af SKAT.

Kl. 14:05

Formanden:
Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:05

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jeg sådan set helt enig i, men det principielle her er jo, at man skal behandle Jørgen Hattemager anderledes end andre mennesker i det her samfund, og der har jeg da håbet og troet på, at Enhedslisten også ville være på borgerlige partiers side i sagen for, at individer selvfølgelig altid har nogle rettigheder i forhold til statsmagten, altså at der også i et demokratisk samfund er en form for retssikkerhed, uanset om man tjener mange penge eller man tjener få penge, og i det her tilfælde stod et ægtepar altså til at blive sendt i fængsel i 1 år og 9 måneder af statsmagten, fordi man ikke havde nogen form for kommunikation, og fordi der ikke var en politisk instruks om at sørge for at behandle folk lige i det her samfund.

Kl. 14:06

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 14:06

Frank Aaen (EL):

Jamen så er vi igen tilbage ved spørgsmålet om, hvorvidt der var en praksisændring og man så undlod at offentliggøre den praksisændring, hvad man så gjorde. Her har vi altså et stykke papir, der viser, at der ikke var en praksisændring. Men man kan måske i den borgerlige lejr spørge den tidligere Venstreskatteminister, som var skatteminister på det tidspunkt, da det her skete, om skatteministeren fra dengang mente, der skete en praksisændring. Det ville da være oplysende, hvis det er sådan, at vi kunne få at vide, at skatteministeren

var vidende om, at der var en praksisændring, som man undlod af offentliggøre.

Kl. 14:06

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 14:07

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Der er i denne debat blevet talt meget om praksisændring eller ikke praksisændring fra regeringspartierne ordførere, og det forekommer mig, at det er noget, man gør, fordi man ikke vil tale om sagens substans. Praksisændring er åbenbart et eller andet formalistisk begreb, som man har internt i SKAT, og som man kan bruge, men det, der sker her, er, uanset om man kalder det en praksisændring eller ej, at man ændrer en praksis i SKAT København, da man behandler Helle Thorning-Schmidts, undskyld, Stephen Kinnocks skattesag. Man ændrer en praksis, som gør, at Stephen Kinnock bliver frikendt og ikke bliver forfulgt yderligere af SKAT København, hvor andre i tilsvarende situationer tidligere var blevet forfulgt yderligere af SKAT og var kommet til at betale og var blevet straffet.

Så sker der det i forløbet, at SKAT Nordsjælland forsøger at få at vide, hvad der er sket hos SKAT København, fordi man gerne vil vide, om det har betydning for en tilsvarende sag i Nordsjælland. Det får man ikke noget at vide om. Jeg ser, at der kan være to grunde til, at SKAT København ikke oplyser noget til SKAT Nordsjælland. Den ene, vil jeg sige, er delvis legitim. Jeg tror, det har meget sandhed for sig, at man i SKAT København tænker, at det her er en sag, der har så manges interesse, at hvis man deler den internt i SKAT, som man normalt gør med skattesager, så kan der risikere at være nogle, der spreder de her oplysninger til pressen, selv om de har tavshedspligt. Man bliver forsigtig på sin egen organisations vegne, man har ikke tillid til, at ens egen organisation kan tåle, at man deler de her oplysninger, som man plejer at gøre. Og så for at beskytte denne kendte person, som er gift med landets måske kommende statsminister, siger man: Vi holder det hos SKAT København. Det er det, jeg siger er delvis legitimt.

Den anden årsag til, at man kan gøre det, og som jeg ikke mener er legitim, er, at man ikke ønsker en debat om, at man skifter en praksis i en sag, der har med landets måske kommende statsministers mand at gøre. Den debat ønsker man ikke at tage i offentligheden, og derfor frygter man, at hvis man giver oplysninger om det til SKAT Nordsjælland, så vil der sidde en der og give oplysningerne videre, og at man så skal ud i sådan en offentlig debat om, hvorfor man dog har gjort det, om man har gjort det på grund af, at det var den kommende statsministers mand. Det var en illegitim måde at tænke på, hvis man havde den slags overvejelser.

Men under alle omstændigheder: Selv om jeg forstår de første overvejelser og mener, at de er delvis legitime, så mener jeg, at de trumfes fuldstændig af, at det, at man hemmeligholder det internt i SKAT hos SKAT København over for SKAT Nordsjælland, gør, at der er en borger, to borgere, som risikerer at blive dømt og sat i fængsel og straffet med enorme bøder, fordi man ønsker at vogte nidkært over hemmelige oplysninger om en kendt skatteborger, fordi man ikke har tillid til ens egen organisations evne til at holde igen med oplysninger.

I sådan en situation må man selvfølgelig prioritere, at der ikke skal idømmes fængselsstraf og bødestraf til personer, som risikerer at blive dømt ulovligt, fordi man sidder og putter med sine oplysninger i SKAT København og ikke vil dele dem med SKAT Nordsjælland. Det synes jeg at man her i dag fra regeringspartierne har været fuldstændig ignorerende over for. Man har ikke ønsket at tage den diskussion, man har bare ønsket at tale formalistisk om praksisænd-

ringer i stedet for at tale om, hvad almindelige, ordentlige mennesker i SKAT selvfølgelig må gøre for at sikre, at borgere ikke kommer i klemme fuldstændig uretmæssigt, nemlig at oplyse en anden skatteafdeling om, at der er ændret en praksis, som gør, at den anden skatteafdelings klienter eller borgere ikke skal dømmes og ikke skal i fængsel.

Kl. 14:11

Formanden:

Hr. Thomas Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Thomas Jensen (S):

Jeg har et helt generelt spørgsmål til hr. Ole Birk Olesen. Lad os nu glemme alt om Camilla Vest-sagen, lad os glemme alt om Kinnock-sagen og tage et helt generelt spørgsmål. Hvis der sker en praksisændring på et tidspunkt i en given sag, hvordan sørger man så for, at den praksisændring sådan rent formelt bliver meldt ud til andre instanser, sådan at man sikrer sig, at der vil være en ensartet behandling af borgerne i Danmark? Kan ordføreren bare kort og præcist redegøre for det?

Kl. 14:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:11

Ole Birk Olesen (LA):

Der er nogle faste procedurer for det, som hr. Thomas Jensen kan slå op på nettet og få mere præcise oplysninger om, end jeg er i stand til at give her på stående fod. Jeg kan bare konstatere – og det er det, jeg forholder mig til – at i den her situation, uanset om man kalder det en praksisændring eller ej, så er der en uheldig hemmeligholdelse af oplysninger i én afdeling af SKAT for en anden afdeling af SKAT, selv om det var helt essentielt for to skatteborgeres retssikkerhed, at de to afdelinger talte sammen om, hvad der foregik. Det synes jeg er meget problematisk, og derfor synes jeg også, det er problematisk, og at det vidner om, at Socialdemokraternes ordfører på det her punkt ikke går særlig meget op i retssikkerhed, men mere går op i pjat og pjank, at Socialdemokraternes ordfører bliver ved med at tale udenom i stedet for at tale om det, der er sagens kerne.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:12

Thomas Jensen (S):

Det er jo fuldstændig sort snak fra hr. Ole Birk Olesens side; hr. Ole Birk Olesen blander æbler, pærer og bananer sammen i én vælling. Jeg vil bare sige, at det her jo igen bekræfter det, som jeg også sagde til Dansk Folkepartis ordfører, nemlig at det her for de fire borgerlige partier slet ikke handler om retssikkerhed. Jeg arbejder meget for retssikkerheden, og det gør regeringen også, men for de fire borgerlige partier er det her bare en anledning til, at hr. Ole Birk Olesen kan stå på Folketings talerstol og komme med indirekte og direkte anklager mod Kinnock, mod Helle Thorning-Schmidt og mod SKATs medarbejdere på en måde, der er uklædelig for det her Ting. Det synes jeg simpelt hen man skulle holde sig for god til.

Kl. 14:13

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:13

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg er faktisk lidt oprørt over det her, for jeg er ikke på noget tidspunkt fra denne talerstol, som hr. Thomas Jensen lige har påstået, kommet med nogen anklager mod Helle Thorning-Schmidt eller hendes mand, Stephen Kinnock. Men jeg er kommet med en problematisering af, hvordan SKAT har ageret, og så synes jeg, det er irriterende og oprørende, at Socialdemokraternes ordfører, fordi han ikke vil forholde sig til sagens substans, gerne vil beskyldte mig for noget, som jeg overhovedet ikke har gjort. Det er jo det, der er kernen i det. Socialdemokraternes ordfører taler om, at Socialdemokraterne går op i retssikkerhed, men virkeligheden er, at her har vi en konkret retssikkerhedsmæssig problemstilling, og Socialdemokraternes ordfører går bare op i pjat og pjank.

Kl. 14:14

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Brian Mikkelsen som konservativ ordfører.

Kl. 14:14

(Ordfører)

Brian Mikkelsen (KF):

Det er en ekstremt vigtig, principiel debat, vi har i dag. Derfor er konklusionen også vigtig, altså at der igangsættes en uvildig undersøgelse af SKATs håndtering af Camilla Vest-sagen. For sagen er jo den, at vi bor i et demokratisk retssamfund, et retssamfund, hvor man må forvente at alle borgere behandles lige, og at staten ikke opfører sig som en bulldozer og tvinger nogle ting igennem, som den ikke har et retmæssigt krav på at tvinge igennem. Vi kan også forvente, at der ikke anvendes forskellige regler i ens situationer. Der må ikke være tvivl om, hvorvidt der i nogle tilfælde anvendes hemmelige regler, som stiller borgerne forskelligt.

Myndighederne må ikke stå i vejen for, at det er muligt for en borger at forsvare sig på lige fod med andre. Det kan ikke være sådan, at myndighederne i én situation skjuler nogle oplysninger, som myndighederne i en anden situation kunne bruge, for at sikre, at borgere ikke bliver uretmæssigt dømt. Derfor finder vi i Det Konservative Folkeparti det afgørende for retssikkerheden i samfundet, at borgere kan have tillid til, at myndighederne følger principperne om objektivitet og åbenhed.

Derfor er det også vigtigt, at man diskuterer Camilla Vest-sagen og Kinnocksagen ud fra nogle principielle situationer. Jeg ville ønske, at det handlede om nogle helt andre personer, ikke om Kinnock og Camilla Vest, men om Jørgen Jensen og Yvonne Hansen. Men sagen er retssikkerhedsmæssigt betænkelig.

Vi har en situation, hvor det ser ud til, at nogle borgere bliver dømt efter forskellige retningslinjer. Derfor er der brug for en afklaring af, om en sådan situation kan gentage sig, og hvordan man kan undgå det. Sagen er jo den, at Kinnock blev frikendt af SKAT København, mens Camilla Vest og hendes mand blev dømt i byretten, anklaget af SKAT Nordsjælland.

Det rejser for det første spørgsmålet, om den ene af de to personer, altså Kinnock, fik en positiv særbehandling. Det spørgsmål er det centralt at få besvaret, for det er jo et grundlæggende princip i et retssamfund, at der er lighed for loven. Alene den tvivl, der har været rettet mod det i forhold til princippet i Kinnocksagen, og om der har været en sådan efterlevelse af almindelige retsprincipper, gør, at det må besvares. For borgerne i et demokratisk retssamfund må ikke være i tvivl om, at alle mennesker bliver behandlet ens. I modsat fald skaber det jo stor mistillid mellem borgere og myndigheder. Var Kinnocksagen ikke blevet offentliggjort af Helle Thorning-Schmidt, var Kinnock gået fri, mens Camilla Vest og hendes mand var blevet dømt i en sammenlignelig situation. Professor i skatteret ved Aarhus Universitet, Jan Pedersen, siger, og jeg citerer:

»Selvfølgelig er der et retssikkerhedsmæssigt problem, og perspektivet er skræmmende. Man må bare sige: Det var heldigt for Camilla Vest.«

Kan vi i et demokrati acceptere, at det var heldigt for Camilla Vest, at en part offentliggør en sag, og at myndighederne lukker i i forhold til sådan en sag? Hvad professoren altså betegner som det lykkelige udfald, skyldes alene, at Kinnocksagen blev offentliggjort af parret selv. Camilla Vests advokat havde forsøgt at få adgang til Kinnocks skatteafgørelse, da advokaten mente, at de to sager var sammenlignelige. Men SKAT gav ikke Camilla Vests advokat adgang til Kinnocks skatteafgørelse.

Det rejser så et nyt principielt spørgsmål, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi i Danmark kan leve med, at en anklaget ikke kan få adgang til oplysninger, der er afgørende for den pågældendes forsvaret. Derfor er der brug for at få afklaret en myndigheds muligheder for at henvise til sin tavshedspligt som en begrundelse for ikke at give indsigt i oplysninger, der er væsentlige for den, som søger om indsigt. I Kinnocksagen er det ud fra den omtale, der har været af sagen, vanskeligt at forstå, hvorfor SKAT ikke har kunnet imødekomme ønsket om indsigt eller give adgang til dele af sagen. Der må derfor som sagt skabes større klarhed over, hvornår en myndighed kan undlade at imødekomme et ønske om indsigt, ud fra en henvisning til sin tavshedspligt. Ellers er der risiko for, at henvisningen til tavshedspligten anvendes vilkårligt.

Der er også brug for en afklaring af samarbejdet inden for SKAT. Der har i pressen været omtale af, at de enkelte enheder inden for SKAT ikke vil give hinanden indsigt i væsentlige oplysninger, samt at personer inden for SKAT har forsøgt at påvirke Camilla Vest-sagen i en bestemt retning. Derfor er der altså brug for klarhed om, hvad der er sket i sagen, herunder om det er sandt, at SKATs enheder ikke vil give hinanden indsigt i sager, der er vigtige for borgernes retsstilling, og om SKAT anvender vilkårlige metoder, der tager sigte på at opnå et bestemt udfald i en sag. Bl.a. har lektor i skatteret ved Aalborg Universitet, Thomas Rønfeldt, udtalt, at »det virker som et kraftigt brud på sigtedes retssikkerhed i Danmark«.

Så der er brug for den her debat, der er brug for at sikre, at alle uden undtagelse bliver behandlet lige af myndighederne i Danmark.

Kl. 14:19

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Skatteministeren.

Kl. 14:19

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Den her debat har nu kørt i 1 time og 20 minutter, og det, som jeg troede den skulle handle om, var sådan nogle mere principielle ting omkring skattekontrol, omkring forholdet mellem SKAT og borgerne, omkring retssikkerhed, eksemplificeret med den konkrete sag vedrørende Camilla Vest.

Jeg kan konstatere, at stort set hele debatten har handlet om noget helt andet, nemlig om Stephen Kinnock. Det er jo primært det, som oppositionen har kredset om. Og så er det jo, at man bliver en smule forstemt. Så mærker man jo hensigten og bliver forstemt, som det hedder i et gammelt tysk ordsprog. For det er jo det, det handler om. Det handler ikke om retssikkerhed fra hr. Claus Hjort Frederiksen side; det handler jo ikke om en mere principiel debat om forholdet mellem skattemyndighed og borger. Det handler om at kaste smuds på den danske statsminister, det handler ikke om andet. Og derfor vil jeg sige, at jeg synes, den her debat er fuset noget ud, i hvert fald hvis man har haft en opfattelse af, at man skulle afdække nogle principielle vinkler, som kan være vigtige nok, og som jeg som skatteminister faktisk mener er vigtige.

Vedrørende det, der er sagt – og der er sagt meget – skal jeg ikke tilføje så meget i forhold til det, som ordførerne for regeringspartierne har sagt. Jeg synes, at alle på glimrende vis har påpeget, hvad det

her handler om. Igen skal jeg anbefale, at man læser den domskommentar, som er fremlagt i går aftes. Jeg skal så udelukkende henvise til den i det omfang, det bliver nødvendigt at tage konkrete ting ind.

Der er nogle, der siger, at der er blevet ændret praksis vedrørende Kinnocksagen. Det er igen Kinnocksagen, Kinnocksagen, Kinnocksagen, som man kredser om. Der blev ikke ændret praksis, der blev ikke ændret praksis, og det er jo det, som fremgår af den redegørelse, vi har fremlagt. Den sag kørte fuldstændig efter bogen, hverken mere eller mindre. Derfor er det jo lidt mærkeligt, at man bliver ved med at lave den sammenhæng mellem Kinnocksagen og Camilla Vest-sagen. Det havde man jo ikke gjort fra oppositionens side, hvis det var en hr. Jørgensen eller en hr. Jensen, som hr. Brian Mikkelsen er inde på. Det havde man ikke gjort – det ved vi udmærket godt. Men det skyldes jo kun, at man ønsker at kaste smuds på statsministeren, at man hele tiden tager det eksempel frem. Der blev ikke ændret praksis i Kinnocksagen.

Med hensyn til praksisændringer bliver der ændret praksis nu, og det er jo det centrale i det her, nemlig at der i medfør af afgørelsen i Camilla Vest-sagen fra SKAT Nordsjælland, som er gået igennem retssystemet, hvor man er blevet underkendt i Østre Landsret. Det betyder, at Landsskatteretten har ændret sin afgørelse, og så har vi i Skatteministeriet altså resolveret, at vi ikke går videre til domstolene med Landsskatterettens afgørelse. Det er det, som er essensen i den domskommentar, der er der i dag.

Med andre ord: Vi tager Landsskatterettens afgørelse til efterretning og gør det på den måde, at vi laver en praksisændring. Der vil blive udsendt et styresignal, der vil blive ændret i den juridiske vejledning på baggrund af Camilla Vest-sagen. Essensen er, at der vil blive en mere lempelig fortolkning af, hvordan mennesker i den situation skal beskattes. Det er den praksisændring, der bliver foretaget her.

Igen: Der blev sagt, at det er to fuldstændig ens sager – det er det ikke. Jeg vil igen anbefale, at man læser domskommentaren, hvor det klart fremgår, at der ikke er tale om to fuldstændig ens sager, og derfor er det jo ikke unaturligt, at der bliver truffet forskellige afgørelser. Derfor synes jeg, at der er tale om vildt overdrevne påstande, når man kører på, at retssikkerheden har været i problemer.

Kl. 14:25

Formanden:

Der er noteret otte ønsker om korte bemærkninger. Jeg tror, det er det, vi regner med at afvikle. Den første er fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:25

Karina Adsbøl (DF):

Jeg kan forstå på skatteministeren, at han mener, at vi gør det her for at kaste smuds på vores statsminister. Hvad det angår, må jeg jo så spørge skatteministeren, om han aldrig selv har rejst forespørgselsdebatter, stillet spørgsmål i spørgetimen eller spurgt ind til andre sager, som har været oppe i medierne, henede i Folketingssalen. Det kunne jeg godt tænke mig at skatteministeren ville svare på, for det, den her sag handler om, er jo netop om borgerne og deres retssikkerhed.

Så vil jeg med hensyn til den redegørelse, skatteministeren har sagt at han vil have fra SKAT, spørge: Hvem skal lave den redegørelse? Er det sådan, at SKAT kommer til at undersøge sig selv og skal redegøre for, om de har lavet fejl eller andet i den her sag? For så kan man måske godt sætte spørgsmålstegn ved, om redegørelsen bliver helt objektiv. Jeg mangler ord, for jeg er rystet over, at skatteministeren kan stå og sige, at det her handler om at kaste smuds på vores statsminister.

Kl. 14:26

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:26

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er da muligt, men det kan da ikke fortolkes anderledes. Jeg mener, der er anmeldt en forespørgsel, der handler om de principielle elementer i forholdet mellem SKAT og borgerne og om en specifik sag, nemlig Camilla Vest-sagen, og så handler stort set hele debatten om statsministerens mand. Samtidig er det jo helt klart tilkendegivet i Skatteministeriets juridiske notat eller domskommentar, at der ikke er ændret praksis i forbindelse med Stephen Kinnock-sagen. Alligevel bliver man ved med at køre rundt i den sag, og det kan jeg da kun tage som udtryk for, at det her hverken handler om Camilla Vest eller om retssikkerhed, men om at kaste smuds på statsministeren.

Kl. 14:27

Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 14:27

Karina Adsbøl (DF):

Det her handler om borgernes retssikkerhed, og der har været rejst mange sager henede i Folketingssalen, hvor man sætter spørgsmålstegn.

Men skatteministeren svarede ikke på mit spørgsmål: Har skatteministeren aldrig selv rejst en forespørgselsdebat om noget, der har været i medierne, eller hvor skatteministeren selv har sat spørgsmålstegn ved nogle ting, eller stillet spørgsmål i spørgetimen – ja eller nej? Det er jo klokkeklart.

Jeg har da i hvert fald selv gjort det gentagne gange som handicappordfører – i forskellige sager, hvor man tager eksempler fra aviser og andre medier og bringer dem ind i Folketingssalen. Så det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre et klokkeklart svar på fra skatteministeren.

Kl. 14:28

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:28

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er da velkendt, at man på baggrund af mediehistorier tager en debat op her i Folketingssalen. Det er jo ikke det, som jeg antaster. Det er, at man kører en sag op omkring Camilla Vest, en sag om det mere generelle forhold mellem SKAT og borgerne, og så udelukkende diskuterer Stephen Kinnock. Det er der, hvor jeg så konstaterer: Man mærker hensigten og bliver forstemt.

Kl. 14:28

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:28

Claus Hjort Frederiksen (V):

Nu har jeg jo kendt skatteministeren i rigtig, rigtig mange år efterhånden, og jeg har altid betragtet skatteministeren som en hæderlig person. Men jeg kan jo se nu, at han er blevet shanghajat af et system, sådan at han nu ikke engang er i stand til at se åbenbare overtrædelser af retssikkerheden. Og det er jo et ildevarslende signal.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren: Hvis der ikke er sket en praksisændring, hvorfor rejste man så sagen mod Camilla Vest?

Kl. 14:29

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:29

Kl. 14:32

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen der er jo tale om to forskellige sager. Det fremgår jo af domskommentaren, at der er tale om to forskellige sager, og hver sag bliver vurderet individuelt. Længere er den ikke. Og så skal jeg ikke kommentere det yderligere, for jeg sidder ikke og forholder mig til konkrete sager. Det ved jeg godt at der måske er andre der har større tilbøjelighed til – jeg vil ikke udelukke, at det er set før i danmarkshistorien, at der har været skatteministre, der godt har villet blande sig i enkeltsager, men det gør jeg ikke. Så det ved jeg da ikke noget om. Det, jeg bare kan konstatere, er, at der er tale om to forskellige sager og to forskellige afgørelser. Længere er den bare ikke.

Kl. 14:29

Formanden:

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 14:30

Claus Hjort Frederiksen (V):

Det er jo rigtigt, at det er to forskellige sager og to forskellige afgørelser. I den ene sag godkendte man det i modsætning til tidligere, hvor man jo førte en praksis, hvor første dags arbejde udløste skattepligt. I Kinnocksagen kunne man godt arbejde i et mindre omfang, altså nogle dage, uden at ifalde skattepligt. Over for Camilla Vest fastholdt man den gamle praksis. Så det er jo rigtigt, at det blev afgjort forskelligt, og derfor er det to forskellige sager.

Det, vi bare ønsker – vil jeg sige til skatteministeren – er jo sådan set at se sagen i den rette sammenhæng, nemlig at det er to sager, der handler om det samme: Hvor meget arbejde kan man udføre i Danmark uden at ifalde skattepligt? I Kinnocksagen er det et vist omfang af arbejde, og i Camilla Vest-sagen er det nul.

Kl. 14:30

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:30

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen som det fremgår af domskommentaren, er der tale om to forskellige sager. Ikke desto mindre kommer Østre Landsret frem til, at heller ikke Camilla Vest skal betale skat. Det tager vi til efterretning. Og så har Landsskatteretten ændret afgørelse på baggrund af det. Den afgørelse fra Landsskatteretten tager vi til efterretning i Skatteministeriet, og det betyder så, at vi nu vil gå i gang med en praksisændring.

Kl. 14:31

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 14:31

Dennis Flydtkjær (DF):

Kan ministeren ikke godt forstå, at der kan sidde nogle danskere derude, som kan have den mistanke, at man ændrede praksis alene for at tilgodese Stephen Kinnock? Man havde jo tidligere den praksis, at fra den første dag, man arbejdede i Danmark, var man skattepligtig. Så kom den famøse sag, og så var man pludselig ikke skattepligtig. Efterfølgende kom så sagen om Camilla Vest, som så alligevel skulle punkes fra dag et, og som skulle i fængsel i 1 år og 9 måneder.

Det er da lidt underligt, når man så samtidig kan se, at når SKAT Nordsjælland henvender sig for at prøve at få det principielle i afgørelsen, får de at vide, at det kan de ikke få at vide. Så tror jeg, at vi er nogle danskere, der får den tanke, at man har ændret praksis alene for at tilgodese Stephen Kinnock. Kan ministeren godt forstå, hvis der er nogle, der får den tanke, når de ser på hele det her forløb?

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Ja, hvis man hører på det, der bliver sagt her i Folketingssalen, kan jeg da godt forstå det, men det, der bliver sagt her i Folketingssalen, er bare forkert. Som det er sagt tidligere, blev praksis ikke ændret i forbindelse med Stephen Kinnock-sagen. Praksis blev ikke ændret. Den sag kørte efter bogen. Og som jeg sagde tidligere, er de to sager forskellige. Ikke desto mindre kom Østre Landsret frem til, at heller ikke Camilla Vest skal beskattes. Det er så det, vi har taget til efterretning.

Kl. 14:32

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:32

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er lidt spøjst, når man kan se en artikel fra den 19. oktober sidste år med overskriften »S: Intet mærkeligt i ændret skattepraksis«. Så regeringspartierne har åbenbart tidligere synes, at der var ændret en skattepraksis – lige indtil i går aftes klokken halv tolv, altså dagen før, vi skulle have den her forespørgselsdebat, hvor der så alligevel ikke var ændret praksis.

Det er meget bemærkelsesværdigt, at før Kinnocksagen måtte man ikke arbejde bare en dag i Danmark, under Kinnocksagen måtte man godt arbejde i Danmark i et beskedent omfang. Under Camilla Vest-sagen skulle der så begås et justitsmord, inden man kom frem til den erkendelse, at hun også godt måtte arbejde i et beskedent omfang i Danmark.

At sige, at der ikke er sket en praksisændring, er jo helt ude i skoven, for det, der netop lå til grund for frikendelsen af Camilla Vest i landsretten, var jo en henvisning til Kinnocksagen, hvor der netop var sket denne praksisændring. Så havde man ikke fået kendskab til Kinnocksagen, var hun ikke blevet frikendt. Ergo, var der ikke sket nogen ændring i sagen, var hun blevet dømt igen. Praksisændringen var altså ikke sket i Camilla Vest-sagen; praksisændringen var sket i Kinnocksagen.

Kl. 14:33

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:33

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Omkring beskrivelsen af skatteforholdene, hvor meget man må arbejde osv., er der 180-dagesreglen, og så er der en beskrivelse af, hvor meget der kan arbejdes, hvor enkeltstående arrangementer godt kan accepteres. Det er faktisk velbeskrevet i domskommentaren, hvordan det er henholdsvis med Camilla Vest og Stephen Kinnock. Derfor vil jeg meget anbefale, at man læser den beskrivelse, der er der. Gør man det, vil man også kunne se, at der er tale om forskellige sager. Som jeg sagde, kommer Østre Landsret frem til, at heller ikke Camilla Vest skal betale skat, og Landsskatteretten har ændret afgørelse på baggrund af det, og derfor har vi også accepteret det fra Skatteministeriets side.

Kl. 14:34

Formanden:

Hr. Brian Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:34

Brian Mikkelsen (KF):

Vi har under hele debatten hørt den samme sang fra regeringsordførerne og nu også fra ministeren om, at sammenligningen med Kinnocksagen – med en oversættelse af ministerens ord – lugter.

Jeg synes jo snarere, at det er regeringspartierne og ministeren, som bruger Kinnock som gidsel i denne sag. Landsrettens kendelse er ret utvetydig: Det er to sammenlignelige sager; man bruger i Landsrettens kendelse afgørelsen fra Kinnocksagen i Camilla Vest-sagen. Så det er altså to sammenlignelige sager, som bliver dømt forskelligt af to myndigheder inden for SKAT.

Ministeren er jo sidste skanse. Altså, det er et enormt ansvar at være minister, og jeg har tit hørt hr. Holger K. Nielsen som oppositionspolitiker tale om det parlamentariske ansvar, og jeg har haft meget respekt for det arbejde, hr. Holger K. Nielsen har gjort på vegne af borgerne i den henseende. Men nu sidder hr. Holger K. Nielsen selv som minister og har et ansvar for, at borgere bliver behandlet ens i det her land, så derfor må der altså blive stillet konkrete spørgsmål til skatteministeren om, hvorvidt det ikke er rimeligt, og hvad ministeren vil gøre for, at man, hvis man er anklaget af en offentlig myndighed, så får mulighed for at få adgang til oplysninger, der er afgørende for den pågældendes forsvar, og at man ikke oplever en situation som i Camilla Vest-sagen, hvor offentlige myndigheder, altså SKAT, skjuler oplysninger, som kan bruges af den anklagede i en landsretssag.

Kl. 14:36

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:36

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Altså, jeg er meget optaget af retssikkerheden, og det er også derfor, at jeg har taget de sager, der har været fremme i medierne, hvor SKAT er blevet anklaget for ikke at holde sig til reglerne, meget alvorligt, og jeg har bedt SKAT om at lave en redegørelse for det. Det er SKAT's retssikkerhedschef, der står for det, og den vil så gå til mig inden så længe og derefter blive oversendt til Folketinget, og så kan vi tage en diskussion af den. Det er jeg meget, meget optaget af at vi får håndteret på en ordentlig måde.

Men det er jo altid sådan, at der i retssager, men også i skattesager, altid er et vist element af skøn, og det har der også været her. Der var man så kommet frem til nogle forskellige afgørelser – man var kommet frem til én afgørelse i SKAT København vedrørende en sag, og man var kommet frem til en anden afgørelse i SKAT Nordsjælland vedrørende en anden sag. Det var der så utilfredshed med, og den sag blev så endelig afgjort ved Østre Landsret, og det har vi taget til efterretning.

Kl. 14:37

Formanden:
Hr. Brian Mikkelsen.

Kl. 14:37

Brian Mikkelsen (KF):

Det er jo fair nok, at man kan komme til forskellige konklusioner, men det principielle i den her sag er, om en myndighed i staten – læs: SKAT – som har en forpligtelse til at behandle borgerne ens, skjuler nogle oplysninger for en anden myndighed og skjuler nogle oplysninger for en anklaget, som står til at komme 1 år og 9 måneder i fængsel, fordi SKAT København ikke vil udlevere de oplysninger.

Jamen vi er valgt til Folketinget; jeg er parlamentariker og valgt af folket. Hr. Holger K. Nielsen er skatteminister og repræsenterer Danmark. Vi har en speciel forpligtelse til at sikre, at alle får en ordentlig behandling af myndighederne – ikke at man skjuler oplysninger, som skal bruges af forsvaret ved en domstol.

Kl. 14:38

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 14:38

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er jeg da fuldstændig enig i, men der er nogle fortrolighedsbestemmelser, som gør sig gældende her. Da SKAT Københavns direktør bliver bedt om de der oplysninger og han afviser at give dem, så er det da ikke ud fra, at han af den grund vil forhindre Østre Landsret i at fælde en dom på et senere tidspunkt. Han har da ingen anelse om, hvorvidt sagen går til Østre Landsret på det tidspunkt der. Så det har aldrig noget med sagen at gøre. Altså, han har nogle fortrolighedsbestemmelser, som han arbejder under, og det er det.

Kl. 14:38

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:38

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvad skatteministeren mener er afgørende i sagens behandling fra byretten til Østre Landsret. Hvad er det, der er præmissen for, at Østre Landsret kommer frem til et andet resultat end byretten?

For mig at se er det helt åbenbart, når man læser afgørelsen fra Østre Landsret, at det skyldes, at der i en anden skattesag er truffet en anden afgørelse, som så tilfældigvis er blevet offentliggjort. Kan skatteministeren ikke se det retssikkerhedsmæssigt groteske i, at det er offentliggørelsen af en anden skattesag, som Østre Landsret lægger til grund for sin frifindelse? Giver det ikke skatteministeren anledning til dyb bekymring om retssikkerheden for de to borgere, der stod til at komme 1 år og 9 måneder i fængsel?

Kl. 14:39

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:39

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg tror, man skal være meget forsigtig med at fortolke, hvad der ligger bag konkrete domme hos domstolene. Hvorfor dømte dommerne, som de gjorde? Hvis Folketinget går ind og laver fortolkninger af det, tror jeg det bliver meget vidtløftigt her i Folketinget.

Lad mig lige nævne en ting yderligere. Det var jo ikke kun det med arbejdsmængden, der betød noget for Østre Landsrets dom – det var jo også bevisførelsen for de 180 dage, der havde betydning. Jo, det var det. For det var jo det, som Østre Landsret sagde, nemlig at man kunne ikke bevise, at Camilla Vest havde arbejdet i mere end 180 dage. Så der var faktisk flere faktorer, der var inddraget, men om det har været det afgørende, ved jeg da ikke. Og jeg tror da, at det virkelig er et skråplan, hvis vi her i Folketinget skal gå ind at lave fortolkninger af, hvorfor dommerne har dømt, som de har dømt. Det er jo helt langt ude.

Kl. 14:40

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 14:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu vil jeg mene, at Østre Landsret ikke vil skrive en sag ind, som er helt som alle andre. Jeg tror, at Østre Landsret, når de begrunder en afgørelse, henviser til principielle sager. Det er jeg glad for at skatteministeren nikker til, nemlig at det er en principiel sag. Og så er det da bekymrende, at da den principielle sag, som fører til frifindelsen i Østre Landsret, bliver afgjort i SKATs system, så fører det ikke til en praksisændring. Bekymrer det ikke skatteministeren, at Østre

Landsret henviser til en sag, fordi den er principiel, men da SKAT træffer afgørelse i sagen, tager man ikke initiativ til at ændre praksis for alle skatteydere?

Kl. 14:44

Kl. 14:41

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 14:41

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det er da det, man gør. Det er da det, som domskommentaren er udtryk for. Vi vil jo ændre praksis på baggrund af Østre Landsretsdommen og på baggrund af, at Landsskatteretten efter Østre Landsrets dom ændrer sin afgørelse. Så ændrer vi jo praksis! Det er jo det, alt det her går ud på, som vi gennemfører der. Nu vil SKAT lave en praksisændring; vi vil udsende et styresignal; vi vil ændre den juridiske vejledning.

Vi vil tage en række sager op, for der har været nogle sager i en gråzone, som muligvis er blevet forkert bedømt, fordi praksis har været anderledes. Nu er der kommet en dom fra Østre Landsret og en ændret afgørelse fra Landsskatteretten. Derfor ændrer vi praksis, og derfor tager vi nogle nye sager op. Det er da helt efter bogen.

Kl. 14:42

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:42

Jacob Jensen (V):

Hvad er grunden til, at Østre Landsret kommer frem til en frifindelse af Camilla Vest og hendes mand? Er det ikke sådan, at Østre Landsret henviser til en sag fra den 16. september 2010 og derudaf kommer frem til at sige, at det således må lægges til grund, at skattemyndighederne i praksis accepterer erhvervsudøvelse i et vist omfang, uden at der indtræder fuld skattepligt af denne grund?

Man henviser altså til en sag, Kinnocksagen, og det kunne have været en hvilken som helst anden sag, hvoraf man kommer frem til, at den praksis nu betyder, at man faktisk accepterer erhvervsudøvelse i et vist omfang, uden at der indtræder fuld skattepligt. Er det ikke det, der er årsagen til, at Østre Landsret kommer frem til, at Camilla Vest og hendes mand frifindes? Hvis ikke den oplysning var kommet frem, altså hvis Kinnocksagen ikke var blevet offentliggjort, var Camilla Vest og hendes mand blevet idømt en lang fængselsstraf. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:43

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 14:43

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det kan jeg da ikke vide noget om. Det er da fuldstændig langt ude, at jeg skal stå her og fortolke, hvorfor dommerne i Østre Landsret har dømt, som de har gjort, og at jeg skal sige, at hvis de ikke havde fået den og den oplysning, havde de dømt anderledes. Det er jo langt ude, at vi her i Folketinget skal have en sådan debat, hvor vi går ind i, hvordan domstolene dømmer, at vi her i Folketingssalen skal stå og diskutere, hvorfor en dommer har dømt, som han har dømt: Hvis han havde fået den oplysning, havde han dømt på den måde; havde han fået den oplysning, havde han dømt på en anden måde. Det kan man jo ikke. Det vil jeg da ikke.

Kl. 14:44

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Jacob Jensen (V):

Jeg har forstået, at skatteministeren ikke vil kommentere konkrete sager, men det var så noget andet, skatteministeren gjorde for et øjeblik siden i sit svar til hr. Torsten Schack Pedersen. Det er derfor, at jeg bare vil fastholde det, der fremgår af Østre Landsrets begrundelse for, hvorfor man frifinder Camilla Vest og hendes mand, nemlig ved at henvise til en sag fra 16. september 2010, og deraf kommer man så frem til, at der således må lægges til grund, at skattemyndighederne i praksis accepterer erhvervsudøvelse i et vist omfang, uden at der indtræder fuld skattepligt af denne grund.

Det er jo grunden til, at hun bliver frifundet, og hvis ikke den oplysning var kommet frem i en offentliggørelse af Kinnocksagen, var hun blevet dømt i landsretten til en lang fængselsstraf.

Kl. 14:44

Formanden:
Skatteministeren.

Kl. 14:44

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er da godt, at hr. Jacob Jensen er så klog, at han kan sige det. Tillykke med det. Men det, jeg bare siger, er, at dommen jo fremgår af domsudskriften fra Østre Landsret. Den er ikke længere end det. Der er dømt, som der er dømt. Hvorfor, skal jeg ikke gå ind i her. Der er dømt, som der er dømt. Landsskatteretten ændrer sin afgørelse, og i Skatteministeriet tager vi det til efterretning, og så ændrer vi praksis og tager på den baggrund en række sager op.

Kl. 14:45

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Ole Birk Olesen (LA):

Skatteministeren har tidligere forholdt sig til det forhold, at SKAT København etablerede et hemmelighedskræmmeri omkring Stephen Kinnocks skattesag, således at præmisserne for afgørelsen i SKAT København ikke kunne komme SKAT i Nordsjælland i hænde. Skatteministeren siger der, at det jo er, fordi man i SKAT København er underlagt nogle fortrolighedsbestemmelser. Regeringspartiernes ordførere har brugt udtrykket tavshedspligt undervejs i debatten her.

Kan skatteministeren ikke bekræfte, at den normale praksis internt i SKAT er, at skattemedarbejdere, som hver især har tavshedspligt, godt må se præmisserne for andre afdelinger i SKATs afgørelser, således at der kan brede sig en fælles praksis i SKAT i Danmark, således at der ikke træffes en slags afgørelser i SKAT København og en anden slags afgørelser i SKAT Nordsjælland, og at det, at man i den her sag hemmeligholder dem, faktisk er et brud med denne praksis, og at det således ikke er normalt, at der er den slags fortrolighedsbestemmelser, som gør, at der ikke internt i SKAT må deles oplysninger om afgørelsespræmisser?

Kl. 14:46

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det, jeg kan sige, er, at der udsendes styresignaler, og at der udsendes juridiske vejledninger, og det er den måde, man informerer om praksisændringer på. Det er ikke ved at cirkulere konkrete sager.

Kl. 14:46

Formanden:
Hr. Ole Birk Olesen.

Ole Birk Olesen (LA):

Er det sådan, at skatteministeren vil lægge hovedet på blokken og sige, at medarbejdere i SKAT ikke må gå ned og kigge i sager om borgere, som de ikke direkte behandler, men som de interesserer sig for, fordi de kan danne en præcedens for den sag, de behandler? Er det sådan, at man normalt ikke på den måde internt i SKAT må kigge i andre sager for at se, hvilke afgørelser der er truffet, og hvilke præmisser der ligger til grund for afgørelserne? Vil skatteministeren lægge hovedet på blokken og sige, at sådan er det, at det må man ikke, og at det er de normale, og at det, vi ser i den her sag, ikke er det usædvanlige?

Kl. 14:46

måde, og så dømmer Østre Landsret på en anden måde. Landsskatte retten har så ændret sin afgørelse derefter, og det har vi taget til efterretning. Det synes jeg da ikke er at forsvare et justitsmord. Jeg må sige, at jeg da virkelig synes, at det her har kørt på en måde, hvor man er kommet frem til en dom, og den har vi så accepteret, og så ændrer vi praksis og tager en række nye sager op.

Kl. 14:50

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:47

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg kan sige, at der findes procedurer for den slags i SKAT, og jeg kan sige, at der findes en juridisk vejledning, og at der udsendes styresignaler, og at det er det, som SKAT forvalter efter.

Kl. 14:47

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes, at skatteministeren glemmer en ting. Østre Landsret ville aldrig nogen sinde kunne lægge afgørelserne fra den 16. september 2010 til grund, hvis ikke det var, fordi statsministeren selv havde lagt den frem, så alle kunne se den. Hvis den stadig væk havde ligget nede i SKAT Københavns gemmer, hvor SKAT Nordsjælland ikke kunne få lov til at se den, og hvor forsvaret ikke kunne få lov til at se den, så ville man aldrig nogen sinde have kunnet henvise til den i Østre Landsrets dom. Så det er sådan set statsministeren – og det må man takke hende meget for – der sørger for, at to mennesker rent faktisk bliver frifundet og ikke skal i fængsel 1 år og 9 måneder.

Kl. 14:47

Derfor mener jeg stadig væk, at det, som skatteministeren gør i øjeblikket, er, at skatteministeren mener, at der ikke er sket noget forkert, og at han sådan set forsvare sig mod anklagen om, at der ville være sket et justitsmord, hvis ikke statsministeren havde været så storsindet, at hun havde lagt afgørelsen frem.

Kl. 14:50

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:50

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg havde aldrig troet, at jeg skulle høre skatteministeren stå og forsvare noget, der kunne være endt i et justitsmord, for det er sådan set det, skatteministeren gør. Den afgørelse, som SKAT kommer frem til, om, at man, selv om man bor i udlandet, i enkeltstående tilfælde godt må arbejde, er den afgørelse, som der refereres til i Østre Landsret. Det er en afgørelse fra den 16. september, og det er sådan set ligegyldigt, hvem den afgørelse angår, men det er en afgørelse fra den 16. september 2010. Der vurderes i SKAT København, at man godt må arbejde i enkeltstående tilfælde.

I november 2011 idømmes Camilla Vest og hendes mand hver 1 år og 9 måneders fængsel. Det gør de, fordi SKAT Nordsjælland ikke kan få oplysninger om, hvorvidt der er sket en vurdering af, om man godt må arbejde lidt alligevel, selv om man bor i udlandet. Så er statsministeren så flink, at hun i august 2012 rent faktisk offentliggør sin mands skattesag. Den kan man finde på nettet, hun har selv offentliggjort den, og det er altså den fra den 16. september 2010. Det betyder rent faktisk, at Østre Landsret med henvisning til lige præcis den afgørelse kommer til en helt anden konklusion end Byretten i Helsingør. Kan skatteministeren ikke godt se, at han står og forsvare et justitsmord? For hvis SKAT København havde givet SKAT Nordsjælland mulighed for at vurdere, om man overhovedet skulle rejse en sag mod Camilla Vest, så ville sagen aldrig være blevet rejst, fordi SKAT Københavns har sagt, at man godt må arbejde lidt.

Kl. 14:49

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Den konklusion kan man ikke drage, hverken af det ene eller det andet.

Kl. 14:51

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:51

Preben Bang Henriksen (V):

Østre Landsrets dom i Camilla Vest-sagen er opbygget ganske ligesom alle andre domme, nemlig at man når til et sted, hvor der står: Landsrettens afgørelse og begrundelse. Det gør der på side 15 i dommen her, og i Landsrettens afgørelse og begrundelse henvises der på side 17 til Thorning-Kinnock-sagen. Tror skatteministeren så ikke, at den indgik i Landsrettens afgørelse og begrundelse?

Kl. 14:51

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:51

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, det tror jeg da bestemt, og jeg har da heller aldrig afvist, at det indgik i dommen. Men derudfra kan det da ikke sluttes, at hvis man ikke havde haft den dom, havde man muligvis dømt anderledes. Som jeg sagde, er der jo også spørgsmålet om de 180 dage.

I det hele taget synes jeg da, at det er meget besynderligt, at vi her i Folketingssalen skal stå og diskutere, at hvis man nu ikke havde haft den oplysning, havde man dømt sådan, og hvis man havde haft nogle andre oplysninger, havde man dømt sådan. Det er ikke en

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:49

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes, at det er en ganske hård beskyldning at sige, at jeg står og forsvare et justitsmord. Jeg har ikke forsvaret noget justitsmord. Jeg har gjort rede for, hvordan den her sag er kørt. Der har været nogle afgørelser i SKAT ud fra de præmisser, som man har kendt på de tidspunkter. De afgørelser går til domstolene, og domstolene dømmer. De dømmer i øvrigt forskelligt. Først dømmer byretten på en

måde, man skal diskutere domstolenes arbejde på her i Folketingssalen, efter min mening.

Kl. 14:54

Kl. 14:52

Formanden:

Hr. Preben Bang Henriksen.

Formanden:

Hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:54

Kl. 14:52

Preben Bang Henriksen (V):

Jeg må så spørge skatteministeren igen: Mener skatteministeren, at det er helt tilfældigt, at Landsretten i det afsnit, der hedder afgørelse og begrundelse, omtaler en bestemt sag? Har den slet ikke relevans for afgørelse og begrundelse i Camilla Vest-sagen?

Kl. 14:52

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:52

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jo, det vil jeg da tro at den har. Men hvad angår fortolkningen af Østre Landsrets dom, så synes jeg, at der er redegjort meget godt for det i den domskommentar, som vi har udfærdiget i dag fra Skatteministeriets side. Men jeg tror, det er svært at slutte modsætningsvis og gå ind og lave motivforskning på, hvorfor man har dømt sådan og sådan.

Kl. 14:53

Formanden:

Den sidste med en kort bemærkning er hr. Mads Rørvig.

Kl. 14:53

Mads Rørvig (V):

Det er utroligt, hvad regeringsmagten kan gøre ved SF-ministre – og det får vi også at se her i dag – og jeg synes, debatten ligesom kan konkluderes med, at der er noget, der virkelig bør ses efter i sømme. Man får fornemmelsen af, at der er nogen i SKAT, der har siddet på hænderne, på trods af de vidste, der var nogen, der stod til at få en lang fængselsstraf, samtidig med at de var bekendt med, at der var blevet truffet en afgørelse om en praksisændring, henholdsvis SKAT København og SKAT Nordsjælland. SKAT Nordsjælland retter henvendelse til SKAT København om at få udleveret en specifik sag, fordi de fornemmer, at der kan være blevet lavet en praksisændring, der får betydning for deres dom. Den nægter SKAT København at udlevere, på trods af at de ikke har juridisk tavshedspligt; det er der ikke inden for skattesystemet.

Kan skatteministeren svare mig på: Hvorfor nægter SKAT København at udlevere sagen til SKAT Nordsjælland?

Kl. 14:54

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen det er, fordi der er nogle fortrolighedsbestemmelser; længere er den jo ikke. Og i øvrigt er det da mærkeligt, at det er mig, der skal svare på det; så vidt jeg ved, sad der en Venstreskatteminister på det tidspunkt. Så jeg synes da, at hr. Mads Rørvig skulle spørge sin kollega i Venstres folketingsgruppe, som var skatteminister på det tidspunkt. Det var jo under Venstreskatteministre, at det her forløb kørte, og så kunne man da spørge den pågældende minister, hvorfor vedkommende ikke gjorde mere ved den sag. Jeg kan ikke svare på det.

Mads Rørvig (V):

Nu er det jo så kommet frem herefter, at SKAT på eget initiativ havde korrespondancer frem og tilbage, men jeg synes da, at vi skal få åbenhed over det her. Vil skatteministeren offentliggøre den korrespondance, der har været mellem SKAT Nordsjælland og SKAT København? For så får vi jo fuldstændig klarhed over, hvad der har været af korrespondance, og hvem der har påberåbt sig hvilken form for tavshedspligt. For jeg må bare sige: Der er ingen tavshedspligt internt i skattesystemet. Hvis en skattedarbejder vurderer, at en anden afgørelse kan få alvorlige konsekvenser for den sag, man sidder og behandler, så er det jo bare på sin plads, at man kan rette ind efter det.

Men mit spørgsmål er: Vil skatteministeren udlevere korrespondancen mellem SKAT Nordsjælland og SKAT København? For så får vi jo klarhed over det.

Kl. 14:55

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:55

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jamen jeg kender ikke til nogen korrespondance. Altså, modsat tidligere regeringer går jeg ikke og blander mig i, hvad SKAT går og laver direkte. Jeg ved godt, at det måske har været lidt anderledes tidligere – det skal jeg da ikke udelukke, og det behandles i anden sammenhæng – men jeg går ikke og blander mig direkte. Jeg kender ikke til nogen korrespondance dér, og jeg kan selvfølgelig heller ikke udlevere den.

Kl. 14:56

Formanden:

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Tak til skatteministeren. Forhandlingen er sluttet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted i morgen, den 23. maj, 2013.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 15.00. Mødet er udsat. (Kl. 14:56).

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Mødet er startet.

Det første spørgsmål er til finansministeren af hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 15:00

Spm. nr. S 1829 (omtrykt)

1) Til finansministeren af:

Karsten Lauritzen (V):

Vil ministeren i forlængelse af ministerens svar på spørgsmål nr. S 1257 svare klart og utvetydigt på, hvorvidt ministeren bakker op om sin partifælle, Simon Kollerups, forslag om, at nordjyske virksomhe-

der ikke selv skal modtage den af regeringen foreslåede besparelse i selskabsskat, men at midlerne i stedet skal samles i en pulje, der skal anvendes til at gøre lokale virksomheder mere konkurrencedygtige?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Finansministeren.

Kl. 15:00

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Jeg tror ikke, at jeg nogen sinde værner mig til at svare på spørgsmål, jeg ikke har fået stillet, men det er jo Folketinget, der bestemmer, hvordan det skal være.

Det her handler om nogle udtalelser fra min partifælle, hr. Simon Kollerup, og som hr. Karsten Lauritzen nævner, så har regeringen ifølge den besvarelse, der refereres til, indgået en aftale om en vækstplan med hr. Karsten Lauritzens eget parti, Venstre, og Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti her for ganske nylig. Det er en aftale, regeringen har taget initiativ til, bl.a. fordi vi finder det afgørende, at vi er klar til, om man så må sige, at springe på vækststøtget, når konjunkturerne vender, og vi vil også gerne fremme, at den situation kommer før snarere end siden.

Fra regeringens side har det været afgørende, at vi styrker rammevilkårene for danske virksomheder og i den forbindelse også adresserer særlig to udfordringer. For det første er der i øjeblikket en tendens til, at landene omkring os nedsætter selskabsskattesatsen, og for det andet er danske virksomheders produktionsomkostninger relativt høje. Det er afgørende at adressere de problemer, fordi det bidrager til, at det bliver mere interessant for danske og udenlandske virksomheder at investere i Danmark.

Som en del af aftalerne om »Vækstplan DK« reduceres derfor virksomhedernes energifgifter markant, og også satsen på selskabsskatten nedsættes gradvis og målrettet fra 25 pct. til 22 pct; det har bredt en virkning for selskaber uden for den finansielle sektor, og det sker med undtagelse af overskud, der vedrører olie- og gasindvinding.

Jeg har forstået, at hr. Simon Kollerup har foreslået en række nordjyske virksomheder, at de på frivillig basis skulle anvende provenuet fra deres eventuelle selskabsskattelettelse til fælles erhvervsudviklingsformål. Regeringen har ingen holdning til, hvordan enkelte virksomheder måtte vælge at disponere i forhold til selskabsskattelempelsen. Jeg kan derimod bare sige, at jeg er glad for den aftale, vi har indgået med bl.a. hr. Karsten Lauritzens eget parti. Det medfører en markant forbedring af rammevilkårene for dansk erhvervsliv, og det har været vores mål hele vejen igennem.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:02

Karsten Lauritzen (V):

Tak til finansministeren for svaret. Jeg kan sige til finansministeren, at grunden til, at vi har stillet det som et mundtligt § 20-spørgsmål, er, at finansministeren jo ikke svarer på de skriftlige spørgsmål, hvori der er spurgt om det. Det er jo sådan, at vi har en fælles interesse i, at der bliver stillet fornuftige spørgsmål, men at der så sandelig også bliver svaret fornuftigt. Og jeg spurgte den 5. marts 2013, om finansministeren var enig med sin partifælle, der var ude på forsidens af Nordjyske, og der var en overskrift: »S: Sparet skat skal i fond.«

Der står sådan set ikke noget om frivillighed. Man lægger op til, at de penge ikke bør komme i direktørernes tegnebøger, altså den sparede selskabsskat, men de bør i stedet for indgå i en fond. Det var et interessant socialistisk socialdemokratisk synspunkt, og det er da relevant at finde ud af, om det er et synspunkt, hr. Simon Kollerup

står alene med, eller om det er et synspunkt, som regeringen og finansministeren bakker op om. Derfor og ikke mindst for at skabe tryghed for de nordjyske virksomheder, som det her måske kunne komme til at omfatte, spurgte jeg så finansministeren den 5. marts 2013. Finansministeren sender et svar over, som er på adskillige linjer, men der bliver ikke svaret på spørgsmålet. Man tager simpelt hen ikke stilling til, om man er enig eller ej.

Men det svar har jeg så fået fra finansministeren her i dag, og jeg vil da godt kvittere for, at finansministeren svarer, at nej, det er ikke den samme holdning, regeringen har, som hr. Simon Kollerup har. Som jeg hørte finansministeren, er man ikke enig i forslaget. Og jeg kan sige, at hvis finansministeren svarer klart og tydeligt på spørgsmålet, nemlig at nej, det er et synspunkt, der står for hr. Simon Kollerups egen regning, og at det ikke er regeringens og Socialdemokratiets politik, så stiller jeg ikke yderligere spørgsmål i forbindelse med det her spørgsmål. Jeg vil sådan set bare have et klart svar, for det fik vi ikke på det skriftlige spørgsmål, jeg stillede den 5. marts 2013.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 15:04

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, det ligger helt uden for min kapacitet at sørge for, at der kun bliver stillet fornuftige spørgsmål i Folketingssalen. Det er ikke en ambition, jeg vil sætte mig overhovedet. Og det her med, om man synes, at man har fået et svar eller ej, er jo sådan en del af den almindelige polemik i forhold til debatter i Folketinget, hvad enten det så foregår pr. skriftlighed hellere mundtligt.

Sagen er relativt klar. Jeg har givet et præcist svar i begge sammenhænge efter min egen klare opfattelse. Det her med, at der skulle være skabt en form for utryghed i nogle dele af Nordjylland på baggrund af en holdning fra min kollega i Socialdemokratiet om, at der også skal være en grad af social ansvarlighed fra erhvervslivets side, mener jeg er vildt overdrevet og ikke har noget med nogen realitet at gøre.

Så hvis man er glad og tilfreds med det svar, man har fået, er det jo en god ting.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:05

Karsten Lauritzen (V):

Men vi var sådan set ikke glade og tilfredse til at starte med. Jeg skal sige til finansministeren, at vi nok skal gøre vores for at bestræbe os på at stille fornuftige spørgsmål, men det ville være rart, hvis finansministeren også bestræbte sig på at svare. Jeg kan fortælle finansministeren, at hvis der ikke bliver svaret, må man jo tage den mundtlige dialog henede. Det gør vi gerne, for det er vigtigt, at der bliver svaret. Og der bliver ikke svaret den 5. marts 2013 på det spørgsmål, jeg stiller:

Bakker ministeren op om sin partifælle, Simon Kollerups, forslag om, at nordjyske virksomheder ikke skal modtage den af regeringen foreslåede besparelse i selskabsskat, men at midlerne i stedet samles i en pulje, der skal anvendes til at gøre lokale virksomheder mere konkurrencedygtige?

Det kommer der så et svar på med en lang række afsnit, men hvori man ikke tager stilling. Man remser bare den aftale op.

Finansministeren gav så sit svar her i dag, og det vil jeg bare kvittere for. Jeg er glad for det. Det havde bare været lettere at skrive det til at starte med i det skriftlige svar for finansministeren så vel

som for mig. Og det havde skabt tryghed og sikkerhed for de nordjyske virksomheder, som sparer selskabsskat som følge af den aftale, regeringen bl.a. har lavet med Venstre.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:06

Kl. 15:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, at der er fuldstændig tryghed og sikkerhed for de nordjyske virksomheder under absolut alle omstændigheder uanset hr. Karsten Lauritzens skriftlige og mundtlige spørgsmål på det punkt. Jeg vil foreslå, at man tager sig en rask debat med hr. Simon Kollerup i den her sammenhæng, for det er nemlig en kollega, der i enhver politisk sammenhæng svarer ganske glimrende for sig. Det er min erfaring.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Har spørgeren flere spørgsmål?

Kl. 15:06

Karsten Lauritzen (V):
Nej.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af Jacob Jensen fra Venstre.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 1843 (omtrykt)

2) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at de aftalte vækstpakker er nok til at vende den faldende beskæftigelse i 2013 – og hvis ikke, vil regeringen så tage yderligere initiativer, for at det sker?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Finansministeren.

Kl. 15:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg bliver på baggrund af et tidligere samråd i dag en lille smule usikker på, hvilket spørgsmål spørgeren ønsker besvaret, for der er nemlig to. Det ene har vi allerede diskuteret meget grundigt – og det gør jeg selvfølgelig gerne igen – men det andet har vi ikke tidligere haft en dialog om. Jeg ved ikke, om det er inden for forretningsordenen, men måske kunne man bede spørgeren om lige at gøre klart, hvilket spørgsmål jeg først skal svare på.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren nu.

Kl. 15:07

Jacob Jensen (V):

Som jeg også helt uformelt og bilateralt på vej væk fra samrådet tidligere i dag gjorde finansministeren opmærksom på, falder det, der er spørgsmål 2 her i dag, meget tydeligt ind under det samråd, som vi har brugt et par timer på i formiddags. Så det vil jeg sådan set stille mig tilfreds med – ikke nødvendigvis de svar, der kom under samrådet, men at vi foreløbig har fået den dialog i dag. Det kan vi godt tage sådan, så jeg vil bede finansministeren om som udgangspunkt at svare på spørgsmål 3.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Jeg fortolker det sådan, at spørgsmål nr. 2 er bortfaldet. Det ville have været rart, hvis vi andre havde fået det at vide.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1866 (omtrykt)

3) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilken effekt på kommunernes samlede økonomi vil det efter ministerens vurdering få, hvis regeringens forslag om en senere indfasning af dagpengereformen gennemføres?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Finansministeren til besvarelse af spørgsmål 3.

Kl. 15:07

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak. Det forstår jeg formanden siger, men man kan jo også ... [Lyddudfald] ... samarbejde, der nogle gange er i Folketinget om de her ting.

Spørgsmål 3 handler om effekten på kommunernes samlede økonomi, når vi taler om den senere indfasning af dagpengereformen, som der er lavet aftale om med Enhedslisten.

Det er sådan, at regeringen og Enhedslisten i forlængelse af forslaget om en senere indfasning af dagpengeperioden har indgået det, der hedder »Aftale om en midlertidig arbejdsmarkedsydelse«. Den retter op på den efter min opfattelse uhensigtsmæssige indfasning af dagpengereformen, som VKO aftalte med genopretningsplanen.

Med aftalen afsættes der godt 1,8 mia. kr. i perioden 2013-2017 til at videreføre den særlige uddannelsesordning i andet halvår af 2013 og til, at der oprettes en ny midlertidig arbejdsmarkedsydelse med virkning fra den 1. januar 2014. Det sikrer forsørgelsesgrundlaget og en aktiv indsats for en stor gruppe udsatte ledige i de kommende år.

I hovedtræk indebærer aftalen øgede udgifter til forsørgelse i form af forlængelsen af den særlige uddannelsesyndelse og den nye midlertidige arbejdsmarkedsydelse samt merudgifter til aktive indsatser, herunder jobrotation og uddannelse af ufaglærte. Merudgifterne finansieres bl.a. af mindre udgifter til danskuddannelse for voksne udlændinge og 6 ugers selvvalgt uddannelse.

Aftalens udgiftsmæssige konsekvenser er for størstedelens vedkommende omfattet af budgetgarantien, og det indebærer lidt forsimplet, at kommunerne under ét kompenseres krone for krone for de faktisk afholdte udgifter som følge af aftalen.

Regeringen arbejder i øjeblikket på at få konsolideret de kommunaløkonomiske konsekvenser af aftalen, med henblik på at de kan drøftes med KL i de igangværende forhandlinger om kommunernes økonomi for 2014.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:09

Jacob Jensen (V):

Tak for svaret. Det er selvfølgelig klart, at jeg interesserer mig for det, i den forstand at vi jo gerne havde set, at den indfasning var blevet, som vi i den daværende regering havde aftalt med Dansk Folkeparti og De Radikale i øvrigt. Men af forskellige andre grunde kunne det så ikke lade sig gøre med det nye flertal. Derfor er jeg glad for svaret og for egentlig at få bekræftet, at kommunerne, som jeg forstår svaret, under ét ikke vil komme til at opleve en forringet økonomi.

misk ramme som følge af den senere indfasning. Det var sådan, jeg forstod svaret.

Betyder det så også, at det vil indgå som en del af økonomiaftalen, som man skal lave her senere på sæsonen om føje tid, eller vil det indgå som det almindelige DUT-princip, hvor man fra kommunernes side går ind og siger: Hov, her er vi blevet pålagt nogle omkostninger, dem bruger vi så DUT-princippet til at få refunderet? Bliver det som en del af økonomiaftalen, at man under ét kompenserer kommunerne, eller vil det være som DUT-princip, man vil gøre det?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg kan helt bekræfte den besvarelse, jeg har givet én gang. I forhold til det opfølgende spørgsmål synes jeg, det er at foregribe den kommunaftale, vi netop er i gang med at drøfte. Jeg skal ikke kunne sige præcis, hvilket udfald den vil få på det her punkt.

Jeg vil så bare konstatere, at der er en uenighed mellem Venstre og regeringen om, hvordan man behandler mennesker, der på grund af konjunktursituationen ikke kan få et arbejde og forsørge sig selv. Og så glæder jeg mig over – når nu netop kommunernes situation i den her sammenhæng er rejst – at det er der da heldigvis et antal kommunalpolitikere fra Venstre, der er uenige med Venstre på Christiansborg i, og det har man jo klart gjort gældende i den her fase, hvor vi har diskuteret en sådan hjælp til de pågældende ledige. Det glæder jeg mig over, og hvordan man har det med det, må man så drøfte internt i Venstre.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:11

Jacob Jensen (V):

Nu har vi nok ikke noget at lade hinanden høre med hensyn til at finde sager, hvor der er forskellige opfattelser af tingene, hvis man spørger enkelte ude i det såkaldte bagland, så det tror jeg sådan set, at vi godt kan finde nogle eksempler på. Men det er sådan set ikke det, der er mit ærinde her.

Mit ærinde er at få slået fast, at den senere indfasning af dagpengereformen, som nu er blevet vedtaget, og som en del af regeringsfløjen har skiftet holdning til, siden man lavede aftalen med den daværende VK-regering, ikke får nogen økonomiske konsekvenser for kommunerne. Det er sådan, jeg forstår finansministerens svar her. Så skal det ikke skille os, om man kompenserer på den ene eller anden måde, om det kommer ind som en del af økonomiaftalen, eller hvordan man gør det. Det er bare vigtigt for mig at få slået fast, at det ikke får en påvirkning på den samlede kommuneøkonomi, at man laver den senere indfasning af dagpengereformen, der her er aftalt med Enhedslisten.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:12

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg bekræfter gerne endnu en gang det svar, jeg allerede har givet. Det er for langt størstedelens vedkommende omfattet af det, der hedder budgetgarantien, og så sker der en konsolidering af beregningerne i den kommende tid, og det er så det i den sammenhæng.

Så tror jeg ikke, det er helt korrekt gengivet, at den indfasning, der lå, var et produkt af en aftale med Det Radikale Venstre. Det var vel en aftale mellem VK og Dansk Folkeparti. Som jeg forstår det, ønskede man slet ikke at have Det Radikale Venstre med i den sammenhæng, men de stemte så for lovforslaget alligevel og har jo siden i forskellige sammenhænge været optaget af, at den nye ordning bliver indfaset på en hensigtsmæssig måde, senest med den aftale, der nu er blevet indgået med Enhedslisten.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Spørgeren.

Kl. 15:12

Jacob Jensen (V):

Tak for bekræftelsen. Jeg skriver mig det bag øret, hvis der ellers kan stå noget der.

Det er måske af ren uvidenhed, hvilket det typisk er, når man spørger, men jeg vil gerne spørge her til sidst, hvilken påvirkning det har – om nogen – på den strukturelle ledighed. Altså, kommer det til at påvirke den ledighed, som også kommunerne tager hensyn til i deres jobcentre, hvis funktion det er at få folk beskæftiget? Kommer der en påvirkning fra, at man nu laver en senere indfasning af den aktiveringsindsats, der ligger ude i kommunernes jobcentre? Betyder det noget, at den indfasning nu kommer til at gå lidt langsommere end ellers, eller er det fuldstændig uden betydning for den strukturelle ledighed, som også kommunerne tager hensyn til som en del af deres samlede, kan man sige, portefølje?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren for den afsluttende besvarelse.

Kl. 15:13

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Som jeg spørgeren, tror jeg, ved, er en del af det, vi har finansieret, rent beregningsteknisk udgifter til det forhold, at man finder, at det har en negativ strukturvirkning. I en periode påvirker det altså strukturelledigheden negativt, ikke meget negativt, men negativt. Sådan er vores beregninger af tingene. Det er jo finansieret fuldt ud i lønsningen, som jeg også gennemgik.

Det mener jeg er en rimelig og fornuftig pris at betale for at hjælpe et meget stort antal mennesker, som ellers er i den situation, at de på grund af konjunkturerne, på grund af, at der ikke er tilstrækkelig mange arbejdspladser til rådighed i forhold til deres kompetencer, står i en svær social situation. Og jeg glæder mig bare over, at der også er medlemmer af partiet Venstre, der kan se det.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Karsten Lauritzen fra Venstre.

Kl. 15:14

Spm. nr. S 1873

4) Til justitsministeren af:

Karsten Lauritzen (V)):

Finder ministeren det forsvarligt, at antallet af ATK-vogne til fartkontrol fastsættes af embedsmænd i Finansministeriet frem for af Rigspolitiet ud fra deres politifaglige vurdering af det færdselssikkerhedsmæssige behov for automatisk fartkontrol, jf. BT's artikel den 16. maj 2013?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Justitsministeren.

Kl. 15:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Spørgeren forudsætter med spørgsmålet her, at ønsket om at udvide antallet af automatiske trafikkontroller udspringer fra Finansministeriet. Det kan jeg blankt afvise. Som justitsminister har jeg ansvaret for færdselssikkerheden, og jeg har været optaget af at sikre et tiltag med en klar effekt. Derfor pegede jeg på muligheden for at udvide den automatiske trafikkontrol, det, der også hedder ATK i folkemunde. Det sker altså kort og godt for at styrke trafikikkerheden, og det sker af den simple grund, at høj hastighed er en medvirkende årsag til mere end to ud af fem dødsulykker. Øget kontrol får alt andet lige fartsynderne til at sætte hastigheden ned.

Beslutningen om at øge antallet af ATK-biler frem for at indføre stærekasser bygger på en grundig analyse fra Rigspolitiet. Den analyse viser, at en ordning med stærekasser ville være meget kompleks, risikofyldt og et dyrt projekt, som ville tage flere år at gennemføre. Rigspolitiet har derfor peget på, at det ville være en både hurtigere og billigere og også en mere fleksibel løsning at udvide den eksisterende ordning med automatisk trafikkontrol, som politiet i forvejen har gode erfaringer med.

Så forsøger man at gøre det til noget odiøst, at vi har set på forskellige mulige udvidelser. Men som det jo så ofte er tilfældet, når der er nye regeringsinitiativer under udarbejdelse, har der været forskellige modeller på bordet undervejs. Og som hr. Karsten Lauritzen sikkert også vil kunne høre fra sine egne partifæller, der har siddet for bordenden i ministerkontorerne, er det faktisk helt naturligt at inddrage Finansministeriet i nye tiltag, der medfører udgifter for staten. Så der er intet mystisk eller odiøst i den her proces.

Sagen er jo i bund og grund den, at det handler om en politisk uenighed om virkemidler, ATK-vogne eller stærekasser, ikke om bødeindtægter og budgetteknik. Det er fair nok. Men jeg kan så til gengæld være meget uenig i Venstres ønske om at nedprioritere politiets færdselssikkerhedsindsats og bruge ressourcerne på andre områder. Det bliver ikke med den her regering, for vi ønsker at styrke færdselssikkerhedsindsatsen.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Det ville være godt, hvis ministeren kunne overholde taletiden.

Så er det spørgeren.

Kl. 15:16

Karsten Lauritzen (V):

Jeg skal gøre mit bedste for at overholde taletiden. Det kniber altid lidt for justitsministeren, men sådan er det, når man har en dårlig sag. Så bruger man mange ord på at beskrive den. Og justitsministeren har en rigtig dårlig sag. For BT har jo vist – det kom i øvrigt også frem i et samråd i Folketinget – at den model for trafikkontrol, som justitsministeren har valgt, jo selvfølgelig handler om at hæve trafikikkerheden og sikre, at færre dør i trafikken, og det er vi i Venstre fuldstændig enige i, men den har også det andet formål, og meget tyder på, at det er det primære, nemlig at få rigtig, rigtig mange bødemillioner i statskassen. Rent faktisk er det jo sådan, at justitsministeren firedobler trafikkontrollen og også firedobler bødeindtægterne. Det svarer jo til noget, der ligner, at hver anden bilist kommer til at få en fartbøde om året. Det er rigtig, rigtig mange penge, som man kalkulerer med kommer ind.

Det, der er interessant, og som er årsagen til at spørgsmålet er stillet her – og ministeren forholder sig jo ikke til det for alvor – er, at BT i sidste uger skrev, at de på baggrund af en aktindsigt kan se, at de i Finansministeriet hævdede antallet af de her nye biler fra Rigspolitiet forslag om 50 til nu 75. Så de sidste 25 biler er så kommet ind på grund af Finansministeriet. Og sådan som jeg kender Finans-

ministeriet, er det ikke trafikikkerhed, der ligger dem så meget på sinde. Det er, hvilke indtægter der kommer i statskassen.

Derfor vil jeg godt spørge justitsministeren, om justitsministeren ikke vil anerkende og indrømme, at ja, Rigspolitiet foreslog 50 biler, men Finansministeriet opnørmede det til 75 for at få nogle flere millioner i statskassen.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:18

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nej, det her handler i bund og grund om et ønske fra regeringens side om at styrke færdselssikkerheden. Vi mener faktisk, at det er ganske forfærdeligt, at så mange i trafikken kører for stærkt. Vi synes, at vi skal have antallet af tilskadekomne og dræbte i trafikken ned. Vi synes, det er for mange, når for høj hastighed er en medvirkende årsag til mere end to ud af fem dødsulykker. Derfor er det regeringens opfattelse, at mere kontrol af farten alt andet lige vil være med til at bringe antallet af de alt, alt for mange tilskadekomne i trafikken ned og de alt, alt for mange dødsfald i trafikken ned. Det kan man være uenig i fra Venstres side, det er helt fair. Og det er ikke noget nyt eller noget odiøst, at der, når man diskuterer nye tiltag, kommer forskellige modeller hen over bordet. Jeg er meget tilfreds med den stærke færdselssikkerhedsindsats, som det her er udtryk for, for målet er, at vi skal have færre tilskadekomne og færre dræbte i trafikken.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:19

Karsten Lauritzen (V):

Jeg vil sige til ministeren, at vi som sagt på ingen måde er uenige i, at vi skal have færre trafikdræbte, men vi skal gøre det så intelligent som muligt, og hovedformålet skal ikke være at skaffe penge i statskassen. Og det er altså den indgangsvinkel, som den nuværende regering har valgt at have, modsat den tidligere, hvor man kiggede på stærekasser, som man har i Norge og Sverige, og hvor det fungerer med succes. De har ikke de problemer, justitsministeren er inde på. Men der er formålet jo heller ikke at skaffe milliarder til statskassen, men rent faktisk at hæve trafikikkerheden.

Jeg vil godt stille justitsministeren et spørgsmål. I BT skriver man:

»Men da Finansministeriet senere skulle kigge på sagen, resulterede det i denne mail: »I det vedhæftede har vi hævet antallet af biler til 75, hvilket ikke er clearet herovre, men vi vil bede jer om at forholde jer til, om dette vil kunne lade sig gøre og give de provenuer, der er skrevet i tabellen««.

Det skriver en embedsmand i Finansministeriet til en konsulent i Justitsministeriet i juni 2012. Det kan man se som følge af den aktindsigt, som BT er i besiddelse af.

Det, spørgsmålet til justitsministeren så går på, er, om justitsministeren ikke kan bekræfte, at den, der foreslår, at vi ikke skal have 50 vogne, men 75 vogne, er en embedsmand i Finansministeriet, altså at det er Finansministeriet, der foreslår Justitsministeriet, at man skal have 75 vogne i stedet for 50 vogne. Kan justitsministeren ikke bekræfte det?

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:21

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg vil gerne slå helt klart fast, at jeg klart må afvise det, som spørgeren her hele tiden synes at forudsætte og insinuere, nemlig at ønsket om at udvide antallet af automatiske trafikkontroller udspringer fra Finansministeriet. Der er ikke tale om, at regeringen har en dårlig sag. Tværtimod er der tale om en regering, der nu gør noget for at få antallet af tilskadekomne og dræbte i trafikken ned. Der er alt for mange, der kommer til skade. Der er alt for mange, der bliver slået ihjel i trafikken. Det er ikke en dårlig sag, sådan som hr. Karsten Lauritzen sagde før.

Hvad er årsagen til, at vi har fravalgt stærekasserne? Det er, at Rigspolitiet analyse viste, at ordningen med stærekasser ville være et meget komplekst, risikofyldt og dyrt projekt – et dyrt projekt. Man anbefalede og pegede på, at det ville være en både hurtigere, billigere og mere fleksibel – mere *fleksibel* – løsning at udvide den eksisterende ordning med automatisk trafikkontrol. Det er derfor, at det står hen i det uvisse, hvordan hr. Karsten Lauritzen kan blive ved med at påstå, at der skulle være grundlag for at antage, at stærekasser skulle være det, som Rigspolitiet peger på i stedet for de såkaldte ATK-vogne.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:22

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan anbefale ministeren at læse BT. De havde nogle glimrende artikler, hvori nogle af Danmarks førende eksperter på det område netop peger på, at der er en større trafikikkerhedsmæssig effekt af stærekasser, netop fordi man skilter med, at her er der en stærekasse, og at her kan der være fartkontrol.

Det er ikke noget, som justitsministeren og Rigspolitiet har tænkt sig at gøre med de her vogne. Hvorfor har man ikke det? Det har man ikke, fordi det først og fremmest handler om at få penge i den slunkne statskasse. Det er jo en ærlig sag, men så skulle justitsministeren indrømme det i stedet for at stå og påstå, at det her kun handler om trafikikkerhed. Hvis det kun handlede om trafikikkerhed, tror jeg ikke, at man ville budgettere med en firedobling af bødeindtægterne.

Jeg vil godt spørge justitsministeren endnu en gang: Hvordan kan det være, at Rigspolitiet siger, at vi skal have 50 af de her nye vogne, og så bliver det pludselig til 75? Ifølge aktindsigten er det Finansministeriet, der hæver tallet fra de 50 til de 75. Justitsministeren siger, at det ikke passer. Men hvem har så hævet tallet? Er det justitsministeren, der har besluttet at hæve det fra de 50 til de 75? Det er i hvert fald ikke Rigspolitiet. Det har de ikke indstillet i deres oprindelige indstilling.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 15:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er der ikke noget odiøst i, at der, når der er nye regeringsinitiativer på vej, er flere forskellige modeller på bordet. Det burde heller ikke komme som nogen overraskelse for Venstre, som tidligere har været regeringsbærende parti, at Finansministeriet er et af de ministerier, man konsulterer, når man har initiativer under udarbejdelse.

Det, der ej hellere burde komme som nogen overraskelse, er, at det, der er i centrum for det, regeringen agter at gøre, er, at vi skal

have antallet af dræbte i trafikken ned. Når hr. Karsten Lauritzen står her og siger, at det her bare handler om at få penge i statskassen, synes jeg, at hensynet til de mange ofre for færdselsuheld i trafikken og det faktum, at vi skal have antallet af dræbte i trafikken ned, forskubber sig. Det er det, der er i centrum for det, regeringen agter at gøre. Vi mener, at der er for mange, der kommer til skade. Vi mener, at der er for mange, der bliver dræbt i trafikken.

Så passer det jo ikke, når hr. Karsten Lauritzen siger, at man ikke arbejder med skiltning i den her ATK-løsning med den automatiske trafikkontrol. Det fremgår direkte af det materiale, der er sendt ud om ordningen, at det er noget, man vil se på hvordan man eventuelt vil kunne bruge. Så det, hr. Karsten Lauritzen står og siger, passer simpelt hen ikke.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Hermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde fra Venstre.

Kl. 15:24

Spm. nr. S 1874

5) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V) (medspørger: **Martin Geertsen** (V)):

Hvordan mener ministeren, at partikelterapi-centeret til kræftbehandling i Aarhus skal finansieres?

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 15:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo et spørgsmål vedrørende det kommende partikelterapi-center, og spørgeren kender vel egentlig allerede svaret. Det fremgår bl.a. af nogle af mine 26 skriftlige udvalgssvar om emnet til Sundhedsudvalget – 16 af dem er stillet af medspørgeren, som jeg så kan forstå desværre ikke har lejlighed til at møde frem alligevel – men ikke desto mindre gentager jeg det selvfølgelig gerne.

Ud over offentlig finansiering vil det økonomiske grundlag forudsætte støtte fra private fonde. Det forventes, at der i løbet af 2013 på baggrund af en såkaldt business case og efterfølgende drøftelser med private fonde kan tages stilling til, om og hvordan et dansk center for partikelterapi kan finansieres.

Baggrunden for det her er jo, at regeringen med afsæt i Sundhedsstyrelsens beslutning om placering – i medfør af bestemmelserne om specialeplanlægning, som jeg også ved ordføreren er fuldt ud bekendt med – har igangsat udarbejdelsen af en strategisk business case, der kan indgå som en del af grundlaget for den videre beslutning om etableringen af et partikelterapi-center til kræftbehandling. Når businesscasen, der forventes færdiggjort inden sommerferien, foreligger, vil regeringen forholde sig til finansieringen med afsæt i de forudsætninger.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Spørgeren.

Kl. 15:26

Sophie Løhde (V):

Nu var ministeren inde på, at det ud over den offentlige støtte vil forudsætte finansiering fra private fonde. Hvis vi så bare holder os til den del, der vedrører det offentlige, vil ministeren så specificere, om der med betegnelsen det offentlige kun tænkes på staten, tænker ministeren på regionerne, altså de fem regioner, vi har i Danmark, eller tænker ministeren på regionen, hvor ministeren synes partikeltera-

pianlægget skal placeres, nemlig i Region Midtjylland? Hvem er det, der skal bidrage med finansieringen fra offentlig side? Det må ministeren da kunne præcisere.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:26

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Bare for at gøre det helt klart – også, hvis der er nogen, der følger med derude, som ikke har sagen lige så præsent, som jeg er sikker på spørgeren har – så står det her jo på ryggen af en plan fra den tidligere regering. Den fremlagde i 2011 en 2020-plan, hvoraf det fremgik, at man ville etablere et center for partikelterapi i Danmark i offentlig-privat samarbejde. Den proces har vi ført videre med hele den faglige vurderingsproces, der var skitseret og sat i gang.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan finansieringen skal se ud, må vi jo sige for nuværende, at der er ved at blive udarbejdet en strategisk businesscase, der skal afklare, hvad det er, vi taler om. Man kan sige, at med den afgørelse, der ligger fra Sundhedsstyrelsen i forhold til den geografiske placering – nemlig at det skal være et partikeltherapianlæg for kræftbehandling beliggende i Aarhus – er der jo ikke taget stilling til, hvilken teknologi der skal bruges på et dansk anlæg, eller hvor mange patienter der skal dimensioneres til. På den måde kan man sige, at der endnu ikke er taget stilling til nogle af de ting, der er allermost afgørende for udgifterne til et dansk anlæg.

Derfor kan jeg ikke komme det meget nærmere i dag, end at det økonomiske grundlag ud over offentlig finansiering vil forudsætte støtte fra private fonde. (*Fjerde næstformand (Anne Baastrup):* Ja tak!). Undskyld, formand.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:28

Sophie Løhde (V):

Det var et utrolig langt svar, men desværre var der ikke ret meget svar på det spørgsmål, jeg stillede, nemlig helt specifikt: Forestiller ministeren sig, at det fra offentlig side kun er staten, der skal bidrage med finansiering? Hvis vi taler på regionsbasis, er det så kun Region Midtjylland, fordi det er der, Aarhus nu engang ligger, eller forestiller ministeren sig, at det er regionerne, altså landets fem regioner, som skal bidrage til finansieringen fra offentlig side?

Det var åbenbart for stor en mundfuld til, at ministeren kunne svare på det i første omgang – ud over det vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for, at regeringen også på det her område har overtaget gode planer fra den tidligere regering, det glæder os i den her sammenhæng såvel som i andre sammenhænge – så lad mig snævre spørgsmålet helt ind, så ministeren kan nå at besvare det i næste runde: Har ministeren den opfattelse, at landets øvrige regioner, altså de fire andre, skal bidrage til finansieringen af partikeltherapicenteret og – hvis ja – i hvilket omfang?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Så må jeg nok undskylde det manglende meget konkrete svar med, at jeg simpelt hen ikke forstod, at det var det, spørgeren spurgte ind til. Lad mig sige helt klart, som jeg også sagde før, at den præcise finansiering ikke er fastlagt endnu, og det hænger jo sammen med

det, jeg sagde, altså at valget af teknologi ikke er foretaget, fastlæggelse af patientgrundlag er ikke foretaget endnu, og dermed kan man heller ikke lave en præcis vurdering af finansieringsbehov.

Men til det, spørgeren siger, må man jo sige, at det er en præmis i den danske specialeplanlægning ikke kun i det her tilfælde, men i det hele taget, at placering af højt specialiseret behandling besluttet af Sundhedsstyrelsen, og at driften varetages af værtsregionen. Til finansiering af den drift kan værtsregionen opkræve afregning for de øvrige regioners forbrug. Sådan er det jo i det hele taget i forlængelse af vores specialeplanlægning. For de mange patienter, der f.eks. kommer her til Region Hovedstaden for at få højt specialiseret behandling på f.eks. Rigshospitalet, betaler man jo også fra de regioner, hvor de kommer fra. Sådan gælder det i det hele taget. Det er jo et grundlæggende princip i vores specialeplanlægning, og jeg havde ikke fanget, at det var det, spørgeren spurgte ind til.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 15:30

Sophie Løhde (V):

Jeg formoder, at ministeren har en eller anden overordnet idé om, hvad det er for et niveau for finansiering, man har behov for, og som man forestiller sig. Jeg er helt med på, at man så siger, at den region, hvor et partikeltherapicenter skal ligge, skal kunne opkræve betaling for de enkelte patienter, der måtte benytte sig af det tilbud i regionen.

Men der er jo en masse andre udgifter, der skal afholdes forinden, og som der skal findes finansiering til. Det er derfor jeg spørger ministeren: Har man en idé om fra regeringens side, at de øvrige fire regioner skal bidrage til finansieringen heraf?

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi jeg kan forstå på pressen, at der er en region, der har tilbudt at finansiere hele gildet selv, uden at der er andre regioner, der skal have penge op af lommen. Det har regeringen så sagt nej til. Hovedstaden må ikke få det. Det skal kun være Midtjylland. Så må man også kunne svare på, om de andre regioner kommer til at skulle have penge op af lommen, fordi regeringen insisterer på, at de skal bidrage til finansieringen. Eller lad mig spørge på en anden måde. Kan sundhedsministeren afkræfte, at der fra Finansministeriets side skulle være rettet henvendelse til landets forskellige regioner med et ønske om, at de skal bidrage til finansieringen?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det ministeren.

Kl. 15:31

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg står ikke her med ond vilje og prøver at misforstå, hvad der bliver spurgte til. Men jeg har sagt meget klart, at den præcise finansiering ikke er fastlagt endnu, al den stund at vi afventer udarbejdelsen af en strategisk business case. Den regner vi med kan blive færdig her før sommer. Det betyder også, at så kan diskussionerne begynde at blive anderledes konkrete.

Men altså, der er vel ikke så meget andet at sige til det, end at det er den gang, som den her proces har. Det er også den gang, der blev lagt op til under den tidligere regering. Nu fører vi det så ud i livet, og så må vi jo se, hvor den strategiske business case lander og tage den derfra.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 15:35

Kl. 15:32

Spm. nr. S 1875

6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at det er udtryk for god regeringsførelse, der sikrer høj lovkvalitet gennem rimelige høringsfrister, at hun i 22 af 24 tilfælde i det seneste folketingsår ikke overholdt Folketingets anbefalede høringsfrist på mindst 4 uger, og i hele 9 tilfælde havde en høringsfrist på under 1 uge, som det beskrives i artiklen »Ministerier umuliggør ordentlige høringsvar« i Information den 13. maj 2013?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Formanden har altid så travlt. Jeg skulle lige have skiftet over, så jeg ikke står og snakker om partikelterapi igen.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg – ligesom regeringens øvrige ministre, to af kollegaerne er her i dag, og vel i parentes bemærket også den tidligere regering – tilstræber at overholde de fastsatte høringsfrister og give så lange frister som overhovedet muligt. Det har offentligheden krav på. Omvendt har vi også en stor interesse i at høre, hvad omverdenen mener, for vi har jo et fælles mål om, at vi skal få så kvalificerede lovforslag og bekendtgørelser som muligt.

I forhold til lovforslag er vi bundet af et bestemt fremsættelsestidspunkt i lovprogrammet, som vi meget gerne skal overholde. Og hvis lovforslagene udmønter større politiske aftaler, kan det betyde en presset høringsfase og en presset lovproces. Det gælder f.eks. de lovforslag, der udmønter finansloven. Her er det vanskeligt at leve op til de fastsatte høringsfrister, fordi lovforslagene ofte skal træde i kraft med virkning for det kommende år.

Når vi fastsætter en høringsfrist, skal vi tage hensyn til flere forhold, som vejes op imod hinanden. For det første – og det er jo vigtigt at sige, det vinder alle parter på – skal høringsparterne have tilstrækkelig tid til at kunne sætte sig ind i forslagene. For det andet skal vi kunne give høringsssvarene en kvalificeret vurdering. Og endelig er det jo også vigtigt, at der er ordentlig tid til lovbehandlingen her i Folketingssalen. Alle tre forhold er vigtige, og alle tre forhold bliver med det daglige arbejde prioriteret indbyrdes.

Når det gælder lovforslagene, viser den seneste opgørelse over høringsfrister, at mit ministerie langt hen ad vejen ligger udmærket. Og når det gælder høringsfrister over udkast til bekendtgørelser, er det sådan, at bekendtgørelserne i flere tilfælde udarbejdes i meget tæt samarbejde med de berørte parter, ja, i nogle tilfælde endda i egentligt fællesskab med parterne. I de tilfælde kan der være en fælles forståelse mellem de involverede parter for, at høringsfristerne kan være kortere. Det vurderer vi konkret fra gang til gang.

Når det er sagt, må jeg også erkende, at vi set over en bred kam ikke lever op til vores egne målsætninger for, hvor længe lovforslag og særlig bekendtgørelser skal være ude i høring. Det skal vi selvfølgelig arbejde målrettet for at få forbedret. Jeg vil derfor arbejde videre med at fastholde mit ministeries fokus på høringsfrister og prioritering af planlægning af ministeriets lovprogram og selvfølgelig have som ambition at overholde de fastsatte høringsfrister i alle de tilfælde, hvor det kan lade sig gøre.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Sophie Løhde (V):

Det er selvfølgelig fint, at ministeren gerne vil arbejde videre og have som ambition at overholde en høringsfrist på 4 uger. Man må i hvert fald sige, at der er rigtig meget, ministeren kan arbejde med, ja, næsten sagt sådan, at det jo kun kan gå i den rigtige retning herfra og fremadrettet. For vi taler jo ikke om, at ministeren sådan i et enkelt tilfælde eller to, når der lige har været tale om udmøntning af en aftale efter finansloven, ikke har overholdt høringsfristen på de 4 uger. Vi taler om, at sundhedsministeren i 22 ud af 24 tilfælde i det seneste folketingsår ikke har overholdt høringsfristen. 22 gange ud af 24 synes jeg er pænt meget, men det kan godt være, ministeren har en anden opfattelse af det. Og ud af de 24 gange var der endda ni gange i høringen, hvor man gav en høringsfrist på under 1 uge.

Nu har vi jo et regeringsgrundlag, hvor man gør meget ud af at tale om god regeringsførelse, så jeg vil egentlig bare spørge sundhedsministeren, om det at give en høringsfrist på under 1 uge lever op til sundhedsministerens egen definition af, hvad der kendetegner god regeringsførelse set fra sundhedsministerens stol.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg har jo allerede sagt i min indledende besvarelse, at jeg sådan set mener, at vi fortsat og hele tiden skal bestræbe os på at få så gode, lange høringsfrister som muligt. Det er vigtigt for høringsparterne, at man tager deres arbejde alvorligt. Det er også vigtigt for os, da det er med til at kvalificere det arbejde, vi laver.

Men så vil jeg da bare godt i forhold til de tal, som spørgeren står og fremhæver nu, sige, at mig bekendt er der kun tale om ét lovforslag, der har haft en høringsfrist på under 1 uge. De resterende tal må så gøre sig gældende for bekendtgørelser. Det er i hvert fald sådan i forhold til den seneste opgørelse over høringsfrister, jeg har set, for folketingsåret 2012-13, at de to lovforslag, der har haft en høringsfrist på under 2 uger, har været udmøntning af finanslovsstof. Og jeg sagde jo også i min besvarelse, at nogle gange er den politiske virkelighed sådan, at de politiske aftaler, der efterfølgende skal udmøntes i lovgivningen, bliver indgået så tæt på dér, hvor lovgivningen skal træde i kraft – hvilket f.eks. gør sig gældende for finanslovsstof – at det bare ikke er muligt.

Det skal selvfølgelig ikke blive en undskyldning generelt, men når vi nu kigger konkret på lovbehandlingen fra mit ministeries side i dette folketingsår, er det en del af forklaringen.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:37

Sophie Løhde (V):

Jeg sidder bare her med en opgørelse, hvor jeg kan se, at ministeren i hvert fald har udsendt ni med en svarfrist på under 1 uge, men jeg kan forstå på ministeren, at hvis der er tale om bekendtgørelser, er det ligegyldigt, det tæller ikke rigtigt, det er kun lovforslagene. Altså, jeg synes jo, der generelt, og det håber jeg da at den her regering har en ambition om sådan generelt at leve op til, skal gives god tid til, at parterne kan komme med høringsvar. Det troede jeg sådan set var hele formålet med det, og derfor tillader jeg mig bare at spørge sådan helt stille og roligt:

Når nu der i hvert fald, det er diplomatisk sagt, er et vist potentiale på sundhedsministerens bord i forhold til at blive bedre til at over-

holde høringsfristerne, er det så noget, som sundhedsministeren i dag gerne vil give håndslag på, nemlig at når vi kommer til næste folketingssamling, vil vi ikke se tal, der er dårligere end dem, sundhedsministeren har præsteret i den her folketingssamling? Vil ministeren garantere det i dag over for Folketinget, eller vil man sådan tage et par forbehold og dermed forbeholde sig retten til at sjofle lidt hen ad vejen, også hvis der er tale om bekendtgørelser?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil da gerne gøre det meget klart, at der aldrig er tale om at sjofle lidt hen ad vejen. Det håber jeg også at jeg fik givet udtryk for i min indledende besvarelse, hvor jeg skitserede, at der jo er forskelligartede hensyn. Der er et hensyn, der handler om et tidspunkt, hvor et lovforslag skal fremsættes i henhold til lovprogrammet, og så er der det at give høringsparterne tid til at give svar. Så er der jo også det at kunne give en kvalificeret vurdering af høringssvarene fra vores side. Det ved jeg er noget, der bliver brugt i Folketingets arbejde med lovforslag. Og så er der endelig det, at der er ordentlig tid til lovbehandling i Folketingssalen. Så der er ikke tale om, at man sådan for sjovs skyld skalter og valter. Der er tale om flere forskellige hensyn, der skal tages. Og selvfølgelig skal vi gøre det bedre.

Jeg vil bare alligevel bruge lidt tid på at slå fast, hvorfor der er forskel på lovforslag og bekendtgørelser, selv om jeg gerne vil medgive spørgeren, at også med bekendtgørelser skal vi arbejde på at få længere høringsfrister. Men der er jo eksempler på bekendtgørelser, og det sker alligevel relativt ofte, som man udarbejder i meget tæt samspil med de mennesker, bekendtgørelserne handler om. Og hvis ikke formanden havde rejst sig op, kunne jeg begive mig ud i konkrete eksempler, men det kan spørgeren jo så få senere.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren for sidste gang.

Kl. 15:39

Sophie Løhde (V):

Spørgeren har ikke spurgt til en belæring i, hvad der er forskellen på et lovforslag og en bekendtgørelse, selv om ministerens forklaring sikkert kunne være spændende. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt noget er sjoflet, så mener jeg faktisk, at en høringsvarfrist på under 1 uge på et lovforslag, der indeholder kompliceret stof, ikke er at udvise respekt over for høringsparterne. Og det har jeg da bemærket at dem, der er høringsparter, heller ikke finder. Men det er sundhedsministeren så åbenbart ikke enig i.

Jeg stillede et konkret spørgsmål: Vil ministeren give et løfte i forhold til i dag at sige god for, at når vi kommer til næste folketingssamling, vil sundhedsministeren ikke stå bag en dårligere statistik, for så vidt angår ikke at leve op til høringsfristen, end den, som sundhedsministeren har kunnet levere her i indeværende folketingssamling? Det er da et meget konkret spørgsmål, helt nede på jorden, som må være let for sundhedsministeren at kunne svare på.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 15:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lad mig først sige, at jeg ikke er ude i et ærinde med at være belærende over for spørgeren fra Venstre i forhold til forskellen på lov-

forslag og bekendtgørelser. Det har jeg sådan set fuld tillid til at Venstres sundhedsordfører har godt styr på. Det var bare, fordi spørgeren blandede det sammen og mente, at det kunne vurderes ens, og jeg mener, at der er nogle forskellige ting, der gør sig gældende. Dermed skal ikke være sagt, at jeg ikke synes, vi skal blive bedre i forhold til bekendtgørelserne. Der har vi noget at indhente, i forbindelse med hvor lang tid der er, al den stund at nogle af dem altså sendes af sted med en kort høringsfrist, hvor parterne er indforstået med det, altså hvor man har et ønske om, at det her hurtigt skal kunne træde i kraft.

Så vil jeg bare gentage, at de to lovforslag i folketingsåret 2012-13, der har haft en høringsfrist på under 2 uger, altså er lovforslag, der udmønter finansloven. Det er en politisk aftale, der skal træde i kraft på et bestemt tidspunkt. Det er ikke nogen drømmesituation, det er aldrig en drømmesituation ikke at have lang tid til høring, men den politiske virkelighed gør, at i det tilfælde, nemlig lovgivning som følge af en finanslov, som skal træde i kraft, kan man ikke have så lang en høringsfrist. Jeg er meget sikker på, at hvis man går tilbage og kigger på, hvordan det var under den tidligere regering, så er det et billede, der går igen.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Dermed sluttede spørgsmålet.

Det næste spørgsmål er stillet til social- og integrationsministeren af Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 15:42

Spm. nr. S 1876

7) Til social- og integrationsministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Er det efter ministerens opfattelse tilfredsstillende, at udviklingshæmmede – mod deres vilje – flyttes væk fra dagtilbud, herunder særligt set i lyset af hensynet til deres udvikling og stimulering?

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Social- og integrationsministeren.

Kl. 15:42

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg går ud fra, at baggrunden for spørgsmålet er de artikler, der har været bragt i Ekstra Bladet den 16. april og den 20. maj 2013 om flytning af borgere fra dagtilbud.

Jeg synes, at det har været bekymrende at sidde og læse de artikler, for hvis det forholder sig sådan, som artiklerne fremstiller det, har det været sådan, at der er nogle folk, som oplever, at de er blevet flyttet væk fra nogle aktivitetstilbud, uden at der er blevet taget hensyn til deres ønsker og til deres følelse af tryghed. Og det er dybt bekymrende, hvis det er sådan, det forholder sig, altså at der ikke bliver taget hensyn til menneskers behov for venskaber. Det er så vigtigt, at vi gør, hvad vi kan, for at inkludere mennesker med handicap i samfundet, og derfor er det også vigtigt, at mennesker, som har et handicap, med ophold i botilbud, kommer ud og får indtryk og venner andre steder fra, og det er også vigtigt, at der bliver lyttet til deres behov og deres ønsker.

Som reglerne er, skal kommunerne tilbyde aktivitets- og samværstilbud til personer med betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller med særlige sociale problemer. Aktivitets- og samværstilbuddene skal være med til at opretholde eller forbedre de personlige færdigheder eller livsvilkårene. Det betyder, at når kommunen opretter nye aktivitetstilbud eller flytter borgere til andre aktivitets-tilbud, så skal kommunen selvfølgelig sørge for, at de nye tilbud er med til at forbedre borgerens personlige færdigheder og livsvilkår.

Det fremgår af artiklen fra i forgårs, at LEV oplever, at personer med udviklingshæmning og autisme bliver flyttet fra indsats i dag-

tilbud og hjem til deres boliger. Nu kan jeg ikke læse ud af indlægget, præcis hvad der er sket i de pågældende sager, og hvilke indsatser borgerne modtager i deres boliger, efter at de er flyttet. Der kan være tilfælde, hvor det af hensyn til den enkelte er hensigtsmæssigt, at dagtilbuddet ydes i forbindelse med botilbuddet; det kan f.eks. være, hvis en beboer har det så skidt, at vedkommende skal bruge rigtig mange kræfter på at komme ud. Men dagtilbuddet skal være alsidigt, og det skal fremme livskvaliteten, uanset om det foregår i fysisk forbindelse med botilbuddet, eller om det foregår et andet sted.

Hvis en kommune beslutter, at en borger ikke længere skal have et dagtilbud, har borgeren mulighed for at klage over afgørelsen.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:44

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Det er jo nemlig rigtigt, at der er en række kommuner, der er begyndt at tvangsflytte udviklingshæmmede fra deres dagtilbud til såkaldt aktivering i hjemmet, og det betyder, at de udviklingshæmmede mod deres vilje holdes væk fra venner og en indholdsrig hverdag for i stedet at være henvist til opbevaring døgnet rundt i deres eget hjem, som landsformanden for LEV, Sytter Kristensen, udtrykker det. Det, om en udviklingshæmmede bliver flyttet fra sit dagtilbud eller ej, afgøres jo fuldstændig vilkårligt, alt efter hvilken kommune vi har med at gøre. Det er jo således, at man i Brønderslev Kommune tvangsflytter sine udviklingshæmmede, mens de i nabokommunerne, Aalborg og Hjørring, prioriterer at beholde de udviklingshæmmede i dagtilbuddene. Som Sytter Kristensen videre siger: Det er ikke længere de enkeltes behov, der afgør, om man som handicappet må vinke farvel til dagtilbuddet, hvor man kan arbejde og møde andre mennesker, det afgøres i stedet af, hvilken kommune man er så heldig eller uheldig at bo i. Citat slut.

Det er så derfor, jeg godt vil bede om et uddybende svar fra ministeren, nemlig om det i ministerens vurdering er tilfredsstillende, at de udviklingshæmmedes selvbestemmelse tilsidesættes på baggrund af ren kassetænkning i kommunerne.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:45

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes jo selvfølgelig, at dialog er utrolig vigtigt, og man skal tage hensyn til, at mennesker, som er særlig udsat, også har behov for tryk, og at den løsning, der bliver fundet for dem, er en, de selv er enige i er helt rigtig. I de artikler, der var i april, har der været særligt fokus på kommunernes revisitation af borgere til kommunernes egne tilbud, som spørgeren også spørger til. En kommune kan, som reglerne er, beslutte både at oprette og nedlægge tilbud. Hvis en borger i den forbindelse revisiteres fra et dagtilbud til et andet, har den pågældende mulighed for at klage, hvis indsatsen i det nye tilbud er ændret væsentligt. Jeg synes selvfølgelig, det er en utrolig dårlig idé at flytte folk mod deres vilje, for udgangspunktet skal naturligvis være, at kommunen sikrer, at der er en dialog med borgeren, som giver borgeren medindflydelse på dennes egen hverdag, og som også giver livskvalitet.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg forstår det således, at ministeren er enig i, at også udviklingshæmmede har nogle nødvendige behov og muligheder for en personlig udvikling, læring, kontakt og sociale kontakter, og det er jo noget, man så ikke har, hvis man skal aktiveres i sit eget hjem, men det er noget, man har, hvis man er i et dagtilbud, hvor der også er andre mennesker, måske også andre mennesker med funktionsnedsættelse, der svarer til det, som man selv har, og det giver jo nogle rigtig gode sociale kontakter og muligheder for de handicappede. Jeg forstår på ministeren, at ministeren også mener, at det er vigtigt, at de udviklingshæmmede også på den måde sikres et socialt liv gennem et dagtilbud frem for at være isoleret i deres eget hjem.

Kl. 15:46

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Ja, naturligvis gør jeg det, og det er også derfor, at serviceloven er, som den er, og det er derfor, at de tilbud, man skal vælge til mennesker, skal være nogle tilbud, som kan være med til at udvikle dem. Jeg er utrolig optaget af, at vores kommuner altid inddrager borgerne og har en dialog med borgerne, hvis man eksempelvis overvejer at flytte en borger fra et aktivitetstilbud. Det må man som kommune ikke forsømme, både fordi inddragelsen af borgeren sådan set er et grundlæggende princip i serviceloven, og også fordi det er sværere at få hjælpen til at tjene dens formål, hvis borgeren er utryk eller føler sig utilfreds. Så en beslutning om at flytte en borger skal altid træffes i samarbejde med borgeren. Det bør den altid blive.

Jeg vil også gerne understrege, at borgere, der oplever, at den konkrete indsats af dagtilbuddet ændres væsentligt, vil kunne klage over kommunens afgørelse. Borgeren vil også kunne klage, hvis revisitationen indebærer, at borgeren ikke længere modtager et dagtilbud.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det spørgeren.

Kl. 15:48

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo netop vigtigt, at også mennesker med handicap vises respekt for den situation, de står i, og respekt for de behov, de måtte have. Det er efter min opfattelse indiskutabelt, at det må være sådan. Nu siger ministeren i sin første besvarelse, at det er bekymrende, at der er nogle kommuner, der kan handle på den måde, som det er beskrevet i medierne, og der vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren her vil give tilsagn om, at ministeren retter henvendelse til kommunerne om, at man skal overholde loven på det her punkt, således at det ikke kun er et udtryk for, at det er bekymrende for ministeren her i Folketingssalen, men også at ministeren helt aktuelt vil henvende sig til kommunerne og sikre, at man overholder loven, og at man viser mennesker med handicap respekt.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 15:49

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg har løbende dialog med kommunerne, hvor vi tager forskellige emner op, der presser sig på, og der er også mange emner på den handicappolitiske dagsorden, som jeg drøfter med kommunerne i

den forbindelse, for jeg er faktisk overbevist om, at skal vi finde nogle gode løsninger for de borgere, som er særligt udfordret, skal vi finde dem ved at tale sammen. Så det gør jeg rigtig meget.

Det er sådan, at vi har haft en kommunalreform, som har betydet, at der er nogle kommuner, der er blevet større. Man har oprettet nye tilbud, og der er nogle, der er blevet lukket, og i den forbindelse og på den baggrund er der jo sket rigtig mange ting. Det er sådan, at kommunerne jo sådan set har ret til at oprette egne tilbud, og de har også den forsyningsforpligtelse over for borgerne.

Så har vi til gengæld lavet et system, der er sådan, at hvis en borger oplever, at det tilbud, som han eller hun modtager, er væsentlig ringere, har man mulighed for at klage, man har også mulighed for at få hjælp til at klage, og så vil der blive taget stilling til, om der kan rejses en klagesag. Så jeg tager løbende drøftelser med KL og med kommunerne, og det vil jeg fortsat gøre rigtig meget også på handi-capområdet. Så tror jeg, at jeg slutter her.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hermed sluttede spørgsmålet, og så er spørgetiden afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 99:

Forslag til folketingsbeslutning om kritik af udviklingen i Ungarn.

Af Nikolaj Villumsen (EL) m.fl.
(Fremsættelse 04.04.2013).

Kl. 15:50

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Da jeg ikke kan se, at forslagsstilleren er til stede her i salen, vil jeg udsætte mødet i 5 minutter.
Mødet er udsat. (Kl. 15:50).

Kl. 15:54

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Mødet er genoptaget.

Forslagsstilleren er kommet. Forhandlingen er åbnet, og det er europaministeren.

Kl. 15:54

Europaministeren (Nicolai Wammen):

EU er først og fremmest et samarbejde, der bygger på nogle fundamentale værdier. Det gælder respekt for den menneskelige værdighed, frihed og ligestilling. Det gælder demokrati, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører et mindretal. Det er de værdier, der definerer, hvem vi er, og hvad EU står for. Derfor lægger vi i regeringen stor vægt på, at alle europæiske lande overholder disse grundlæggende værdier og normer, som de har skrevet under på ved tiltrædelsen af EU og Europarådet.

Særligt for EU-landene fastslår Lissabontraktaten klart, at unionen bygger på værdierne. Det er medlemsstaternes fælles værdigrundlag i et samfund præget af pluralisme, ikkeforskelsbehandling, tolerance, retfærdighed, solidaritet og ligestilling mellem mænd og kvinder. Alle medlemsstater er forpligtet til at respektere disse værdier, og det er helt afgørende for, at et forpligtende fællesskab som EU kan fungere. Der er altså ingen tvivl om Danmarks og regeringens holdning til dette spørgsmål.

Så er det også klart, at der er behov for et fuldt oplyst og gennemanalyseret grundlag, når der skal tages stilling til mulige overtrædelser af de grundlæggende værdier. Ingen er tjent med at drage forhastede konklusioner. Det er i første omgang op til Europa-Kommissionen og Europarådets Venedigkommission at sikre et sådant arbejde. Det gælder også i tilfældet Ungarn.

Som bekendt kom premierminister Orbán til magten ved en jordskredssejr i 2010, der gav to tredjedele flertal i parlamentet. Det er et stort flertal, der i henhold til den ungarske forfatning giver mulighed for at ændre forfatningen. Samtidig er det klart, at et sådant flertals magt skal udøves med ansvarlighed. Siden valget har regeringen fået stemt en række forfatningsændringer igennem i parlamentet, senest den 11. marts 2013, hvor den såkaldte fjerde forfatningsændring blev vedtaget i det ungarske parlament. Afstemningen i det ungarske parlament om den fjerde forfatningsændring skete, på trods af at Europarådets generalsekretær, Thorbjørn Jagland, havde anmodet Ungarns parlament om en udskydelse, indtil Europarådets Venedigkommission havde haft mulighed for at fremkomme med deres vurdering af ændringernes afledte effekter.

Selv mødtes jeg med generalsekretæren for Europarådet, Thorbjørn Jagland, dagen efter den fjerde forfatningsændring blev stemt igennem i parlamentet. Det gav mig anledning til over for generalsekretæren personligt og på regeringens vegne at give udtryk for den fulde danske støtte til Europarådets arbejde. Vi drøftede, hvorledes der gennem indsatser fra Europarådet og EU kunne bringes klarhed over udviklingen i Ungarn.

Samme dag, den fjerde forfatningsændring blev vedtaget, gav Thorbjørn Jagland og Europa-Kommissionens formand, Barosso, i en fælleserklæring udtryk for deres bekymring og fastslog, at en detaljeret vurdering af ændringerne i forfatningen vil blive foretaget, og at det forventes, at Ungarn vil samarbejde.

Siden da har både Europarådet og Kommissionen fortsat deres analyse af forfatningsændringerne. Europarådets Venedigkommission fremlægger en udtalelse i midten af juni, og den udtalelse må forventes at få stor betydning for, om Europarådets parlamentariske forsamling beslutter at igangsætte monitorering af Ungarn, sådan som forsamlingens monitoreringskomité indstillede i slutningen af april.

På grundlag af Europa-Kommissionens første juridiske analyser gav Barosso i en skrivelse af 12. april til premierminister Orbán udtryk for Kommissionens alvorlige bekymringer over forfatningsændringernes overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen fortsætter sine juridiske analyser og vil tage de nødvendige skridt til at indlede traktatkrænkelingsproceduren, hvis det er relevant. Og er der elementer i forfatningsændringen, som strider imod EU's traktater, skal det naturligvis håndteres. Det siger sig selv, og det har jeg også gjort klart over for den ungarske regering.

Regeringen bakker således stærkt op om Europa-Kommissionens og Europarådets arbejde for at sikre fuld respekt for de grundlæggende rettigheder. Det gælder i forhold til Ungarn, og det gælder i forhold til alle andre EU-lande. De værdier, som vi er blevet enige om i EU, og som står beskrevet i traktaten, skal vi værne om, respektere og efterleve. Det er ikke blot ord på et stykke papir. Der ligger nøje overvejelser og stillingtagen bag. Helt fra begyndelsen har vi været fælles om at skabe en fredelig sameksistens med hinanden i respekt for de demokratiske principper. Men vores værdier er ikke kun vigtige for at sikre et stærkt internt i fællesskab. De er også vigtige, for at Europa kan præge den globale udvikling.

Det er en alvorlig sag at slække på vores fælles værdier, og en mistanke herom fortjener derfor at blive grundigt undersøgt, før der tages stilling til eventuelle videre skridt. Det er derfor det rigtige i denne sag at afvente Kommissionens og Europarådets konklusioner.

Og jeg skal på den baggrund og på regeringens vegne opfordre til, at Enhedslistens beslutningsforslag afvises.

Kl. 16:03

Kl. 15:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Der er ingen kommentarer. Så går vi over til ordførerrækken, og den første er hr. Karsten Lauritzen, Venstre.

Kl. 16:00

(Ordfører)

Karsten Lauritzen (V):

Tak formand. Jeg tror, som europaministeren lige har gjort rede for, at der både i regeringen og Folketinget er bred enighed om, at udviklingen i Ungarn i den seneste tid er bekymrende. Ungarns seneste politiske udvikling bevæger sig mildt sagt i en gråzone af de demokratiske værdier og normer, som vi ellers hylder i alle Europas lande. Det er derfor ikke uden grund, at der er medlemslande, der reagerer på demokratiets kurs i den seneste tids i Ungarn.

I en historisk sammenhæng kan det virke besynderligt, at Ungarns politik nu kan komme i strid med traditionelle demokratiske og parlamentariske værdier, som bl.a. det danske samfund bygger på. Ungarns første frie valg fandt sted den 24. marts 1990. Først fra den dag kan man egentlig betegne landet som et parlamentarisk demokrati. Ungarns første frie valg tilbage i 1990 var en forløsende begivenhed efter mere end 40 års kommunistisk indflydelse fra Sovjetunionen, en indflydelse, som indebar talrige likvideringer og fængslinger af politiske modstandere. Mange demokratisk indstillede ungarere endte i sovjetiske koncentrationslejre, og en stor del af dem mistede livet som følge af dette. I den historiske sammenhæng er det da besynderligt, at Ungarn inden for den seneste tid har bevæget sig på grænsen af eller udfordrer, om man vil, de demokratiske værdier og normer, som vi ellers er ganske enige om i Europa. Det er normer og værdier, der ellers er med til at definere Europa som et både tolerant og pluralistisk fællesskab.

Siden Ungarns nuværende regering kom til magten i foråret 2013 er der blevet foretaget en række forfatningsændringer. En af ændringerne beror på, at landets forfatningsdomstol svækkes, og i forlængelse af det er der naturligvis fare for, at retssikkerheden for den enkelte borger såvel som muligheden for f.eks. parlamentarisk kontrol med regeringen nu bliver svækket.

I Danmark og i Venstre er vi bekymrede over udviklingen. Vi er da også glade for, at vi ikke står alene med den bekymring; det er en bekymring, som en lang række regeringer på tværs af Europa har udtrykt. Men modsat Enhedslisten er vi ikke af den opfattelse, at det ville være gavnligt, hvis Danmark gik enegang i denne sag. Europarådets såkaldte Venedigkommission undersøger allerede disse forfatningsmæssige forhold i Ungarn. Vi tror i hvert fald ikke, at det nødvendigvis ville bidrage positivt til et videre forløb, hvis Danmark skulle gå enegang og tage initiativer på egen hånd. Vi synes, at vi i stedet for – ligesom ministeren lægger op til – skal være tålmodige, indtil en klar og gennearbejdet analyse af udviklingen bliver fremlagt. Som jeg har forstået det, er det arbejde færdig engang i juni måned.

I Venstre mener vi ikke, at vi bør drage konklusioner på baggrund af det grundlag, vi har i øjeblikket, da det ikke er fuldt udbelyst. Det vil hverken gavne Ungarn, Europa eller Danmark. Vi kan derfor ikke tilslutte os Enhedslistens forslag.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en enkelt kommentar. Fru Pia Adelsteen.

Pia Adelsteen (DF):

Det er blot et kort spørgsmål om Venstres europaparlamentsmedlem Jens Rohde, som har udtalt, at han mener, at stemmeretten bør fratages Ungarn i henhold til artikel 7 i Lissabontraktaten. Jeg skal bare høre, om ordføreren er enig.

Kl. 16:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Karsten Lauritzen (V):

Nej, det er ikke Venstres folketingsgruppes holdning. Jeg tror, fru Pia Adelsteen måske også kender det fra Dansk Folkepartis europaparlamentsmedlem hr. Morten Messerschmidt, at der ikke altid er fuldstændig overensstemmelse mellem det, der bliver sagt i Europa-Parlamentet af partimedlemmerne, og det, der bliver sagt af og som er holdningen i folketingsgrupperne.

Det, jeg har redegjort for her, er Venstres folketingsgruppes holdning. Så har vi fuld respekt og forståelse for, at der andre medlemmer af Venstre i vores bagland såvel som i Europa-Parlamentet, der kan være af en anden holdning, men det, jeg har redegjort for her, er Venstres holdning, og det er altså ikke den samme holdning, som hr. Jens Rohde har udtalt som europaparlamentsmedlem.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:04

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg vil bare bede Venstres ordfører bekræfte, at det forslag, som Enhedslisten har fremsat og vi i dag behandler i Folketinget, er langt mindre vidtgående end den udtalelse, som hr. Jens Rohde er kommet med om at indlede en procedure i EU om at fratage Ungarn stemmeretten. Når jeg siger det, er det, fordi det godt kan være, at Venstre er uenig med hr. Jens Rohde, men det burde ikke gøre, at Venstre ikke godt kunne støtte det forslag fra Enhedslisten, som vi behandler i dag.

Kl. 16:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:04

Karsten Lauritzen (V):

Jeg kan sige til Enhedslistens ordfører, at en af grundene til, at vi ikke kan støtte det, også er, at vi sådan set synes, det er lidt venstre-håndsarbejde fra Enhedslistens side for nu at være helt ærlig. Der står i beslutningsforslaget, at man skal bruge NATO til at rejse det her spørgsmål. Vi er store støtter af NATO – det har vi ikke opfattet at Enhedslisten normalt har været, men de mener så, at man kan bruge NATO i det her tilfælde.

Jeg må også sige, at hvis man skal lægge den politiske diskussion om, hvor man får størst effekt, til side, så synes jeg sådan set også, der er nogle problemer i det her beslutningsforslag. Det nævnte jeg ikke i min ordførertale, men når nu Enhedslistens ordfører spørger, så synes jeg, det vil være på sin plads også at komme med det tillæg til ordførertalen.

Kl. 16:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg vil sige, at det undrer mig lidt, at Venstre har den indstilling, at det ikke er afgørende, at dem, man samarbejder med i internationale fora, det være sig NATO, det være sig EU, det være sig Europarådet, det være sig FN, overholder grundlæggende menneskerettigheder. Det er jo det, som er bekymringen i forhold til Ungarn, og det er også derfor, vi fra Enhedslistens side foreslår, at man fra dansk side ikke lukker øjnene, men kritiserer den udvikling, som er i gang. Derfor er jeg også trist over, at Venstre ikke, ligesom hr. Jens Rohde har opfordret til, står vagt om frihedsrettighederne, men har tænkt sig at stemme imod.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.**Karsten Lauritzen (V):**

Vi står bestemt vagt om frihedsrettighederne. Det håber jeg tydeligt fremgik af min ordførertale på Venstres folketingsgruppes vegne, men jeg bliver også bare nødt til at sige til hr. Nikolaj Villumsen, at den vej, som Enhedslisten her lægger op til, synes vi ikke er farbar. Vi synes ikke, det er den, der er mest effektiv.

Det er rigtig nok, at det her beslutningsforslag er mindre vidtgående end det, hr. Jens Rohde har foreslået i Europa-Parlamentet, men det ændrer jo ikke ved det udgangspunkt, at vi faktisk er enige med regeringen i denne sag, i forhold til hvad der vil være den mest fornuftige fremgangsmåde med hensyn til at få påvirket den ungariske regering, men også med respekt for, at det skal ske på et oplyst og sagligt grundlag. Jeg kan som sagt forstå, at den analyse, der i øjeblikket er ved at være udarbejdet, ligger klar i juli måned, og så kan vi jo tage den videre diskussion i en kommende folketingssamling eller i medierne.

Så jeg vil bare sige, at det er nyt, at Enhedslisten er så glad for NATO, at man føler, at man kan bruge det til noget. Det vil jeg bare glæde mig over fra Folketingets talerstol, og det vil jeg viderebringe ved anden lejlighed. Så det vil jeg godt kvittere for.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Jens Joel, ordfører for Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Jens Joel (S):

Tak for det. Det, vi diskuterer i dag, er jo den seneste udvikling i Ungarn eller måske rettere, hvordan man skal gribe det an. Lad mig starte med at slå fast, at der ikke er nogen tvivl om, at vi fra socialdemokratisk side er yderst kritiske over for nogle af de udviklinger, de tendenser og de beslutninger, der er truffet i Ungarn. Derfor har vi også sagt, at det skal undersøges til bunds.

Det her handler om grundlæggende rettigheder. Det handler om overholdelsen, kan man sige, af EU's spilleregler. Det er klart, at i sådan et spørgsmål gives der ingen rabat. Der kan man ikke forhandle sig til nogle gange at overholde spillereglerne, menneskerettighederne retsstatsprincipperne eller andet og i andre sammenhænge så lige smyge sig lidt nemmere om ved det. Så der bliver ikke snydt på vægten. Der er ingen tvivl om, hvad det er, Ungarn skal lægge op til. Budskabet fra Socialdemokraterne er, at selvfølgelig skal Ungarn overholde de spilleregler, vi har i EU, hverken mere eller mindre.

Derfor er jeg også rigtig glad for, at Europa-Kommissionen, som jo er dem, der så at sige ifølge traktaten skal sikre, at landene over-

Kl. 16:05

holder spillereglerne, har udtrykt sig kritisk; at Europarådet har udtrykt sig kritisk, og at man har sat en undersøgelse i gang af, præcis hvad det er, der er sket i Ungarn. For selv om vi alle sammen har hørt rigtig meget fra medier og fra forskellige kommentatorer, er det jo sådan set den mest ordentlige måde at få analyseret det på, oversat det, få juridisk vurderet, hvad det er, der egentlig er sket. Det er den rigtige fremgangsmåde, inden vi træffer en beslutning, og det er i øvrigt også at have respekt for den proces, vi har vedtaget i EU.

Derfor støtter vi fuldt ud op om den linje, som Europa-Kommissionen, Europarådet og den danske regering har lagt i forhold til at sige: Lad os ikke bytte om på rækkefølgen, lad os ikke spænde vognen foran hesten.

Først så undersøger vi, præcis hvad der er op og ned i den her sag, og så er jeg fuldstændig overbevist om, at Europa-Kommissionen og Europarådet tager de nødvendige skridt for at få Ungarn tilbage på sporet. På den baggrund kan vi ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag, og jeg skulle huske at sige, at det gælder også for Det Radikale Venstre, der ikke kan være til stede.

Kl. 16:06

Kl. 16:06

Kl. 16:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:10

Nikolaj Villumsen (EL):

Når jeg og Enhedslisten har fremsat det her forslag, som vi behandler i dag, er det jo, fordi vi har en bekymring om, at der både i EU og Europarådet vil være kræfter, der vil spolere, at man får rettet en kritik mod Ungarn. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre fra Socialdemokraterne, om man deler den bekymring, at der er en mulighed for, at det hverken i EU-kredsen eller Europarådet vil lykkes at få en opbakning, der er stor nok, eller en enighed, hvis det er påkrævet, til at kritisere krænkelserne af grundlæggende demokratiske rettigheder i Ungarn.

Kl. 16:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:10

Jens Joel (S):

Jeg er sådan set glad for spørgsmålet, for man kan sige, at vi fra socialdemokratisk side deler den bekymring, at det kan være vanskeligt at opnå enighed om en kritik. Men i virkeligheden er det jo også baggrunden for, at vi siger, at man er nødt til at gøre det på et sagligt grundlag. Og hvis man fulgte Enhedslistens opfordring i dag og gik ud f.eks. alene fra dansk side og kritiserede Ungarn, kunne det jo også få den effekt, at der var nogle af Ungarns – i gåseøjne – allierede eller venner, som i den her situation ville komme ud med et forsvar. Så ender vi måske i en situation, hvor EU står splittet i det her spørgsmål, og det er det sidste, vi har brug for.

Derfor er chancen for at få en samlet kritik fra EU's side af Ungarn på et oplyst grundlag og på baggrund af, hvad der er at kritisere, vores bedste chance for også at få Ungarn tilbage på sporet. At landene begynder at gå enegang, er efter min overbevisning måden at gøre det her usikkert på og måske også undergrave den kritik, som vi faktisk ønsker at rejse.

Kl. 16:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:11

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu er det jo sådan, at eksempelvis Europarådets menneskerettighedskommissær, Thomas Hammarberg, har udtrykt kritik af Ungarn. Derfor ligger der jo en kritik på bordet. Så sent som i går så jeg, at Human Rights Watch var ude at kritisere udviklingen i Ungarn. Det er jo muligt for den danske regering at dække sig ind bag eksempelvis Europarådets menneskerettighedskommissær og sige, at man deler den bekymring, som han har udtrykt.

Jeg forstår det ikke helt: Deler Socialdemokraterne ikke den bekymring, at der vil være den situation, at man i EU-kredsen ikke kan komme til enighed, at man i Europarådets Parlamentariske Forsamling vil se, at kritikken vil blive stemt ned, og at vi dermed ikke har nogen lande, der tør sige sandheden, men at alle sidder og lurepasser og venter på de andre?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:12

Jens Joel (S):

Med al respekt synes jeg ikke, at Enhedslistens ordfører har hørt så godt efter, hverken når regeringen har udtalt sig, eller i dag, når jeg har udtalt mig, hvis man siger, at det er underligt, at vi fra socialdemokratiske side og fra regeringens side ikke er bekymrede. Vi udtaler jo netop, at vi ser med meget stor bekymring på det her problem, og derfor er vi også meget glade for, at både Europarådet og Kommissionen har været kritiske og har sagt, at det her skal undersøges til bunds.

Det eneste, vi siger, er bare, at muligheden for at rette en kritik mod Ungarn, som er så stærk, at Ungarn ikke kan overhøre den, er, at vi står samlet i EU. Den eneste chance, vi har for at stå samlet i EU, er, at vi bliver enige om, præcis hvad der er op og ned i den forfatningsændring – vi får lavet en ordentlig analyse af det – og at vi så lader Europa-Kommissionen, som er dem vi efter spillereglerne har aftalt skal spille ud, spille ud. Så kan vi sammen sikre, at Ungarn kommer tilbage på sporet. Det er jo til syvende og sidst det, det handler om, og det opnår vi altså bedst, hvis vi tør stå sammen i det internationale samfund i stedet for at spille hinanden ud mod hinanden.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Pia Adelsteen, Dansk Folkeparti.

Kl. 16:13

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Tak for det. Det er altid rart at komme efter hr. Jens Joel, for så kan man bruge et par sekunder på at få pulten kørt ned.

Enhedslisten foreslår, at regeringen skal rejse spørgsmålet om den ungarske regerings brud på fundamentale demokratiske spilleregler i alle relevante fora. Da jeg sad og læste det, tænkte jeg: Ja, ligger der en hel stak beslutningsforslag klar bag ved, hvorefter der så skal rejses kritik af 20 andre lande? For jeg forstår faktisk ikke rigtig beslutningsforslaget. Er det her sådan et EU-problem? For så mener jeg faktisk, at den løsning, der er, jo netop er, at Kommissionen – der er sat til at vogte de spilleregler, der er inden for EU, og det er så den proces, der bliver sat i gang, hvis medlemslande ikke overholder reglerne – skal ind i billedet. Eller hvor er det, det skal ske? Hvor kommer NATO ind i billedet? Jeg kan simpelt hen ikke finde hoved og hale i det. Jeg kan godt forstå en af de bemærknin-

ger, der var, om, at beslutningsforslaget måske var sådan lidt et venstrehåndsarbejde, for jeg forstår det faktisk ikke. Det håber jeg så selvfølgelig at Enhedslistens ordfører kan forklare for mig.

Vi støtter altså ikke forslaget i Dansk Folkeparti, simpelt hen fordi det er for uklart. Vi ved, der er nogle problemer i Ungarn – det kan vi alle sammen blive enige om. Vi ved også, at der er nogle, der er ved at undersøge, om de her forfatningsændringer er traktatstridige i forhold til EU, men spørgsmålet er, om det er det, vi skal se på ifølge Enhedslistens forslag, for det står jo ikke klart. Der står jo egentlig ikke, at det er en EU-problematik; der står bare, at man skal kritisere dem eller rejse spørgsmålet, og det skal man så gøre rigtig mange steder.

Vi støtter det i hvert fald ikke fra Dansk Folkepartis side. Jeg vil sige det sådan, at der har været foretaget en masse forfatningsændringer i Ungarn, siden regeringen blev valgt i 2010. Og alt andet lige er det min opfattelse, at der var et frit og demokratisk valg i 2010 i Ungarn – det er i hvert fald det, man kan konkludere, synes jeg – og der er så et parti, som har fået næsten 53 pct. af stemmerne, og som dermed har mulighed for at lave de her forfatningsændringer. Om forfatningsændringerne så strider mod nogle af de principielle ting eller værdier – nu hader jeg det ord, og det ved Enhedslistens ordfører også fra vores Europaudvalgsmøder; jeg bryder mig ikke om ordene de europæiske værdier, fordi det er sådan et vidt begreb – der står i traktaten, må Kommissionen finde ud af; det er Kommissionens opgave. Så fra Dansk Folkepartis side siger vi nej.

Kl. 16:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Nikolaj Villumsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:16

Nikolaj Villumsen (EL):

Først og fremmest kunne jeg godt tænke mig at høre fra Dansk Folkeparti, om man er enig i, at der finder krænkelser af grundlæggende demokratiske rettigheder sted i Ungarn. Det er jo baggrunden for, at Enhedslisten fremsætter det her forslag. Når vi foreslår, at man rejser kritikken i samtlige internationale fora, hvor Ungarn og Danmark er til stede, er det, fordi vi synes, at det giver mening. Det kan godt være, at Dansk Folkeparti lige pludselig vil vente på Europa-Kommissionen, før Danmark skal gøre noget. Det plejer bare ikke at være Dansk Folkepartis holdning.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre fra Dansk Folkeparti, er: Hvis man er enig i, at der finder krænkelser af grundlæggende demokratiske rettigheder sted, hvorfor skal vi så ikke kritisere det, når vi ser det?

Kl. 16:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:17

Pia Adelsteen (DF):

Jeg kunne rigtig godt tænke mig, at Enhedslistens ordfører var meget mere konkret. Krænkelser af grundlæggende demokratiske rettigheder kan være rigtig mange ting. Jeg ved, hvad jeg tror det er. Det kan være, at hr. Nikolaj Villumsen har en anden mening om det. Men jeg vil sige, at jeg altså også har det sådan med det, der foregår i andre lande, at det nogle gange kan være rigtig svært at definere, hvad der er indre anliggender, og hvad man som andet land, det ydre samfund, skal blande sig i.

Alt andet lige vil jeg sige, at jeg ville blive rigtig, rigtig vred, hvis Ungarn brokkede sig over det, hvis vi f.eks. ændrede grundloven, så tronfølgeren kan være en kvinde, fordi de synes, at det strider imod det, de mener er de rettigheder, der skal bruges.

Så jeg synes, at det ikke bare er sort-hvidt. Og netop derfor sagde jeg også i min ordførertale, at nu er det Ungarn, der er taget op, og det er derfor, jeg ikke helt forstår beslutningsforslaget. Kommer der andre lande næste gang? Der er masser af lande i verden, hvor de demokratiske spilleregler ikke bliver fulgt, eller hvor man måske ikke har ytringsfrihed. Der er jo masser af ting, som er værd at tage fat på.

Kl. 16:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 16:18

Nikolaj Villumsen (EL):

Nu var jeg valgobservatør i Bulgarien den anden dag, hvor der var nogle problemer. Derfor undrer det mig også, hvad Dansk Folkeparti står og siger her, for jeg troede egentlig, at vi har en enighed om, at man skal kritisere, hvis man ser uregelmæssigheder og krænkelse af grundlæggende rettigheder ude i verden. Jeg kan så forstå, at det lige pludselig er noget, der bekymrer Dansk Folkeparti. Det forstår jeg ikke. Jeg troede, at vi har en enighed.

Men det, som er afgørende for mig, er, at vi sætter fingeren på, når der er noget galt. Den grundlovsændring, som Dansk Folkeparti her beskriver, er jo ikke noget, der ville være en krænkelse af demokratiske rettigheder. Men det, vi har set i Ungarn, er jo eksempelvis, at man har lukket medier, man har indskrænket mediefriheden. Det er helt konkret, at man har krænket og undergravet domstolens uafhængighed af det politiske system. Det er jo dybt problematisk, og det undrer mig meget, at Dansk Folkeparti ikke kan kritisere det og ikke sætter en finger på det og vil være med til at støtte, at vi fra dansk side skal sige fra over for en situation, når demokratiet er truet i Europa.

Kl. 16:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 16:19

Pia Adelsteen (DF):

Men alt andet lige erkender Dansk Folkeparti også, at vi er medlem af EU, og at der er nogle spilleregler inden for EU, og at landene, som er medlem af EU, skal overholde de spilleregler. Det er ikke alting, vi er enige med EU i, vil jeg sige.

Men alt andet lige – det er måske derfor, jeg ikke helt forstår beslutningsforslaget – kan vi alle som enkelte nationalstater sende en kritik mod et eller andet land, men det her er et EU-land. EU har sat nogle spilleregler op for medlemslandene og skal føre kontrol med og sørge for, at medlemslandene overholder reglerne.

Så jeg har bare svært ved at se, at det vil hjælpe ret meget, hvis Danmark siger, at vi kritiserer det. Jeg har stor respekt for, at vi er ude som valgobservatører, at vi også er der i Bulgarien, og at der, hvis der ikke er frie demokratiske valg, bliver gjort noget, og at Kommissionen i et tilfælde med et EU-medlemsland gør noget ved det, fordi den skal sørge for, at traktaten blev overholdt.

Kl. 16:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Mette Boye, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 16:20

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet. Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg er her på vegne af fru Lisbeth Bech Poulsen, SF's ordfører på området, som desværre ikke kunne være her i dag.

I dag behandler vi et beslutningsforslag om kritik af udviklingen i Ungarn. Jeg vil starte med at sige, at jeg er glad for, at vi alle sammen er enige om, at vi ønsker et Europa, som er demokratisk og solidarisk, og som overholder menneskerettighederne. Derfor er det også vigtigt, at vi holder øje med, at disse rettigheder bliver overholdt i alle EU's medlemsstater.

Ungarn har, siden premierminister Orbán kom til magten, gennemført fire traktatændringer i landet. Den fjerde og sidste trådte i kraft den 11. marts i år, og denne traktatændring har bl.a. medført alvorlige ændringer i forholdene for minoriteter såsom homoseksuelle og romaer. Derudover har der været en indskrænkelse af pressefriheden.

Det er vi i SF naturligvis stærk modstander af, og vi ønsker på det skarpeste at tage afstand fra en manglende hensyntagen til basale menneskerettigheder. Den udvikling kan vi som medlemmer ikke acceptere. Vi er derfor i SF glade for, at både EU og Europarådet er opmærksomme på udviklingen i Ungarn. I SF har vi tillid til, at Europa-Kommissionen følger op på den traktatkrænkelsesprocedure, som blev igangsat i 2012 i forbindelse med overtrædelse af diverse direktiver, og som blev fremsat ved EU-Domstolen og Europarådets Venedigkonvention. Det undersøges, hvorvidt den nyeste traktatændring i Ungarn vil få konsekvenser for landet.

I SF finder vi det derfor naturligt at afvente Europa-Kommissionens og Europarådets endelige resultater af disse undersøgelser. Vi kan på den baggrund desværre ikke støtte forslaget.

Kl. 16:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Merete Riisager som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 16:22

(Ordfører)

Merete Riisager (LA):

Der er rigtig god grund til at være kritisk i forhold til den demokratiske udvikling i Ungarn. Ved forfatningsændring på forfatningsændring har det regerende højreorienterede Fideszparti gradvis undermineret landets grundlov og landets uafhængige forfatningsdomstol.

Vi har set, at ændringerne forhindrer en reel prøvelse af de love, som parlamentsflertallet gennemfører, fordi dommere ikke længere må referere retspraksis i den slags sager. Vi har også set forbud mod at føre valgkamp i private medier og grundlovspåbud om, at en rigtig familie består af en mand og en kvinde. Vi har sågar set Transparency International advare om, at ændringer af landets valglov vil betyde, at valgsnyd ikke i fremtiden vil kunne opdages.

I Liberal Alliance mener vi dog, at en kritisk linje over for Ungarn ikke bør stå alene. Der er et stort antal lande, der ikke kan finde ud af at respektere almindelige borgerlige og demokratiske rettigheder og spilleregler. Det gælder både lande med højreorienterede og lande med venstreorienterede regeringer. Vi finder derfor, at man burde supplere kritikken af Ungarns regering med kritik af regeringerne i f.eks. Cuba, Venezuela og Nordkorea, der er nemlig også meget god grund til at være kritisk over for udviklingen i disse lande.

Ifølge Human Rights Watch undertrykker Cuba nærmest alle former for opposition. Raúl Castros regering gennemtvinger politisk ensretning ved brug af tæv, rejserestriktioner og påtvungen eksil, og selv om den cubanske regering har løsladt nogle politiske fanger un-

der betingelse af, at de forlod landet, forsætter man med at idømme dissidenter straffe ved lukkede summariske retssager.

Human Rights Watch's dom over Venezuela er heller ikke mild. Nylig afdøde Hugo Chávez' regering samlede konsekvent magten omkring regeringen og eroderede menneskerettighedsgarantier, så man ustraffet kunne slippe af sted med at intimidere, censurere og retsforfølge borgere, der kritiserede præsidenten eller hans politiske program. Præsident Chávez og hans støtter brugte bl.a. deres magt imod domstole, medier og menneskerettighedsforkæmpere.

Endelig fremhæver Human Rights Watch i forhold til Nordkorea, at mere end 200.000, heriblandt mange børn, sidder fængslet i lejre, hvor man dør på grund af tvangsarbejde, sult og vagters misbrug. Vilkaerlige anholdelser, mangel på retfærdige rettergange og tortur er vedvarende problemer. Der er ingen frie medier, intet civilsamfund og ingen religionsfrihed, og Nordkoreas regerings politik har igen og igen udsat landets borgere for fødevaremangel og hungersnød.

Liberal Alliance forholder sig positivt spørgende i forhold til nærværende beslutningsforslag, som vi behandler i dag, men vi mener i bund og grund, at den kritiske linje burde være mere konsistent og ramme både højreorienterede og venstreorienterede regeringer, der ikke respekterer demokrati og menneskerettigheder.

Kl. 16:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Nikolaj Villumsen, Enhedslisten.

Kl. 16:26

(Ordfører for forslagsstillerne)

Nikolaj Villumsen (EL):

Den udvikling, vi ser i Ungarn lige nu, er ærlig talt dybt, dybt bekymrende. Vi ser krænkelser af grundlæggende demokratiske rettigheder. Det er en udvikling, som ikke bare er startet i går, men som har stået på i over 2 år. De forfatningsændringer, som er blevet lavet i Ungarn, har mødt stor kritik internationalt: Man anklager forfatningsændringerne for at undergrave domstolenes uafhængighed og for at true mediefriheden; det bliver kritiseret, at valgkredsene er blevet ændret til fordel for det konservative regeringsparti; der er krænkelser af religiøse og seksuelle mindretal. Det er dybt alarmende, og det er noget, vi ikke må lukke øjnene for.

Jeg sidder i Monitoreringsudvalget i Europarådets Parlamentariske Forsamling, og der har jeg været med til at vedtage en kritik af netop den udvikling, der foregår lige nu i Ungarn. Men det er en kritik, som har mødt stor og organiseret modstand. Jeg frygter ærlig talt, at den proces, som er i gang i EU, som er i gang i Europarådet, bliver forpurret af kræfter, der ikke ønsker demokratiet og menneskerettighederne det godt. Jeg synes, det er helt afgørende, at vi fra dansk side aldrig lukker øjnene for krænkelser af demokrati og menneskerettigheder. I Europa ser vi lige nu, at demokratiet er i krise, og det er helt afgørende, at vi ikke lukker øjnene for det, men tager ansvaret på os som Danmark og tør kritisere, når vi ser noget, der er forkert. Jeg tror, Danmark kan spille en meget, meget vigtig rolle i at turde tone rent flag og sige fra.

Der har været mange undskyldninger i dag for ikke at støtte Enhedslistens forslag. Det er undskyldninger, som jeg ærlig talt må sige ikke holder vand. At Ungarn er medlem af EU, er ikke et faktum, der gør, at man ikke kan kritisere, at de krænker grundlæggende demokratiske rettigheder. At Enhedslisten ikke kan lide NATO, er da ikke en grund til, at Danmark ikke i NATO, hvor Ungarn også sidder, bør rejse kritik af, at der er noget forkert i landet. Og at der finder krænkelser af menneskerettighederne sted i andre lande som Cuba og Nordkorea, er da aldrig en undskyldning for, at vi ikke skal kritisere, at de finder sted i Ungarn. Vi skal tværtimod kritisere krænkelser af grundlæggende menneskerettigheder, hver eneste gang vi ser, de finder sted.

Fra Enhedslistens side er det afgørende, at vi ikke begår de samme fejl, som Europa begik i 1930'erne, men at vi aktivt kritiserer krænkelser af menneskerettighederne og siger fra, når demokratiet er truet. Det foreslår vi helt konkret i dag Danmark skal gøre fremover i samtlige internationale fora, hvor både Danmark og Ungarn sidder om bordet og samarbejder.

Det er trist, at Folketingets partier og regeringen siger fra med hensyn til at støtte dette forslag, men jeg kan fra Enhedslistens side love, at vi vil fortsætte kampen for demokratiske rettigheder i Danmark, i Europa, i hele verden og altid vil sige fra, når vi ser krænkelser af demokratiet finde sted.

Kl. 16:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 16:29

Karsten Lauritzen (V):

Tak, og tak til Enhedslistens ordfører. Det gælder såmænd ikke så meget, som jeg også sagde i min ordførertale, den indholdsmæssige del; det er mere den metode, man vælger at bevæge sig frem efter, som vi synes er lidt misforstået.

Jeg vil sige to ting. Først og fremmest glemte jeg i min ordførertale at sige, at jeg skulle hilse fra Det Konservative Folkeparti, hvis ordfører desværre er kommet til skade – dog ikke noget alvorligt – og ikke kan være her i salen i dag, og sige, at de støtter op omkring den linje, som Venstre og regeringen har lagt, og afviser beslutningsforslaget.

Men det, som jeg godt vil høre hr. Nikolaj Villumsen om, er, om det ikke var mere formålstjenligt at vente indtil juni måned, hvor man har den her rapport og har et lidt mere oplyst grundlag, og så kan man genfremsætte det her beslutningsforslag i en kommende samling. Hvorfor skal det hastes igennem lige præcis nu? Kan Enhedslistens ordfører ikke se, at det kunne være formålstjenligt lige at vente, indtil vi alle sammen er en smule mere oplyst?

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:31

Nikolaj Villumsen (EL):

Først og fremmest vil jeg starte med at sige tak for hilsen fra De Konservative og selvfølgelig beklage, at de ikke kan støtte op om vores udmærkede forslag om at forsvare grundlæggende demokratiske rettigheder.

Når Enhedslisten synes, og når jeg synes, at det er helt afgørende at gøre noget nu, er det, fordi Danmark kan gøre en forskel her. Vi har i de to seneste år set en meget, meget bekymrende udvikling i Ungarn: krænkelser af mediefriheden, undergravelse af domstolens uafhængighed og meget mere. Jeg mener, at Danmark bør sige aktivt fra i stedet for at vente på, at nogle andre tør tage det første skridt. Vi bør aldrig vende det blinde øje til og vente på at være de sidste i klassen, der rækker hånden op. Vi skal tværtimod være foran og turde sige fra, når vi ser krænkelser, og det er det, Enhedslisten helt konkret foreslår her.

Kl. 16:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om styrket beskyttelse af personnummeret.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsættelse 04.04.2013).

Kl. 16:32

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første taler er økonomi- og indenrigsministeren, der får mulighed for at redegøre for regeringens holdning til dette forslag.

Kl. 16:32

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Vi behandler i dag et beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti om en styrket beskyttelse af personnummeret. Forslaget går nærmere ud på, at personer, som har været udsat for misbrug af deres personnummer, skal have mulighed for at skifte personnummer, altså få et nyt. Derudover er det forslagsstillernes opfattelse, at regeringen skal tage initiativ til at fremtidssikre personnummerregisteret mod hackning.

Det korte svar til forslagsstillerne er, at vi deler de hensyn, som vi tillægger forslagsstillerne, og tager hånd om problemstillingen. For vi har allerede annonceret, at vi i den kommende folketingssamling, altså i næste folketingssamling, vil forsøge at tilvejebringe lov-hjemmel til, at personer, som har været udsat for misbrug af deres personnumre, i helt særlige tilfælde kan få et nyt. Det at hjælpe ofre for identitetsmisbrug er noget, som ligger os meget på sinde. Jeg tror imidlertid, det er vigtigt at understrege, at der ikke er nogen nem løsning, når man er offer for den slags kriminalitet, og derfor er det vigtigt at finde ud af, hvordan vi yder den hjælp, der er behov for.

Desværre er tildelingen af et nyt personnummer ikke altid en egnet løsning. Det tror jeg er en overset del af diskussionen, og jeg håber, at vi kan komme ind på det i dag. Når der ikke er grund til at tro, at det sådan i al almindelighed vil hjælpe at tildele et nyt personnummer, skyldes det først og fremmest, at det ikke i alle tilfælde er ude hos de erhvervsdrivende, at der foretages den rigtige form for identitetskontrol, eller at identitetskontrollen blot er baseret på navn, adresse og personnummer. Når der ikke foretages den nødvendige identitetskontrol, kan misbruget fortsætte ved brug af det gamle personnummer, uanset hvor mange nye personnumre offeret tildeles.

Derfor agter regeringen også at reservere denne løsning til særlige tilfælde, nemlig de tilfælde, hvor det faktisk kan hjælpe den person, hvis identitet er blevet misbrugt, at få et nyt personnummer. Det kræver, at et nyt personnummer i det enkelte tilfælde kan forhindre yderligere misbrug. Vi taler med andre ord ikke om en ordning, hvor tildelingen af et nyt personnummer bliver almindeligt forekommende. Hvis vi ikke stiller det krav, er vi med til at lave en falsk tryghed for mennesker, som udsættes for identitetsmisbrug. Og da det er en grænseoverskridende og særdeles krænkende form for kriminalitet, er det vigtigt, at det ikke bliver en falsk tryghed, men en reel tryghed.

Dermed jo også sagt, at det er vigtigt for regeringen at slå fast, at det at bekæmpe identitetsmisbrug kræver mere end at fokusere på personnummeret alene. Det involverer politiet i forhold til at opklare og forebygge de forbrydelser, der er forbundet med misbruget – det

er helt almindeligt bedrageri i hele dets udstrækning – men det involverer i sagens natur også andre myndigheder, den enkelte borger, relevante virksomheder og deres brancheorganisationer.

Foruden den politimæssige indsats er der således iværksat en række initiativer på området. Først og fremmest har vi taget initiativ til, at spørgsmålet om den nødvendige identitetskontrol ved køb på internettet rejses over for de relevante virksomheder og brancheorganisationer. Erhvervsministeren har ved brev af 22. april i år skrevet til teleindustrien, de største teleselskaber, Dansk Erhverv og Dansk Industri og opfordret til, at identitetskontrollen i erhvervsvirksomheder tages alvorligt og indrettes sådan, at risikoen for identitetsmisbrug bliver langt, langt mindre.

Der er peget på, at der er virksomheder, som ikke anvender nødvendige sikkerhedsforanstaltninger, men alene baserer deres identitetskontrol på et oplyst navn, en adresse og et personnummer uden at tjekke validiteten grundigt, f.eks. ved at en validering af cpr-nummeret kombineres med et krav om samtidig anvendelse af betalingskort eller NemID. Netop et krav om samtidig anvendelse af betalingskort til hel eller delvis betaling eller NemID er efter min opfattelse den rigtige vej at gå.

Kl. 16:37

Jeg håber og tror, at vi har en fælles interesse i at undgå identitetsmisbrug. Det skaber mistillid til nethandel, og det skaber også mistillid til virksomheders brug af oplysninger, og det er jo sådan set det, virksomheder bl.a. skal leve af. Derfor har jeg også tillid til, at de relevante virksomheder og brancheorganisationer tager det lige så alvorligt, som vi gør, for at sikre, at identitetskontrollen bliver god nok. Derfor er det også min opfattelse, at vi skal lade eventuelle lovinitiativer afvente, at virksomhederne selv på baggrund af erhvervsministerens henvendelse tager affære i denne sag. Sker det ikke, er vi i sagens natur helt klar til at se på, om forbrugerbeskyttelsen er god nok for ofre for identitetsmisbrug, herunder om vi kan gøre mere over for de virksomheder, som ikke foretager den nødvendige kontrol af identiteten.

Det er et led i regeringens forbrugerpolitiske eftersyn, at der skal ske en strukturering og en effektivisering af den måde, der bliver rådgivet på, når det handler om misbrug af identitet og om identitetsstyveri. Det arbejde er forankret i Digitaliseringsstyrelsen, hvor der er oprettet et forum af interessenter. Her deltager en række offentlige og private organisationer og virksomheder, herunder selvfølgelig Justitsministeriet, Datatilsynet, Rigspolitiet, Danmarks Tekniske Universitet, Forbrugerrådet og Det Kriminalpræventive Råd, for at nævne nogle af de vigtigste.

Digitaliseringsstyrelsen har oplyst, at det er hensigten, at erfaringen fra det forum af interessenter skal anvendes til at samle, til at skabe struktur og til at udbygge den information og rådgivning om identitetsstyveri, der i dag findes spredt på forskellige offentlige og private hjemmesider. Til det formål vil Digitaliseringsstyrelsen her i år lancere en samlet portal om identitetsstyveri eller måske snarere om, hvordan man forebygger, at det sker.

På nuværende tidspunkt kan vejledning om forebyggelse af identitetsmisbrug samt rådgivning til personer, som er udsat for misbrug, bl.a. findes på Digitaliseringsstyrelsens hjemmeside. Rigspolitiet, Det Kriminalpræventive Råd og Digitaliseringsstyrelsen har f.eks. udarbejdet ti gode råd til at undgå identitetsstyveri, som er blevet gjort tilgængelige på en række forskellige hjemmesider. Der har også i den årlige kampagne »Netsikker.nu« i 2012 været sat fokus på at fremme sikker adfærd blandt borgere på internettet.

På det seneste har der også været fokus på sikkerheden omkring CPR-systemet og personnummeret som sådan. Jeg vil meget gerne også over for forslagsstillerne anerkende, at vi deler interessen for sikkerheden omkring CPR. Dermed jo også være sagt, at vi er lige så optaget af det som forslagsstillerne, men når man ser på den måde, som CPR håndteres på, må man sige, at der er en meget høj grad af

sikkerhed omkring CPR-systemet. CPR er underlagt persondatalovens sikkerhedskrav og sikkerhedsbekendtgørelsen. Der er med it-leverandøren CSC Danmark indgået en skriftlig databehandleraftale til sikring af, at både persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen iagttages.

Informationssikkerheden omkring CPR-systemet er baseret på en it-sikkerhedsstandard, som hedder DS 484. Den gælder for hele staten. Den standard er virkeliggjort for CPR-systemet, bl.a. ved at CSC Danmark er kontraktligt forpligtet til at efterleve de relevante dele af denne standard. CPR-kontoret sørger med jævne mellemrum for, at en ekstern it-revisionsvirksomhed reviderer, om det så faktisk også er tilfældet. Altså, gør CSC det til virkelighed? Efterlever de de relevante dele af standarden DS 484? CPR-kontoret følger op på, om eventuelle svagheder og anbefalinger, som revisionsvirksomheden påpeger, så også bliver opfulgt netop for at sørge for, at den kontraktlige forpligtelse, vi har, bliver til virkelighed og ikke bliver til noget på et stykke papir.

Rigsrevisionen gennemgik i 2011 it-sikkerheden i Indenrigs- og Sundhedsministeriet, og dengang vurderede Rigsrevisionen, at it-styringen af CPR-registeret var tilfredsstillende. Som driftsleverandør for CPR-systemet overvåger CSC Danmark løbende internettrafikken og iværksætter nødvendige sikkerhedsforanstaltninger i forhold til det til enhver tid herskende trusselsbillede. CPR-systemet er aldrig siden oprettelsen i 1968 blevet hacket, selv om der jævnligt har været forsøg på det. Det synes jeg sådan set er værd at hæfte sig ved, når man ser på, hvor det ellers er lykkedes for hackere at komme ind, og det er som sagt ikke, fordi der ikke gøres forsøg på at hække systemet. Det er bare ikke sket siden oprettelsen i 1968, og jeg skal hilse og sige, at det er meget længe siden, for det var det år, jeg blev født.

Kl. 16:42

Overvågningen sker i et tæt samarbejde med GovCERT, som løbende vurderer det it-sikkerhedsmæssige risikobillede for statens anvendelse af internettet og også varsler myndigheder, om der er trusler, som er baseret på internettet. Ud over GovCERT samarbejder CSC på området også med politiets it-efterforskningscenter, NITEC, og PET.

Samlet set er det min opfattelse, at der i forhold til CPR-systemet er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i forhold til det aktuelle trusselsbillede.

Så langt så godt. For det betyder jo, at selv om fundamentet er godt og sikkert, skal der arbejdes videre. I CPR-administrationens resultatkontrakt for 2013 er der indsat et krav om, at CPR-administrationen skal udarbejde en handlingsplan for, hvordan CPR-administrationen vil sikre en kontinuerlig maksimering af sikkerheden for CPR-systemet. Økonomi- og Indenrigsministeriet deltager også i en tværministeriel arbejdsgruppe nedsat af regeringen, som har til opgave at gennemføre en analyse af personregistreringen i Danmark. Analysen skal bl.a. indeholde en nærmere beskrivelse af, hvilke sikkerhedsudfordringer der kan følge af den måde, registrering af grunddata om personer i dag er indrettet på, herunder bl.a. cpr-nummeret og CPR-registerets opbygning. Den analyse skal efter planen være færdig her til efteråret.

Dermed jo også være sagt, at jeg deler forslagsstillernes optaget af spørgsmålet, for det er afgørende, at CPR er sikkert. Men jeg deler til gengæld ikke bekymringen, fordi der som sagt bliver gjort en lang række ting ikke alene for at sikre fundamentet, men også for fremadrettet at sørge for, at sikkerheden omkring CPR-systemet er i orden.

Den 5. november 2012 blev CPR-kontorets hjemmeside hacket. Hackergruppen Anonymous proklamerede på internettet, at den var ansvarlig, og at gruppen nu var i besiddelse af alle danskeres personnummer. Det er korrekt, at CPR's hjemmeside var blevet hacket, men påstanden om, at Anonymous havde opnået adgang til CPR-sy-

stemet og til alle danskeres personnummer, var uden hold i virkeligheden. CPR-kontorets hjemmeside indeholder nemlig ikke personfølsomme oplysninger, men derimod offentligt tilgængelig information om CPR-systemet, lovgivningen, dataindhold og så fremdeles. Der er ingen – og det vil jeg gerne understrege – kobling mellem hjemmesiden og selve CPR-systemet.

Kl. 16:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:45

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak til ministeren for beredvillighed til at kigge på det. Der skulle være nogle ting undervejs, men jeg vil så alligevel godt vil være djævelens advokat i forhold til det, som ministeren siger, for det sagde regeringen jo også for over 1 år siden. For næsten 1½ år siden blev det også sagt, at der var brug for, at man kunne få mulighed for at få et nyt cpr-nummer, hvis det cpr-nummer, man havde, var blevet brugt i forskellige forbindelser på kriminel vis. Vi kan så alligevel se nu her i dag, at der ikke er kommet noget nyt forslag fra regeringen. Man annoncerer, at der måske kommer et i den nye folketingssamling.

Det, jeg godt kunne tænke mig at høre, er: Hvornår kan vi forvente, at det her forslag kan blive fremsat og vedtaget? Vil det hjælpe f.eks. at nævne, at en god gammel discjockey, Philip Lundsgaard, som har været omtalt i medierne, altså har oplevet, at hans identitet har været blevet misbrugt, og at han altså er blevet frastjålet store midler på grund af, at cpr-nummeret har været så nemt tilgængeligt på grund af dårlig sikkerhed?

Kl. 16:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 16:46

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Faktisk annoncerer vi ikke, at der måske kommer et lovforslag. Det, vi meget gerne fra regeringens side vil sige klart i dag, er, at der kommer et lovforslag i den nye folketingssamling, og jeg håber da bestemt på Folketingets villighed til at sørge for, at det også kan blive vedtaget, for der vil være tilfælde, hvor det at få et nyt cpr-nummer vil være en løsning på misbrug af ens identitet. Jeg håber så også, at vi samtidig kan få gjort stadig flere opmærksomme på, at den egentlige sikkerhed omkring cpr-numrene løser man ikke ved at kunne få et nyt. Det løser man ved at passe godt på det, man har, og det løser man ved at sørge for, at virksomheder faktisk bruger andet og mere end cpr-nummeret til identitetskontrol.

Men som sagt giver jeg herfra og fra regeringens side et tilsagn om, at det er på det konkrete lovprogram i den samling, som starter første tirsdag i oktober.

Kl. 16:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:47

Peter Skaarup (DF):

Kan ministeren sige noget om, hvorfor der så skal gå fra februar 2012, hvor Dansk Folkeparti havde et andet forslag på det her område til behandling, og hvor regeringen lovede, at nu ville der blive kigget på det, frem til så måske 2014, kan det jo godt ende med, før der rent faktisk sker noget til gavn for dem, der er udsat for kriminalitet på det her område? Det er det ene spørgsmål. Kunne ministeren også sige, hvilken persongruppe vi taler om? Altså, hvor mange kan

få gavn af det her forslag og vil kunne beskytte sig ad den vej mod kriminalitet?

Så kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren i forhold til det faktum, at dem, der har forstand på det her, siger, at det er relativt nemt og eksempelvis vil være muligt at få fat i ministerens cpr-nummer i løbet af 2 minutter via nettet. Hvordan kan vi forvente, at der bliver dæmmet op for det? Det, som man foreslår blandt folk, der har forstand på det her, er, at der skal kunne laves en central spærring af muligheden for at søge cpr-numre ud, dvs. at dem, der hacker de her ting, prøver gentagne gange med forskellige kombinationer og finder så ret hurtigt det nummer, der er tale om. Hvad vil der blive gjort ved det?

Kl. 16:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:48

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest er det at få et nyt personnummer jo en mulighed for mennesker, som er blevet udsat for et identitetstyveri. Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt sige præcist, hvor mange det er, eller hvad der vil være kendetegnende for den gruppe, fordi lovforslaget jo ikke er fremsat endnu. Det er ikke engang sendt i høring, det kommer til at ske senere. Hvad der bagudrettet har været grunden til, at det har taget tid, skal jeg ikke kloge mig på. Det skal laves i et samarbejde mellem flere ministerier, ikke kun CPR-kontoret i Økonomi- og Indenrigsministeriet, men også Justitsministeriet. Men i hvert fald så kommer det.

Der er to ting, som jeg synes er meget afgørende i debatten i dag. Den ene er, hvordan man hjælper mennesker, som er blevet udsat for et identitetstyveri, hvor det i særlige tilfælde at kunne få et nyt personnummer kan være en del af løsningen. Hvordan forebygger man, at identitetstyveri opstår? Der er i hvert fald to forhold at iagttage, når det kommer til det. Det ene er som sagt, at der er nedsat en arbejdsgruppe, som kan se på, hvordan vi også fremadrettet kan forbedre sikkerheden, og det forslag, som hr. Peter Skaarup nævner, kan være et af dem, nemlig at man har en central spærring, i stedet for at man har decentrale spærringer. Det andet er, at virksomheder og deres brancheorganisationer skal tage medansvar for, at de ved, hvem deres kunder er, og at det ikke er nogen, som misbruger andres identitet til at handle med dem.

Jeg synes ikke, man skal lade hverken virksomheder eller brancheorganisationer så at sige komme af krognen, for de har også et ansvar for at vide, at den kunde, der køber ind hos dem, faktisk er den, vedkommende udgiver sig for at være.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 16:50

Tom Behnke (KF):

Jo, men når regeringen så faktisk gør nogle ting, synes jeg da også, at man skal kvittere for det, og jeg vil gerne kvittere for, at regeringen har planer om, at der skal ske noget på det her område. Vi støtter beslutningsforslaget meget, for vi synes, der er behov for, at man får strammet op, og at det også bliver nemmere at få et nyt personnummer, når ens personnummer bliver misbrugt, f.eks. til at begå kriminalitet. Så det vil jeg gerne kvittere for og se frem til. Jeg ser meget frem til, at der kommer et udspil fra regeringens side, for jeg tror, at de mennesker, der er i klemme her, i den grad er længselsfulde efter, at der begynder at ske nogle ting. Når jeg nævner det her, er det også for lige at gøre opmærksom på, at jeg bliver nødt til at forlade debatten, men det er hermed en tilkendegivelse om, at vi støtter beslut-

ningsforslaget – vi er sådan set helt enige i det – og vi ser frem til, at regeringen realiserer det, som er indholdet i beslutningsforslaget.

Kl. 16:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:50

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Der er bare en mindre detalje: Det er ikke noget med, at det bliver nemmere at få et nyt personnummer. I dag er der faktisk ikke hjemmel til at kunne få et nyt personnummer. Så derfor er det sådan set et, synes jeg, principielt meget vigtigt skridt at kunne tage, at det bliver en mulighed for dem, der bliver udsat for identitetstyveri og den kriminalitet, som følger i hælene på det. For tyveriet af identiteten er jo typisk noget, som så fører til andre typer af bedrageri med deraf følgende invaderende overgreb i forhold til den enkelte. Jeg synes, det er vigtigt at gøre klart, at vi, tror jeg, ser med fuldstændig samme alvor på det her spørgsmål, som både forslagsstillerne og dem, der måtte støtte det, gør. Og det er jo også derfor, at de ting, som er indeholdt i det, allerede er en del af regeringens program.

Kl. 16:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 16:51

Tom Behnke (KF):

Jo, men udtrykket nemmere var måske også sådan lige et lidt for hurtigt udtryk at bruge, for det er jo rigtigt, at det i dag i praksis er umuligt at få et nyt personnummer. Der er nogle helt ekstremt få tilfælde, hvor det kan lade sig gøre, men ellers er det jo udelukket at det kan det, og så må man ty til andre metoder. Derfor vil jeg igen sige, at det er en anerkendelse af, at regeringen ser, at der her er et problem, og at man rent faktisk vil gøre noget ved det, og det vil jeg gerne kvittere for her og så se frem til, at vi får et forslag.

Kl. 16:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:52

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Det synes jeg er udmærket; der tegner sig jo allerede et komfortabelt flertal for det lovforslag, som vi kommer med i den nye samling, og det synes jeg er vigtigt. Jeg synes også, det er et vigtigt signal at sende til de mennesker, som bliver misbrugt på den her måde, for det er ligesom andre former for tyveri en form for overgreb, som bør forebygges. Og lige præcis i forhold til forebyggelsen håber jeg også at Det Konservative Folkeparti er med på at holde virksomheder og brancheorganisationer fast på, at de også har et ansvar. For det er stadig væk bedre at forebygge tyveri af identitet ved at have en meget stærk sikkerhed for, at den kunde, man har via internettet, faktisk er den, som vedkommende giver sig ud for at være. Det ansvar synes jeg ikke at nogen virksomhed eller nogen brancheorganisation skal have mulighed for så at sige at smyge af sig, fordi ofre for identitetstyverier i særlige tilfælde kan få et nyt personnummer. For det at forebygge er stadig væk bedre end det, at nogen bliver udsat for det overgreb, som allerede nu flere gange er blevet beskrevet som endog særdeles indgribende.

Kl. 16:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så er det ordførerrækken, vi skal over til, og det er hr. Jan E. Jørgensen, Venstre, som ordfører.

Kl. 16:53

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

I Venstre har vi længe haft fokus på problemet med identitetstyveri og også haft et ønske om, at det skulle være muligt at få nyt cpr-nummer. Der har også været samråd med ministeren, og jeg er glad for, at ministeren her i dag har lovet, at der kommer et lovforslag i næste samling. Det synes jeg lyder rigtig godt.

Jeg vil også gerne takke Dansk Folkeparti for at rejse en meget relevant problematik. Vi ser meget alvorligt på det stigende misbrug af personnumre og identitetstyveri. Identitetstyveri er jo en meget alvorlig sag. Den fortjener et politisk fokus og ikke kun medieomtale, fordi det så tilfældigvis er en kendis som dj Philip Lundsgaard, som er nævnt i forslaget, der er offeret. Som jeg kan forstå nu, hvor ministeren røbede sit fødselsår, går jeg ud fra, at vi begge to har hørt på både Philip og hans makker, Dan Rachlin. Det er jo krænkende at få stjålet sin identitet, uanset om man er dj eller ej. Det er noget, der kræver fokus, hvad enten det er kendte mennesker, der kommer ud for det her, eller ej.

Mange – vel i virkeligheden de fleste – har nok prøvet at miste deres pung, enten fordi de har tabt den, eller den er blevet stjålet, og dermed også et eller flere identifikationskort, men det er nok de færreste, som er klar over, hvilke konsekvenser det kan medføre. Med et simpelt sygesikringsbevis kan kriminelle foretage et misbrug af personlige oplysninger, der kan have uoverskuelige og vidtrækkende konsekvenser for den enkelte.

Formålet med identitetstyveri er at begå økonomisk kriminalitet ved at misbruge andres personlige oplysninger til f.eks. at handle på internettet. Særligt når de personlige oplysninger bruges til at oprette lån eller en ny konto i offerets navn, er det meget svært for offeret at bevise, at en anden person har misbrugt dennes personlige oplysninger.

Så formålet med beslutningsforslaget og det kommende lovforslag er at gøre det vanskeligere for de kriminelle at misbruge andres identitet. Med forslaget ønsker forslagsstillerne, at der foretages en øget indsats for at styrke beskyttelsen af personnummeret mod identitetstyveri, og forslaget har to modeller for at sikre det.

Den ene model går ud på, at der skabes hjemmel til, at det nuværende personnummer kan udskiftes i tilfælde af identitetstyveri og identitetssvindel. Den anden model går ud på, at hele personnummerregisteret reformeres, så en persons personnummer gøres til et grundpersonnummer, som skal bruges til at generere et antal områdespecifikke numre, som skal anvendes til specifikke identifikationsbehov.

Venstre mener, at identitetstyveri er en særlig grov form for kriminalitet for ofrene, da den efterlader ofrene både krænkede og magtesløse, og Venstre mener derfor, at der er behov for en bred indsats for at komme svindelen med personnumre og identitetstyveri til livs. En styrket beskyttelse af personnummeret vil være et vigtigt skridt i den rigtige retning.

Venstre er af den opfattelse, at der i ganske særlige tilfælde skal kunne tildeles et nyt personnummer. Vi mener, at der bør gives mulighed for at skifte personnummer i de specifikke tilfælde, hvor der er et særligt behov for det, eksempelvis ved særlig grove tilfælde af identitetstyveri. Vi mener dog ikke, at tiden er inde til, at hele personnummerregisteret skal reformeres. Det har vist sig, at mange tilfælde af identitetstyveri sker ved misbrug af personoplysninger, når der handles på internettet, og der findes også webbutikker, som tilsyneladende alene baserer deres identitetskontrol på et oplyst navn, adresse og personnummer. Disse forretninger bør foretage den nødvendige identitetskontrol og ikke udelukkende anvende personnummeret.

Ministeren lovede jo så på samrådet den 4. april at se nærmere på muligheden for at tildele et nyt personnummer til ofre for identitets-

misbrug i helt særlige tilfælde. Det er jo så rart, at ministeren i dag har fulgt op på det løfte, der kom på samrådet, med et lovforslag i næste samling, selv om jeg da godt kan dele Dansk Folkepartis undren over, at det ikke er sket før, men bedre sent end aldrig.

Vi skal også huske, at det at få et nyt cpr-nummer jo er en lappeløsning på et opstået problem. Det vigtigste er at sikre, at personnumre ikke bliver stjålet, at det offentlige bevarer disse oplysninger sikkert.

Til slut vil jeg sige, at Venstre gerne vil hjælpe Philip Lundsgaard og alle mulige andre, der er kommet i klemme ved et identitetstyveri, men der skal altså være nogle særlig gode grunde til, at man decideret kan skifte personnummer. Så Venstre støtter den del af forslaget, og vi ser så frem til ministerens udspil i næste samling.

Kl. 16:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Peter Skaarup.

Kl. 16:58

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil ud over at sige tak for støtten til forslaget – jeg har også noteret det, som Venstre fremkom med under det samråd den 4. april, som blev afholdt med ministeren – spørge Venstres ordfører, om Venstre også har meget fokus på, hvem der kan omfattes af muligheden for at få et nyt cpr-nummer. Jeg spørger, fordi det ud fra det, jeg ser er blevet sagt ved samrådet, måske virker lidt, som om det er i helt ekstreme undtagelsestilfælde, regeringen vil tillade det. Og der må jeg bare sige, at id-tyveri desværre har nået et sådant omfang på grund internettets udbredelse, at der kan være behov for, at det er en relativt stor gruppe, der får den her mulighed, fordi det er en relativt stor gruppe, der er udsat for kriminalitet på det her område.

Kl. 16:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 16:59

Jan E. Jørgensen (V):

Begrebet helt særlige tilfælde er jo ikke særlig præcist defineret, og jeg kan da også godt have en bekymring for, at der kommer et lovforslag, som vil gøre det meget, meget vanskeligt, og at det vil være i helt særlige tilfælde – med tryk på helt – at man kan få et cpr-nummer. Det skal selvfølgelig være en mulighed for de mennesker, som har behov for det, og for de mennesker, som kan blive hjulpet på den måde.

Kl. 17:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål. Så er det hr. Andreas Steenberg som ordfører for De Radikale.

Kl. 17:00

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg holder den her tale på vegne af Socialdemokraternes ordfører, hr. Ole Hækkerup, og Det Radikale Venstre.

Først og fremmest tak for økonomi- og indenrigsministerens gennemgang af de mange initiativer, som regeringen har sat i gang for at gøre, hvad der er muligt, for at undgå, at folk stjæler hinandens cpr-numre og udnytter det stjalne cpr-nummer. Dette gælder i øvrigt også i forbindelse med andre former for identitetstyveri. Dansk Folkeparti ønsker med det her beslutningsforslag, at folk, der har fået stjålet deres cpr-nummer, kan få et nyt. Det er regeringen fuldstændig enig i, og man er i gang med at udarbejde et nyt lovforslag, som vil blive fremsat til efteråret. Så det bliver vi ikke uenige om, som de-

batten mellem hr. Peter Skaarup og indenrigs- og økonomiministeren også viste.

Men et nyt personnummer hjælper jo ikke i alle tilfælde, for tyven kan jo stadig bruge det gamle personnummer til f.eks. at købe varer ind i en anden persons navn, og derfor skal vi have virksomhederne til at kontrollere, om navn og personnummer passer sammen. Det skal kontrolleres, om den person, der nu på eksempelvis internettet køber en vare, nu også er den person, der oplyses som betaler. Derfor har regeringen rejst den her problemstilling over for erhvervslivet, og vi vil nu indkalde de forskellige brancheorganisationer til et samarbejde om at få løftet den her problemstilling, for det er jo sådan, at de butikker, der fungerer på nettet, gerne skulle tage et ansvar for, at det her ikke finder sted.

Ud over det har vi også sat et arbejde i gang med forbrugeroplysning, så danskerne kan blive oplyst om, hvad de selv kan gøre for at undgå identitetstyveri. Det er et arbejde, som Justitsministeriet, Datatilsynet, Rigspolitiet, DTU, Forbrugerrådet, Det Kriminalpræventive Råd og andre deltager i. Det forventer vi os meget af, så folk kan blive oplyst om, hvad de selv kan være med til at gøre.

Dansk Folkeparti er også bekymret for, om staten beskytter vores cpr-nummer godt nok. Ligesom ministeren deler hr. Ole Hækkerup og jeg ikke den bekymring, men jeg vil gerne benytte lejligheden til at understrege, at myndighederne selvfølgelig skal gøre alt, hvad de kan, for at følge med tiden og have de bedste folk, for det siger sig selv, at det her område udvikler sig rigtig meget, og det samme gør de kriminelle, og derfor skal vi være op to date og sørge for at modarbejde den kriminalitet, der foregår her.

Rigsrevisionen gennemgik for 2 år siden vor sikkerhed og kontrol for at se, om den var i orden, og det var den, og det er baggrunden for, at vi ikke deler den bekymring, som Dansk Folkeparti giver udtryk for i beslutningsforslaget.

Kl. 17:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup, kort bemærkning.

Kl. 17:03

Peter Skaarup (DF):

Jeg skal understrege, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig er glade for, når vi kigger lidt fremad, at det ser ud til, at regeringen er på vej med noget til at løse den her problemstilling. Det bliver spændende at se, hvad det præcise indhold er.

Men jeg vil lige fortælle den radikale ordfører og den socialdemokratiske ordfører en lille historie: I begyndelsen af 2012 havde Folketinget en behandling af et forslag fra Dansk Folkeparti om en særlig strafparagraf, der handler om identitetstyveri. Det lykkedes ikke at få flertal for det, men det lykkedes at få regeringen til at tilkendegive, at den nu ville se på mulighederne for, at folk i det mindste kunne få et nyt cpr-nummer – som hjælp til den store gruppe, der bliver udsat for den her form for kriminalitet. I løbet af sommeren 2012 er sagen flere gange oppe at vende. Der er tilsyneladende ingenting sket fra regeringens side. Det samme i efteråret 2012: stadig ingen nyheder – begyndelsen af 2013: stadig væk ingenting.

Ministeren sagde, at man er meget optaget af den her problemstilling. Synes den radikale ordfører ikke, at man vist ikke har været så optaget endda, når der formentlig skal gå over 2 år, før der kommer et forslag, der kan vedtages?

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:05

Andreas Steenberg (RV):

Jeg er ikke enig i, at ministeren og regeringen ikke er optaget af den her problemstilling, og det bærer den gennemgang, jeg kom med, og den gennemgang, ministeren kom med, jo klart præg af. Man har igangsat en masse initiativer også til at undgå, at det overhovedet finder sted. En ting er jo, at man kan få et nyt cpr-nummer, men en anden ting er jo, at folk helst ikke skulle have den mulighed f.eks. at kunne købe en iPad, som det er nævnt her i beslutningsforslaget, og så få en anden person til at betale for den. Der har vi jo igangsat en masse initiativer. Og så er der også klart givet et håndslag både fra mig og fra økonomi- og indenrigsministeren på, at der kommer et lovforslag her til efteråret.

Kl. 17:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:05

Peter Skaarup (DF):

Det er godt, og det ser vi frem til at kigge på.

Men igen vil jeg sige – ud over det, jeg sagde før – at vi i sommeren 2012 havde en meget spændende debat, som også blev en del af Danmarks Radios dækning af sagen, hvor det socialdemokratiske medlem af Retsudvalget fru Mette Reissmann om en løsning sagde, at der nu også skete noget, for nu var man i gang med at sikre, at man kunne skifte cpr-nummer. Det skaber en forventning hos mange borgere – og det er jo tusindvis, der er blevet ramt af den her form for kriminalitet – om, at der nu sker noget, at der nu virkelig sker noget. Det var i sommeren 2012.

Jeg vil spørge den radikale ordfører om det, vi så i bedste fald kan regne med måske sker, er, at man i slutningen af 2013, måske først i 2014, kan få vedtaget et forslag, der måske afhjælper den her situation. Er det ikke meget langsomt, eller er det ikke meget langsomt?

Kl. 17:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:07

Andreas Steenberg (RV):

Jo, men der var også et parti, der havde en vis indflydelse i 10 år, hvor der ikke rigtig skete noget. Altså, der er klart givet håndslag fra regeringens side i dag på, at der kommer et lovforslag til efteråret, og der synes jeg at hr. Peter Skaarup skulle huske på det, hr. Peter Skaarup startede med, nemlig at glæde sig over, at Folketinget med stor sandsynlighed kan enes om det til efteråret.

Kl. 17:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Mette Boye, Socialistisk Folkeparti, som ordfører.

Kl. 17:07

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Tak for ordet og tak for beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti.

Situationen er jo den, og det er det, vi taler om her i dag: Der har været indbrud derhjemme, sygesikringskortet er forsvundet sammen med så meget andet, man skynder sig at spærre sit kreditkort, man får nyt pas og ny sygesikring, men man kan ikke spærre sit cpr-nummer, og så kan man desværre som borger være ret ilde stedt. Der kan optages lån, der kan meldes flytning, der kan foretages køb på nettet på ens vegne, og man kan sågar ufrivilligt blive meldt ind i et poli-

tisk parti. Derfor vil jeg gerne starte med at takke for forslaget på det her vigtige område, der også har SF's bevågenhed.

Der har været en del medieomtale af identitetstyveri, og det står jo klart for enhver, hvor grænseoverskridende det må være at være offer for denne type kriminalitet. Derfor er det forståeligt, at forslagsstillerne ønsker at hjælpe de borgere, der oplever identitetstyveri.

Spørgsmålet er dog, om muligheden for at skifte cpr-nummer er det, der skal til. Det er det utvivlsomt i nogle tilfælde, og derfor er vi i SF glade for, at regeringen allerede har meddelt, at den i den kommende samling vil fremsætte lovforslag om netop denne problemstilling. På den måde imødekommes forslagsstillernes intention sådan set allerede.

I SF tror vi dog, at der skal en mangesidets indsats til for at forhindre identitetstyveri. Som handel og kommunikation på nettet bliver mere og mere udbredt, vil flere borgere potentielt være i farezonen. Derfor er det helt afgørende, at man finder løsninger, der sikrer let og hurtig færden på nettet og samtidig sikrer ens personlige oplysninger, herunder cpr-nummer og login-informationer.

Regeringen har derfor taget en række initiativer, der i den kommende tid og på forskellige områder sætter ind over for problemet. For SF at se er der mindst tre hovedindsatser:

For det første skal virksomhederne være bedre til at bekræfte borgernes identitet ved køb. Det har ministeren allerede redegjort for, og erhvervsministeren har opfordret erhvervet til at minimere risikoen for identitetsmisbrug.

For det andet skal borgerne hjælpes til og mindes om at passe godt på deres personlige oplysninger. Som et skridt i den retning og et led i den indsats har Rigspolitiet, Det Kriminalpræventive Råd og Digitaliseringsstyrelsen lavet ti gode råd. Der er også andre organisationer, herunder Forbrugerrådet, der informerer om de gode råd.

For det tredje skal der være hjælp til de mennesker, der er uheldige og udsat for identitetstyveri.

Derfor er vi også glade for, at der i regeringens forbrugerpolitiske eftersyn står, at der skal ske en strukturering og effektivisering af den eksisterende rådgivningsindsats i forhold til netop identitetstyveri. Det arbejde er forankret i Digitaliseringsstyrelsen, som sammen med en række både offentlige og private organisationer deltager i et interesseforum, der har til hensigt at lancere en samlet informationsportal om identitetstyveri.

Sidst men ikke mindst er det måske værd at se nærmere på selve CPR-systemet. Det er åbenlyst, at sikkerheden omkring det skal være i top, og så vidt vi er informeret, har man forsøgt, men aldrig opnået uautoriseret adgang til systemet. Sådan skulle det gerne fortsat være, og det er vores indtryk, at man løbende har fokus på det.

Så med de kommentarer er det vores oplevelse, at der allerede er taget hånd om henholdsvis muligheden for at skifte cpr-nummer i særlige tilfælde og om at sikre CPR-systemet mod ulovlig indtrængen.

Derfor støtter SF ikke forslaget.

Kl. 17:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:11

Peter Skaarup (DF):

Nu var jeg ellers lige ved at være så glad over, at det lød, som om SF's ordfører ville støtte forslaget, men konklusionen var så, at man ikke ville. Men dog synes jeg, at der alligevel var mange positive toner i talen i forhold til det, som forslaget handler om, nemlig at give mulighed for, at man kan få et nyt cpr-nummer.

Men jeg kunne godt tænke mig at stille et spørgsmål til SF's ordfører, i forbindelse med at Danmarks Radio i programmet Kontant jo har beskæftiget sig en del med det her område. Man mener der, at

126.000 danskere har været udsat for identitetstyveri, og jeg kunne godt tænke mig at høre, om SF vurderer, at det er den relativt store gruppe, der skal have mulighed for at få et nyt cpr-nummer, eller at det er en meget lille, særlig gruppe, der skal have den adgang.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge SF's ordfører, om man er enig i, at det vil være en god idé at lave en central spærring af CPR-adgangen, hvis nogen bliver ved med at søge og prøve, om de kan få fat i en persons cpr-nummer.

Kl. 17:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:12

Mette Boye (SF):

Tak for spørgsmålet. For det første vil jeg sige i forhold til, hvor stor gruppen af mennesker, der har været så uheldige at være udsat for identitetstyveri, er, at der har været forskellige tal i omløb. Der har været nogle meget store, og der har været nogle meget små tal i omløb. Jeg er ikke på stående fod klar over, hvad det nøjagtige tal er, og det er jeg sådan set i tvivl om om der er nogen der ved præcist, så det må vi afvente et nærmere svar på.

I forhold til en central spærring skal det være en del af de overvejelser, der indgår i arbejdet med fremsættelse af et nyt lovforslag i næste samling, hvor det skal undersøges nærmere, og jeg kan ikke give et præcist svar på, om det er det, der skal være løsningen. Der må vi afvente processen i efteråret.

Kl. 17:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:13

Peter Skaarup (DF):

Jeg tager det egentlig som et tilsagn om, at ordføreren er enig i, at det kan der være behov for, nemlig at man stopper dem, der bliver ved med at søge efter bestemte cpr-numre og faktisk jo i dag med den manglende sikkerhed, der er omkring CPR-registeret, har relativt nemt ved det. Det er noget af det, tv2.dk har beskæftiget sig en del med, og de har også fundet mange eksempler på, at det er relativt nemt at finde cpr-numre.

I forhold til den gruppe, der skal være omfattet, vil jeg sige, at grunden til, at jeg spørger, er, at der rigtigt nok er forskellige tal. Nogle steder er det 126.000, og andre siger, at det måske er et lidt mindre tal. Men ministeren sagde jo i forbindelse med det åbne samråd, vi havde i Folketinget for nylig, og jeg citerer:

Regeringen ser samtidig på, om det giver mening at tildele et nyt personnummer til ofre for identitetsmisbrug i visse helt særlige tilfælde. Kan der identificeres tilfælde, hvor det faktisk kan hjælpe den person, hvis identitet bliver misbrugt, vil regeringen søge at tilvejebringe lovhjælp til at tildele et nyt personnummer.

For mig lyder det jo som en utrolig snæver, lille gruppe. Er SF enig i, at det skal være den her meget, meget snævre, lille gruppe, eller er det den brede gruppe af den danske befolkning, som får den her mulighed?

Kl. 17:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:14

Mette Boye (SF):

En ting er at få undersøgt, hvor stor en gruppe af mennesker der har været udsat for identitetstyveri, som kan være i større eller mindre grad og med større eller mindre konsekvenser, og en anden ting er at

vurdere, hvilke løsninger der så skal til. Og der er, som jeg også har hørt ministeren fremlægge det, overvejelser over, om det at ændre et cpr-nummer kan være en løsning for nogle, og det er det, der skal ses nærmere på i den kommende lovproces.

I forhold til at hr. Peter Skaarup konkluderer, hvad jeg, hvad SF ser som mulige løsninger på problematikken, så er det, man skal høre SF og mig sige i dag, at vi deler interessen og bekymringen på dette felt, at vi har forståelse for problematikken for de mennesker, der har været udsat for identitetstyveri, og at vi ser frem til den proces, der kommer så hurtigt som muligt, og hvor vi kan få lavet løsninger på området.

Kl. 17:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Pernille Skipper, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 17:15

(Ordfører)

Pernille Skipper (EL):

Tak for det. Identitetstyveri og det at blive udsat for identitetstyveri er selvfølgelig et kæmpeproblem for den enkelte og også et problem for vores samfund som sådan, når det opstår. Jeg tror, vi alle sammen har set historierne om, at andre mennesker har misbrugt et uskyldigt menneskes identitet, f.eks. til at bestille varer over internettet. Men der har også været nogle langt mere grelle tilfælde, hvor enkeltpersoner står tilbage med en gæld til op over begge ører, fordi et andet menneske har misbrugt deres identitet.

Samtidig kan vi jo også læse, at det ikke bare er et alvorligt, men også stigende problem, og det kan have uoverstigelige konsekvenser – f.eks. hvis man som offer for identitetstyveri har problemer med rent faktisk at få overbevist kreditorerne om, at den gæld, der uretmæssigt er stiftet på ens vegne, er et resultat af identitetstyveri. Jeg har endda set og hørt eksempler om, at offeret står tilbage med gælden, selv om identitetstyven er fanget, dømt og fængslet. Så det er nogle alvorlige sager, vi har med at gøre.

Der er mange håndtag, man kan gribe i for at imødegå det her problem og forsøge at gøre noget. Det skal vi selvfølgelig også gøre fra Folketingets side. Et af de håndtag kan være en mulighed for, at offeret for identitetstyveri kan få et nyt personnummer.

I Enhedslisten har vi noteret os, at ministeren gentagne gange har sagt, at der allerede i næste folketingssamling vil blive fremsat forslag om det her, og derfor må jeg ærligt indrømme, at vi har ekstremt svært ved at se behovet for det beslutningsforslag, vi står og behandler lige nu, specielt fordi der, allerede inden vi mødte her i salen, er blevet givet tilsagn om netop det i et skriftligt svar til forslagsstillerne. Derfor må jeg indrømme, at jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad det egentlig er, vi laver lige nu. Der står i beslutningsforslaget, at der skal fremsættes et lovforslag i næste samling. Det har ministeren sagt at hun vil gøre. Så ja, men det er jo hyggeligt at være her, kan man sige.

Derudover vil jeg, når vi nu står her og skal finde på noget sige, i al stilfærdighed bemærke, at forslagsstillerne i bemærkningerne til det her beslutningsforslag skriver noget, der er meget rigtigt, nemlig at en åbenlys kilde til problemerne er, at persondataloven ikke overholdes. Det tror jeg er meget rigtigt. Derfor håber jeg og resten af Enhedslisten også, at resten af Folketinget vil huske det, næste gang der stilles forslag om, at private virksomheder skal have adgang til registrering af personfølsomme oplysninger.

Bare for at nævne et enkelt eksempel kan jeg sige, at vi for tiden i Folketinget behandler et forslag om, at også private fodboldklubber skal have adgang til godt nok ikke cpr-nummer, men andre personfølsomme oplysninger. I den forbindelse vil jeg bare bemærke, at hver eneste gang, man giver flere parter, herunder private virksomheder og foreninger, adgang til personfølsomme oplysninger i diver-

se registre, uanset om det indebærer oplysning om cpr-nummeret eller ej, øger man risikoen for, at sådan nogle oplysninger bliver opbevaret lemfældigt, ender i de forkerte hænder og kan blive misbrugt.

Det håber jeg da at forslagsstillerne også vil huske, næste gang vi har en diskussion om registrering og deling af personfølsomme oplysninger her i Folketingssalen. Jeg mindes, at det ikke bare er en enkelt gang, at Dansk Folkeparti har stemt for, at det ikke er noget problem at dele sådan nogle oplysninger med private organisationer og virksomheder.

Enhedslisten kan ikke støtte forslaget, men vi glæder os til at se resultatet af regeringens arbejde.

Kl. 17:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:19

Peter Skaarup (DF):

Vi lytter meget til, hvad Enhedslisten siger – også om registrering og persondataloven. Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge Enhedslisten om det forhold, at man åbenbart mener, det er et unødvendigt forslag. For Enhedslisten har nok også oplevet – som vi i hvert fald har i Dansk Folkeparti – at med regeringsapparatet nogle gange er ligesom at slå i en dyne, når man ønsker handling. Der sker sjældent noget meget hurtigt i hvert fald. Man skal have meget tålmodighed. Det har vi haft i Dansk Folkeparti, men jeg er ret sikker på, at hvis vi ikke havde haft tålmodighed og var blevet ved med at presse på, havde vi heller ikke fået et tilsagn om, at der kommer et lovforslag i den næste samling. Det vil jeg så høre om Enhedslisten ikke er enig i.

Det næste spørgsmål er så: Det er vel ikke helt ligegyldigt, hvordan det lovforslag ser ud? Vi har i Dansk Folkeparti valgt en meget bred mulighed, men det, vi hidtil i hvert fald har kunnet se fra regeringen side, er, at den kun har villet give mulighed for, at man kan skifte cpr-nummer i særlige, sådan helt ekstreme tilfælde.

Der vil jeg lige minde Enhedslistens ordfører om, at det er en meget stor gruppe, der oplever den her form for kriminalitet. Så hvis det er et forslag, som handler om en meget lille gruppe, er det vel heller ikke tilfredsstillende for Enhedslisten, hvis det er en gruppe, der kan tælles på en hånd?

Kl. 17:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 17:21

Pernille Skipper (EL):

Jeg må indrømme, at jeg har en lille smule svært ved at forstå, at Dansk Folkepartis ordfører mener, at det er fremsættelsen af det her beslutningsforslag, der skulle være udslagsgivende for, at regeringen giver det tilsagn, som vi har hørt gentaget i dag. Så vidt jeg kan se ved hurtigt at kigge på det spørgsmål, som skriftligt er besvaret over for Dansk Folkepartis ordfører selv, er det besvaret, før man fremsatte det her beslutningsforslag. Om ikke andet mindes jeg, på trods min korte tid i Folketinget, at det er muligt at trække beslutningsforslag – også når man nu engang har fået det resultat ud af dem, man gerne ville have.

Så er det rigtigt, at der er forskellige muligheder med hensyn til, hvordan sådan et lovforslag kan indrettes. Jeg vil sige, at der ikke er nogen udfordringer, der bliver løst af at vedtage det her beslutningsforslag, for de administrative udfordringer, der ligger i at afgrænse, hvem der skal have mulighed for at skifte personnummer, er ikke løst med det her beslutningsforslag, medmindre der ligger en meget lang redegørelse og et appendiks til beslutningsforslaget et eller andet sted, som jeg ikke har opdaget.

Der er nogle store administrative udfordringer i det her, og vi vil meget gerne se, hvad ministeriet kommer frem til, før vi lægger os fast på, hvordan det nærmere og mere præcist skal udformes. Det er bl.a. derfor, at regeringen har et embedsapparat, som kan komme med sådan nogle detaljer; vi kan så som politikere tage stilling til teknikken, når vi ser forslaget fra regeringen.

Kl. 17:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 17:23

Peter Skaarup (DF):

Det kan også godt være, at vi bare skal stoppe diskussionen her, for jeg synes, fru Pernille Skipper er sådan lidt skeptisk på en unødvendig baggrund.

Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor Enhedslisten lige pludselig fralægger sig muligheden, vi har i Folketinget, for at presse regeringen for både at få opgaverne løst hurtigt og at få opgaverne løst på den rigtige måde. Hvis vi skulle henholde os til, hvad der bliver svaret i Folketinget, kunne vi sådan set allerede i starten af 2012 tro på, at der skete noget fra regeringens side – og så skulle vi bare have sidet med armene over kors stadig væk nu her uden handling. Det gør vi så ikke, for vi er optaget af, at der rent faktisk sker noget. Så jeg synes ikke rigtig, at fru Pernille Skipper ser kendsgerningerne i øjnene, nemlig det, at regeringen har været meget langsom og sikkert fortsat vil være meget langsom, hvis vi ikke er nogen, der presser på for at få lavet løsninger til gavn for de lovlige borgere, der bliver udsat for kriminalitet.

Kl. 17:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 17:24

Pernille Skipper (EL):

Jeg kan da kun give Dansk Folkepartis ordfører ret i, at det kan være et langsommeligt arbejde at få presset den her regering til at komme med nogle ordentlige løsninger. Det tror jeg ikke nogen er overrasket over at vi mener i Enhedslisten. Det ændrer ikke ved, at regeringen har givet et tilsagn, som indeholder præcis det, der står i det her beslutningsforslag. Vi kan godt tage en diskussion om processer og deadlines og sådan noget. Selv hvis vi så vedtog det her beslutningsforslag, ville det ikke ændre på virkeligheden, og derfor må jeg indrømme, at jeg har lidt svært ved at forstå, hvad vi egentlig diskuterer.

Som sagt glæder vi os til at se resultatet af regeringens forhåbentlig – siden det ifølge hr. Peter Skaarup åbenbart er gået meget langsomt – grundige arbejde, og så vil vi selvfølgelig tage stilling til, hvordan vi synes det skal indrettes. Vi er meget optaget af, at personfølsomme oplysninger forbliver private.

Kl. 17:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til ordføreren.

Jeg kan til orientering oplyse, at det er en første behandling, og at det er beslutningsforslag nr. B 100, vi diskuterer.

Så er det den næste ordfører i rækken, og det er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 17:25

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Der er fremsat et forslag af Dansk Folkeparti om en styrket beskyttelse af personnummeret. Det synes vi sådan set lyder ganske fornuf-

tigt, og det er godt, at man vil gøre noget ved problemerne ved identitetstyveri. Der er ingen tvivl om, at det må være en meget ubehagelig oplevelse at få misbrugt sit cpr-nummer, og at det må være en situation, man føler sig meget magtesløs i, når der er andre, der på den måde kan udgive sig for at være en og bruge ens personnummer og identitet til at købe varer. Jeg kan forstå, at man også kan blive meldt ind i et politisk parti; det kunne være dejligt, hvis der er flere, der gjorde det frivilligt, men det kan så åbenbart også ske på den her måde. Det skal vi selvfølgelig ikke støtte op om.

Jeg kan forstå, at det er et emne, som forslagsstillerne har arbejdet med et stykke tid. Det synes jeg da bestemt at man må anerkende. Men det lyder jo også, som om ministeren og dermed regeringen ønsker at gøre det, som forslagsstillerne ønsker. Og på den baggrund vil jeg mene, at alt er godt. Så kan man jo diskutere, hvem der skal have æren for hvad osv. Vi kan sådan set godt stemme for det her beslutningsforslag, og vi kan sikkert også stemme for det, som regeringen præsenterer i næste samling. Så er den sådan set ikke længere set ud fra vores perspektiv.

Kl. 17:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 17:27

(Ordfører for forslagsstillerne)

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil gerne takke ordførerne og ministeren for de mange indlæg, der har været i forbindelse med det her forslag, også positive indlæg, for det ser jo nemlig, som hr. Simon Emil Ammitzbøll konkluderede, ud til, at regeringen vil gennemføre det, vi egentlig gerne vil, omend med en vis forsinkelse, synes vi i Dansk Folkeparti; det vil vi lige tilføje. For sagen er jo, at vi flere gange har spurgt til de her ting, men hvor der altså ikke rigtig er sket noget fra regeringens side. Men hvis samrådet og det her beslutningsforslag og de andre gode initiativer har medført det, at der sker noget, så vil det være rigtig godt. Vi mener i Dansk Folkeparti, at det udgør en højst nødvendig sikring af privatlivet, af identiteten, hvis man gennemfører det her forslag.

Man var meget fremsynet, da man i Danmark for over 40 år siden oprettede CPR-systemet – og det er der nogle andre lande der misunder os – og det var faktisk ikke meningen, at cpr-numre var noget, som var tilgængeligt overalt; men det er jo blevet sådan. For det var først og fremmest situationen, at man havde tænkt cpr-nummeret som noget meget personligt, som et anliggende mellem den enkelte borger og det offentlige. Men meget er sket siden, ikke mindst i forbindelse med den her tekniske revolution, hvor internettet spiller en stor rolle.

Da registreret i sin tid blev oprettet, kunne man jo heller ikke forudse, at fremtiden meget omfattende digitalisering og den øgede tilgængelighed af cpr-oplysninger kunne komme til stede i det omfang, som vi har set det, og der var heller ikke nogen, der kunne forudse, at identitetstyverier ville blive et stort problem, som kunne ødelægge og besværliggøre menneskers liv.

Der var heller ikke ret mange, der ville have formodet, at tyverier af pas, af kørekort og af andre personlige dokumenter i sig selv kunne udgøre en fare. Men der er jo ikke noget, der er endeligt, der er ikke nogen systemer, der er perfekte, heller ikke CPR-registeret, og det er derfor, vi i Dansk Folkeparti mener, at det er helt afgørende, at man lader det system følge med tiden. Det er vores pligt som politikere at udvise den nødvendige rettidige omhu, som det kræver at have et CPR-system. Kort sagt: Vi skal reagere på virkeligheden i stedet for at lukke øjnene for den.

Som det fremgår af vores beslutningsforslag, er man i Norge en del skridt længere fremme: Man har mere opmærksomhed på situati-

onen, man har kriminaliseret det i en særlig paragraf. Det kunne vi i Dansk Folkeparti også godt ønske os blev gjort her, og vi har bemærket os, at der er stor støtte til det; desværre ikke hos regeringen. Vi vil arbejde på en løsning, der sikrer, at de mange borgere, der er blevet ramt af identitetssvindel, bliver hjulpet i form af et personnummerskift, men også i forhold til det at komme de her forsøg på at afsløre andres cpr-numre til livs. Men vi vil som sagt også gerne gøre det særskilt strafbart i straffeloven, også for at politiet får mere opmærksomhed på spørgsmålet omkring identitetstyverier. Det vil også være rettidig omhu, hvis vi kan gennemføre en palet af initiativer. Jeg har lyttet til det, ministeren sagde, og der var også flere gode ting i det, regeringen har tænkt sig.

Det er som sagt vigtigt, at vi bevæger den her sag videre. Jeg synes, at sagsbehandlingen i Folketinget har vist, at hvis ikke der er nogen herinde, som bliver ved med at stille spørgsmål, som bliver ved med at have fokus på det, som bliver ved med at lave høringer, sådan som vi jo også lavede det sidste år i Folketinget, så sker der ikke ret meget; så tilsander det i ministerielle udvalg, hvor det kræver en fast hånd at føre arbejdet videre.

Så det, der er vigtigt, er, at vi fremtidsikker de offentlige digitale systemer mod eksempelvis it-kriminalitet, det er selve forebyggelsesdelen, nemlig også det at hjælpe borgerne, før skaderne er sket, hvilket også er vigtigt, og så skal vi sikre, at vi hjælper dem, der har fået oplysninger af forskellig art lækket. Så med andre ord: Det er forebyggelse, og det er behandling, og jeg ser frem til, at vi i Dansk Folkeparti og i udvalgsarbejdet kan gå videre med det her forslag.

Kl. 17:32

Jeg synes, at der har været en anerkendelse af problemernes tilstedeværelse og af, at de skal løses. Om det, regeringen spiller ud med, så er godt nok, synes jeg vi skal efterprøve her på den anden side af Folketingets sommerferie. Jeg har selvfølgelig læst og har fordybet mig i det, som er blevet sagt i forbindelse med samrådet. Der er vi i Dansk Folkeparti helt klart bekymrede for, at man undervurderer størrelsen af den gruppe, der har brug for hjælp; det er ikke en lille gruppe, der kan tælles på én hånd eller på to hænder, men det er en meget stor gruppe, der skal have hjælp, og det skal de have på en helt anderledes facon, end man har set det indtil nu.

Vi har i forbindelse med debatten her i dag også lige været inde på en af de sager, som har vist sig at indeholde præcis de problemer, som forslaget handler om, nemlig en Philip Lundsgaards sag; han har også været kendt for andre ting her i Danmark. Det, som han og andre har oplevet, er jo, at der sker tyveri af deres personlige dokumenter på et offentligt kontor, men at de offentlige kontorer heller ikke er særlig flinke til at opbevare sådan nogle meget personlige dokumenter, hvoraf cpr-numre og andre ting fremgår, på en måde, der er særlig hensigtsmæssig.

Afslutningsvis vil jeg sige til ministeren, at det nok også er noget, man er nødt til at kigge lidt nærmere på, altså om de forskellige offentlige kontorer har de låsemekanismer og de sikrede vilkår, der gør, at man kan behandle de her fortrolige, personlige dokumenter på en ordentlig måde. Alt tyder på, at den måde, tingene bliver opbevaret på, ikke er tilfredsstillende. Det er jo heller ikke særlig sikkert, at man sender pas med posten. Vi ved, at der foregår meget omfattende pastyverier, passvindel, fordi det er relativt nemt at få fat i det, når sådan noget sendes med posten.

Så der er altså nok at tage fat på, ikke kun i forhold til det teknologiske, men også i forhold til det sådan mere lavpraktiske med hensyn til fortroligheden. Vi kan selvfølgelig godt vælge – eller nogle kan vælge – at sige, at ja, ja, nu får vi se, om det bliver et problem. Der vil jeg bare sige, at det *er* et problem, og det bliver et stigende problem. Vi skal bare kigge på, hvad der foregår i USA; der er problemerne tårnhøje, og man forsøger at gøre noget ved det. Det gør man også i Norge, som på mange områder kan sammenlignes med

Danmark. Det er vigtigt, at regeringen er opmærksom på, hvad man gør i andre lande for at komme de her problemer til livs.

Kl. 17:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 17:35

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 23. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 17:36).